

Costin CLIT*

**CONDICA DOCUMENTELOR MOȘIEI IVOEȘTI, DE LA ȚINUTUL
CÂRLIGĂTURĂ / IAȘI (SECOLELE XVII-XIX)**

**THE DOCUMENTARY OF THE IVOESTI ESTATE,
FROM CÂRLIGĂTURĂ / IAȘI LAND (XVII-XIX CENTURIES)**

- Abstract -

Fortunately, for the village and estate Ivoești from Cârligatura County, later Iași, a documentary fund from which we can reconstruct the succession of the ruling boyars from the 17th century to the middle of the 19th century, is still preserved. Donated in 1554, on March 17, by Alexandru Lăpușeanu to the monastery dedicated to the Holy Prophet Ilie from Suceava, the estate and the village come under the rule of the treasurer Gheorghe Roșca, along with a part of Românești. Later on, they are taken by the former great sword bearers Dediu and Ilie Enache, the last one being one of the founders of the Răchitoasa monastery. From the monastery, the estate and the village return, by exchange, to the lady Anița Palade, from the Cantemirești line, whose descendants will rule until after 1831 – the vornic Constantin Palade and his sister, Smaranda, the hatman Constantin Palade, Scarlat Palade –, Dimitrie Holban, Neculai Istrate, commander of armies Manolache Codrescu, Leonida Mavrodin, the hatman Neculai Alexandru Mavrocordat. From the latter, the village and the estate return, also by exchange, to Doljești monastery, which was dissolved in 1860.

Keywords: documentary; monastery; estate and village; sale-purchase; exchange; trials; genealogy; succession property.

***

Pentru satul și moșia Ivoești de la ținutul Cârligătura, apoi Iași, se păstrează din fericire o condică de documente din care putem să reconstituim succesiunea boierilor stăpânitori din secolul al XVII-lea până la mijlocul

---

* Colegiul Național „Cuza Vodă”, Huși (costinclit@yahoo.com).

veacului al XIX-lea. Întărite la 17 martie 1554 de către Alexandru Lăpușneanu mănăstirii cu hramul Sfântul Prooroc Ilie din Suceava, moșia și satul ajung în stăpânirea vistiernicului Gheorghe Roșca, împreună cu o parte din Românești¹, apoi la foștii mari spătari Dediul și Ilie Enache, acesta din urmă fiind unul dintre ctitorii mănăstirii Răchitoasa. De la lăcașul monahal revin prin schimb domniței Anița Palade, din neamul Cantemireștilor, a cărei urmași vor stăpâni până după 1831 – vornicul Constantin Palade și sora lui, Smaranda, hatmanul Constantin Palade, Scarlat Palade –, urmați de comisul Dimitrie Holban, Neculai Istrate, serdarul Manolache Codrescu, comisul Leonida Mavrodin, hatmanul Neculai Alexandru Mavrocordat. De la acesta din urmă, satul și moșia ajung, tot prin schimb, la mănăstirea Doljești, desființată la 1860.

Satul Ivoești, situat în ținutul Cârligătura pe apa Bahluiului, era numit și Brăilianca în diata Smarandei din 22 august 1793² și la începutul secolului al XIX-lea³ iar la 4 ianuarie 1840 găsim documentar moșia Ivoeștii „ci-i zic și Holmul”⁴, nume regăsit și în hotarnica din 12 august 1841⁵ sau Buțuluc (26 martie 1846⁶, 22 noiembrie 1849⁷, 23 decembrie 1850⁸ și 25 iunie 1851⁹).

Satele Ivoești, cu moară în Bahlui, și Văleșani de la ținutul Cârligătura, „ascultătoare de ocolul Curților noastre din Iași”, precum și Iezerenii din apropierea Cotnariului sunt întărite la 17 martie 1554 de

¹ Despre Românești, a se vedea Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade (Documentele Româneștilor)(Iași)*, Huși, Tipografia „Lețca” George Jorica, 1923; Sever-Petru Boțan, Alexandru Berzovan, Ioan Stegariu, *Comuna Românești (județul Iași). File de istorie*, în „Buletin informativ al Simpozionului Național Rolul Mănăstirii Secu în viața religioasă a Țării Moldovei”, Piatra Neamț, Editura Cetatea Doamnei, IX, 2023, pp. 21-36.

² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 68-69v.

³ Ibidem, f. 70.

⁴ Ibidem, f. 98.

⁵ Ibidem, f. 104.

⁶ Ibidem, f. 109.

⁷ Ibidem, f. 110-110v.

⁸ Ibidem, f. 111-111v.

⁹ Ibidem, f. 114-114v.; Dragoș Moldoveanu (coordonator), *Tezaurul toponimic al României. Moldova*, volumul I, *Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale (1772-1988)*, Partea I A. *Unități simple (Localități și moșii)*, A-O, București, Editura Academiei Române, 1991, p. 146 (Brăileanca).

Alexandru Lăpușneanu mănăstirii cu hramul Sfântul Prooroc Ilie, al cărei egumen era Petronie¹⁰. Un Gavril cumpără de la egumenul și soborul mănăstirii cu hramul Sfântul Prooroc Ilie din Suceava parte din moșia Ivoești cu vad de moară cu un ispisoc ce-l avea de la Ieremia Movilă și uric de întăritură de la Radu Mihnea. O altă parte ajunge în stăpânirea lui Ion Albici și a fiului său, Moisei, care o vinde lui Gheorghe Roșca vistiernic¹¹.

Vistiernicul Gheorghe Roșca cumpără cu 120 taleri de argint la 27 ianuarie 1632 a cincea parte din satul Ivoești de pe Bahlui, ținutul Cârlișău, și a cincea parte dintr-un vad de moară de pe Bahlui, de la Vasilie și Nastasia, fiii lui Gavril, Pavel, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril, Ionașco, fiul Țigancii, nepotul lor. Gavril, tatăl lor, avea ispisoc de cumpărătură de la Ieremia Movilă și de întărire de la Radu Mihnea. Vadul de moară fusese cumpărat de Gavril de la egumenul și soborul mănăstirii Sfântul Ilie din Suceava¹². Părțile vândute de fiii și nepoții lui Gavril sunt întărite vistiernicului Gheorghe Roșca la 29 ianuarie 1632 de către Alexandru Iliș voievod, odată cu jumătate din a cincea parte din satul Ivoești și cu partea din vadul de moară, cumpărate de la Moiseiu, fiul lui Ion, cumpărate cu 60 de taleri de argint¹³. Părțile de ocină amintite vor fi întărite vistiernicului Gheorghe Roșca și de Vasile Lupu la 12 iunie 1634¹⁴.

Părțile cumpărate în Ivoești sunt contestate la 1637 de Chirilă, Ștefan, Lupul și alte rude ale lor din Românești, care cer „să întoarcă ei aceste părți de ocină de la boierul nostru Ghiorghe Roșca vistiernic, pentru că atunci când au vândut acei răzeși ai lor aceste părți de ocină, ei nu le-au dat de știre”.

---

¹⁰ *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, volumul I, *Acte interne (1408-1660)*, editate de Ioan Caproșu și Petronel Zahariuc, Iași, Editura „Dosoftei”, 1999, pp. 22-25, nr. 15; pp. 231-234, nr. 135; *Documenta Romaniae Historica (DRH)*, A. Moldova, VI (1546-1570), volum întocmit de I. Caproșu, București, Editura Academiei Române, 2008, pp. 231-234, nr. 135.

¹¹ **DRH**, A. Moldova, XXIII (1635-1636), volum întocmit de Leon Șimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache, București, Editura Academiei Române, 1996, p. 444, nr. 389.

¹² **DRH**, A. Moldova, XXI (1632-1633), volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1971, pp. 354-356, nr. 278.

¹³ *Ibidem*, pp. 360-362, nr. 281.

¹⁴ **DRH**, A. Moldova, XXII (1634), volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1974, pp. 173-175, nr. 154.

Vistiernicul îi prezintă ca martori pe vânzătorii părților de moșie: Moiseiu din Românești, Țâgan, Vasilie Bodorcea, Marco, Pavăl și rudele lor, care la rândul lor prezintă mărturie de la Ivan, Văsiian, Miera, toți din Mădârjeci/Mădârjaci, Machidon, Chirilă, Pătrașco și Tofan din Cudrești, Sillion din Vlădești, Gricea din Cosițeni și alte „slugi” domnești de la ținutul Cârligătura. Vasile Lupu hotărăște la 5 iulie 1637 „să aibă a stăpâni boierul nostru, Ghiorghe Roșca vistiernic, toate acele părți de ocină ce a cumpărat din satul Ivoești, cu vad de moară și cu tot venitul”¹⁵.

Antimia, fata Catrinei, nepoata Baniei și a Tudorii, îi vinde vistiernicului Gheorghe Roșca, partea ce i se va alege din Ivoești cu 9 lei, cumpăratură întărită de Vasile Lupu la 22 februarie 1649¹⁶. La rândul său, Petre, feciorul Catrinei, își vinde partea sa din Ivoești cu același preț la 30 aprilie 1649¹⁷. Vasile Lupu îi întărește vistiernicului Gheorghe Roșca la 22 iunie 1649 stăpânirea pe părțile de ocină din Ivoești luate prin aplicarea dreptului de protimis de la Lupu Paraschiva, întorcându-i 10 ughi. La rândul său, Lupu Paraschiva le cumpărase de la Ștefan și Maria, „ficioarii lui Ionașco Bani”¹⁸, de față cu popa Pangratie de Scompie, Grozav de Bideni, Macsin și Căzacul de Scompie¹⁹.

Domeniul vistiernicului Gheorghe Roșca de la 4 aprilie 1636 însuma 22 de sate întregi și părți de sate, vaduri de mori, iazuri, întărite de Vasile Lupu: Volnăești și Negrești pe Ișnovăț, Cozmești pe Prut, Izbiște, Pietrosul, Slobozia Zberoaiei, Hlăpești pe Prut, Copujani, ținutul Lăpușna, Cotelova, Mihălcăuți pe Viliia Seacă, ținutul Hotinului, Balomirești, Hoisești, Ivoești, Vălișeni (cumpărat de la egumenul mănăstirii Sfântul Ilie), Scobențeni, ținutul Cârligătura, Izbiște, Mateuți, ținutul Orheiului, Stărpeni din ocolul

¹⁵ DRH, A. Moldova, XXIV (1637-1638), volum întocmit de C. Cihodaru și I. Caproșu, București, Editura Academiei Române, 1998, pp. 134-136, nr. 145.

¹⁶ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 18; I. Bianu și G. Nicolaiasa, *Catalogul Manuscriselor Românești*, tomul III, Craiova, „Scrisul Românesc” S.A., 1931, p. 306; *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului (CDM)*, vol. II (1621-1652), întocmit de Mihai Regleanu, Iulia Gheorghian, Veronica Vasilescu și Doina Duca, București, 1959, p. 401, nr. 2060.

¹⁷ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 22-24; I. Bianu și G. Nicolaiasa, *op. cit.*, p. 306; CDM, II, p. 403, nr. 2067.

¹⁸ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 28-29; I. Bianu și G. Nicolaiasa, *op. cit.*, p. 306-307; CDM, II, p. 404, nr. 2077.

¹⁹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, nr. 650, f. 31; CDM, II, p. 405, nr. 2082.

Stănileștilor, ținutul Fălciu, Oncani, Turbureni, Băiceni, ținutul Hârlăului, Tâmpeschi, ținutul Suceava, Țâbănești pe Gârbovăț, ținutul Vasluiului²⁰.

Moiseiu Albeci (Albici) își vinde partea din Ivoești cu 35 de zloți vistiernicului Roșca, la „tocmala noastră” fiind Banul pitariul și Neaniul vornicul, iar zapisul a fost scris de Iurgachi²¹. Savul din Cosițeni, ginerele lui Albici, îi vinde la rândul său vistiernicului cu prețul de 40 de zloți partea primită de la socru ca zestre din Ivoești, având ca martori la întocmirea zapisului pe fostul postelnic Furtună, Săleon de Vlădești, Moiseu de Românești și Iurdachii de Toderești²².

Andronic, feciorul Ilenii, cu nora, și femeia lui Mihăil, fratele lui Andrei, cu feciorii ei, nepoții Banii, vând partea Ilenii din Ivoești cu 26 de lei vistiernicului Gheorghe Roșca, care îi cumpără de la Iremie de Românești partea Acsiniei, fata lui Dumitru sin Catrina, nepotul Banii și Tudorii, ce era cumpărătură de la Antimia, mătușa Acsiniei, iar Catrina îi vinde Roșcăi partea Salomii, fata Mării, nepoata Catrinii, strănepoata Banii și a Tudorii. Părțile de moșie din Ivoești arătate sunt întărite de Gheorghe Ștefan voievod lui Gheorghe Roșca vistiernic la 26 iunie 1654²³, iar la 23 mai 1655 pe cele din satul Românești și Mladin, ultimele dăruite feciorilor și ginerilor săi la 8 mai 1661²⁴.

Partea *Lupului Roșca* din Ivoești este primită danie la 1 martie 1691 de către Dediul²⁵. Toader Robul și Ion, feciorii Lupului Roșcăi de Românești, nepoții Chiranii și a lui *Hilip Roșcăi*, cu nepoții lor, Lupul, feciorul Măricăi Păntecoeae, Ștefan, feciorul Ștefăniei, Enachi cu frații lui Toader, Tănasiu, feciorii lui Bădiliță, nepoții lui Iacob, vând la 4 octombrie 1696, marelui stolnic Ilie Enache jumătate din „din bătrânul lui Hilip Roșcăi din sat din Ivoești”²⁶.

Gheorghe Ghibănescu consideră că *Gheorghe Roșca* a avut două fete, una căsătorită cu popa Dumitrașcu, iar alta cu popa Ursul. Cea de-a doua

²⁰ DRH, A. Moldova, XXIII, pp. 435-445, nr. 389.

²¹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 25; CDM, II, p. 352, nr. 1764.

²² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 37; CDM, II, p. 362, nr. 1834.

²³ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 34-34v.; I. Bianu și G. Nicolaiasa, *op. cit.*, p. 106; CDM, III, p. 40, nr. 77.

²⁴ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, p. 5, nr. 4.

²⁵ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 48-48v.; CDM, IV, p. 298, nr. 1325

²⁶ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 58; CDM, IV, p. 413, nr. 1865

fiică are trei copii: *Vasile Popa uricarul, Ionăscuță* (are un băiat, *Ioan/Ion*) și *Tofana*²⁷. Constantin Duca întărește părțile din Românești la 2 februarie 1702 lui Vasile diacul, feciorul popei Ursul de Românești, nepotul Roșcăi și a lui Moisiu, precum și lui Ion, feciorul lui Ionăscuță. Hotarnica întocmită de vornicul de poartă Bejan Hudici și fostul cămăraș de lumini Ion menționează slobozia Roșcăi din moșia Românești²⁸.

Urmașii vistiernicului Roșca își continuă traiul în Românești. O achiziție nefericită a lui Alexandru săoar/fost săoar, semnat în limba greacă, de *la Nistor*, feciorul Irinii, nepotul Acsinii, cu prețul de 20 de lei, îl aduce în fața marelui logofăt la 2 martie 1673 în urma pârii lui Toader, feciorul *Lupului Roșcăi* de Românești și a fraților săi. Cumpărătorul este nevoit să accepte răscumpărarea părții de moșie din siliștea Ivoești cumpărată de la *Toader* deoarece a fost vândută de Nistor fără știrea „fraților săi ce mai sus sint scriși”. La alcătuirea zapisului figurează martorii: Hagi Panaiote biv șetrar cu fiul Ștefăniță, fost spătar, Brut, vătavul logofătului, Irimia, sluga logofătului din Rădăni, ținutul Bacău, Miron Costin vornic și Irimie Grama²⁹. În hotărârea dată la 3 martie 1673 de Ștefan Petriceicu voievod numele lui Alexandru este schimbat în Hulpe³⁰. Nu lipsesc crimele din peisajul rural al vremii, pentru o moarte de om pitarul Pătrașco plătește la 22 iulie 1673 suma de trei lei și jumătate vornicilor domnești³¹.

Gavrilașco, feciorul Lecăi, nepotul Roșcăi biv vistiernic, „om tânăr ... lipsât din ț(a)ră de au fost în Ț(a)ra Leșască”, după ce își pierde jumătate din satul Ivoești pe seama biv vel spătarului Dediul, o reprimește la 22 ianuarie 1692 de la Constantin Cantemir după revenirea în „în ț(a)ră la pământul său”³². Gavril Leca vinde marelui stolnic Ilie Enache la 14 ianuarie 1704 jumătate de sat din Ivoești cu vad de moară în Bahlui, partea „de la moșu meu Ghiorghie Roșca visternicul”³³

²⁷ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, p. 6.

²⁸ Ibidem, pp. 20-24, nr. 26.

²⁹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 37-38; **CDM**, III, p. 469, nr. 2245.

³⁰ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. f. 39-40; **CDM**, III, p. 469, nr. 2247.

³¹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 41-42; **CDM**, III, p. 469, nr. 2247.

³² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 49-50; **CDM**, IV, pp. 322-323, nr. 1438.

³³ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 60-61; **CDM**, V, pp. 69-70, nr. 279.

Vasile uricar a fost fiul popii Ursului și a fiicei Roșcăi vistiernicul³⁴. Mama sa avea un frate *Chiriac*, a cărui fiu a murit înainte de 1 februarie 1712 și pentru care Vasile uricar a dat trei sărindare și „l-au și grîjit la astrucaria”³⁵. Vasile uricar căzut „la multă datorie și la o năpaste cu chizășie”, va fi nevoit să-și vîndă un bătrîn și jumătate în partea de jos (Mircea), cumpărat de vistiernicul Roșca, „unchiul” său, și o jumătate de bătrîn din Mijlocenii de Jos. Vistiernicul ridicase și moară la Românești pe Bahlui. Părțile amintite sunt vîndute lui *Gavril*, fiul răposatului *Ilie*, fostul spătar, cu 125 de lei bani gata, așa cum reiese din mărturia vânzătorului dată la 24 septembrie 1716³⁶. Constantin Duca întărește la 25 august 1694 lui *Vasile diacul*, feciorul popii Ursului din Românești și nepot Roșcăi vistiernicul pe părțile din Românești³⁷. Mitropolitul Ghedeon dă mărturie la 5 septembrie 1710 pentru pricina de judecată dintre Vasile uricarul și nepotul său Ioan pentru o parte de moșie din Românești, ce a fost a Tofanei, mătușa celui din urmă³⁸. Se pare că feciorul Tofanei a fost *Gavriil*³⁹. Spătăreasa Tofana ar fi cumpărat un bătrîn și jumătate din Românești de la Vasile Popa diacul⁴⁰. Tofana trăia la 1 februarie 1712⁴¹.

Părți din Ivoești sunt cumpărate și de cei din Românești, așa cum este cazul lui *Chiriac* de la 20 mai 1682, când cumpără a patra parte din moșul *Zaharieștilor* drept 20 de lei bani gata⁴².

La sfârșitul veacului al XVII-lea, începe să obțină prin danii și cumpărături părți de moșie *Dediul biv vel spătar*, cum ar fi dania din 1 martie 1691 de la Dumitru și Paraschiva, fata Cornii din Mohoriți, cu feciorii lor, Ion și Dobri, partea *Lupului Roșcăi*⁴³, pentru că i-a „scos din foamete”⁴⁴.

³⁴ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, p. 6.

³⁵ Ibidem, p. 36, nr. 36.

³⁶ Ibidem, p. 25, nr. 27.

³⁷ Ibidem, p. 34, nr. 31.

³⁸ Ibidem, p. 35, nr. 34.

³⁹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 80-81v.

⁴⁰ Ibidem, f. 84-85v.

⁴¹ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, p. 36, nr. 36.

⁴² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 43-43v.; **CDM**, IV, p. 172, nr. 722.

⁴³ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 48-48v.; Ediții: **CDM**, IV, p. 298, nr. 1325.

⁴⁴ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 54-54v.; **CDM**, IV, p. 388, nr. 1752.

Dediul cumpără la 15 aprilie 1691 partea Ulianei, femeia lui Gligori Tiatiul și a lui Gavril, fratele Tiatiului, a Măricăi, fata Floarii de Românești, nepoții lui Andronic Bani⁴⁵, dar și părțile preotului Simion de la Sveti Aftanasie din Iași, a lui Micul, fratele lui, a lui Andrei și feciorilor lui Arsănie căpitanul din Cucuteni, de la ținutul Cârlișturii, nepoții Chirilii celui bătrân de Românești⁴⁶. Constantin Cantemir îi dă biv vel spătarului Dediul jumătate de sat din Ivoești, „driaptă moșie” a lui Gavrilaşco, feciorul Lecăi, nepotul Roșcăi biv vistiernic, plecat în Polonia, însă după revenirea acestuia în țară îi este redată și întărită la 22 ianuarie 1692⁴⁷.

Despre Dediul, știm că a fost un boier din părțile Putnei și a stăpânit părți de sate la Pitici, Pungășești (comuna Garoafa), Godișești (comuna Ciușlea), Bârlădeni-Rădulești (comuna Vânători), Alexești (comuna Ipatele, județul Iași). A fost căsătorit cu Tofana, cu care a avut trei fete: Alexandra, Anița și Maria. Tofana se va recăsători după decesul Dediului cu Enache Arapul⁴⁸.

Dediul biv vel spătar și Ilie Enache biv vel clucer, a căror hotare din Ivoești și Hoisești se învecinau, se vor judeca în fața domnului Constantin Cantemir „și aflându giudețul pe cum iaste Ilie cluciriul megeiaș mai aproape și Dédiul hiindu strein, l-au dat rămas pe Dédiul și i-au întorsu Ilie cluciriul banii toț(i) Dédiului, și au luat și zapisâli carile au fost de cumpărătur(ă) Dédiului”⁴⁹. Judecata celor doi pentru Ivoești este menționată de istorici⁵⁰. Săvârșirea din viață a biv vel spătarului Dediul poate fi așezată anterior datei de 6 octombrie 1695, când este amintit „răposatul Dédiul”,⁵¹ dar după 4 iunie 1692⁵², corectând astfel data propusă până acum, anume 20 octombrie 1701⁵³.

⁴⁵ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 44-45; **CDM**, IV, p. 302, nr. 1344.

⁴⁶ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 46-47; **CDM**, IV, p. 302, nr. 1345.

⁴⁷ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 49-50; **CDM**, IV, pp. 322-323, nr. 1438.

⁴⁸ Paul Păltănea, *Familia doamnei Ana, soția lui Mihai vodă Racoviță*, în „Arhiva Genealogică”, I (VI), 1994, nr. 3-4, Iași, Editura Academiei Române, p. 139 (a se vedea și nota 56 din articol).

⁴⁹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 54-54v.; **CDM**, IV, p. 388, nr. 1752

⁵⁰ Paul Păltănea, *op. cit.*, p. 139, nota 56 (numele satului este transcris greșit sub forma „Ivești, pe Bahlui (com. Dumăști, jud. Iași”).

⁵¹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 52-53 ; **CDM**, IV, pp. 390-323, nr. 1761.

⁵² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 51 ; **CDM**, IV, pp. 322-323, nr. 1438

⁵³ Paul Păltănea, *op. cit.*, p. 139.

Părțile biv vel spătarului Dediul vor ajunge în stăpânirea lui *Ilie Enache*, fiul lui Enache (Cunupi) și a Saftei, fiica lui Statie, cel care a deținut dregătoriile de: postelnic (22 martie 1683 – 15 octombrie 1685), mare clucer (iunie 1686 – 15 ianuarie 1690), mare sluger (1692), ispravnic de Tutova (1693), mare stolnic (decembrie 1695 – 14 septembrie 1700), caimacam (septembrie 1703), mare spătar (septembrie 1703 – decembrie 1704)⁵⁴.

Constantin Duca volnicește la 4 iunie 1692 pe preotul Simion și fratele lui Andrei, feciorii fostului căpitan de curteni de la Cârligătura Arsănie, ca să-și țină partea lor din Ivoești vândută Dediului biv vel spătar „până li va da dumneaei spătăreasa banii”⁵⁵. Din suma de 50 de lei datorată, Dediul biv vel spătar plătește 20 de lei. Andrei sin Arsănie căpitan obține carte de „plineal(ă)” a domnului ca „s(ă) pliniască” restul banilor datorăți de „răposatul Dédiul” prin clucerul *Ilie Enache*. Andrei sin Arsănie obține vite evaluate în „Zbiarâi ot Bârlad” de vornicul *Vasilachi* și *Gâlcă*, vornici ot Bârlad, a preoților *Ignat* cel domnesu ot Bârlad, *Grăjdian* și a lui *Simion*, ultimul slujitor la biserica *Zberei*. „Plinirea” vitelor se face la 6 octombrie 1695 cu știrea preotului *Simion* și a lui *Micu*, frații lui *Andrei sin Arsănie*. Decesul biv vel spătarului *Dediul* poate fi datată după 4 iunie 1692 și anterior datei de 6 octombrie 1695 când este amintit ca răposat⁵⁶.

Preotul *Simion*, *Micul*, *Andrei* și *Ion*, feciorii lui *Arsănie*, căpitanul de *Cucuteni* din ținutul *Cârligătura*, nepoții *Chirilii* cel bătrân din *Românești*, își vând părțile lor din *Ivoești* biv vel clucerului *Ilie Enache*, a cărui întărire domnească a lui *Constantin Duca* survine la 12 septembrie 1695, ca și asupra altor părți cumpărate de la *Ileana*, femeia lui *Gligori Teatiul*, de la *Gavril*, fratele *Teatiului*, *Mărica*, fata *Floarei*, toți din *Românești*, nepoții lui *Andronic Banii* de *Românești* (un bătrân din *Ivoești*); partea lui *Iftimie*, feciorul lui *Dumitru*, și femeii lui *Mărica*, fata *Cornii* din *Mohorâț(i)*, și a feciorilor lor, *Ion* și *Dobre*, dată danie *Dediului* și răscumpărată de clucerul

---

⁵⁴ Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova*, sec. XIV-XVII, București, Editura Enciclopedică, 1971, p. 399.

⁵⁵ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 51; **CDM**, IV, pp. 322-323, nr. 1438.

⁵⁶ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 52-53; **CDM**, IV, pp. 390-323, nr. 1761.

Ilie; apoi pe o jumătate din satul Hoisești și a treia parte din satul Cetereni și o jumătate din satul Vartici, primit de zestre de la socrul lui, Stamatie⁵⁷.

Cumpărăturile din moșia Ivoești continuă și în perioada când Ilie Enache era mare stolnic, cum ar fi la 4 octombrie 1696⁵⁸ sau ca vel spătar, cea din 14 ianuarie 1704 (jumătate de sat cu vad de moară în Bahlui de la Gavril Leca)⁵⁹.

Vel spătarul Ilie Enache cu jupâneasa lui Tofana, fata biv vel vornicului Ion Racoviță, ridică pe locul „unde dintâi și din început au descălicat și au făcut biserică de lemnu tată-mieu Enache ce-au fost cluceru mare”⁶⁰, biserica din piatră a mănăstirii Răchitoasa, cu o inscripție din 24 octombrie 1697⁶¹. Prin diata din 16 mai 1704, Ilie Enache și Tofana lasă pe fiul lor Gavril „să fie slugă și paznicu bisericii aceștie ce-i numele Răchitoasa și hramul Adormire Maicăi Precistei, ce iaste la ținutul Tecuiului, pe o despărțitură de Zeletin”⁶².

Moșie Ivoești ajunge în stăpânirea *mănăstirii Răchitoasa*. Nu știm dacă a a fost dată danie ori schimb de vel spătarul Ilie Enache, Tofana sau fiul lor Gavril.

Prin schimbul efectuat la 8 ianuarie 1763 de egumenul Gavriil, mănăstirea Răchitoasa primește moșiile Țigănești, Oțalești, Benești și Colonești ot Berheciu de la domnița *Anița* și fiul ei, Constantin Palade biv vtorii vistiernic în schimbul moșiilor Ivoeștii și Hoisăști, de la ținutul Cârlișău⁶³. Hoiseștii ajung la postelniceasa Smaranda/Smaragda și vor fi cumpărați de spătarul Dracache Roset⁶⁴.

⁵⁷ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 54-54v.; **CDM**, IV, p. 388, nr. 1752.

⁵⁸ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 58; **CDM**, IV, p. 413, nr. 1865.

⁵⁹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 60-61; **CDM**, V, pp. 69-70, nr. 279.

⁶⁰ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 574, f. 32; Theodor Codrescu, *Uricarul*, Iași, Tipo-Litografia Buciumului Român, 1887, IX, pp. 149-151; **CDM**, V, pp. 82-83, nr. 325.

⁶¹ G. Balș, *Bisericile și mănăstirile moldovenești din veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea*, București, Institutul de arte grafice „E. Marvan”, 1933, p. 237.

⁶² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 574, f. 32; **CDM**, V, pp. 82-83, nr. 325.

⁶³ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 62-63; *Ibidem*, f. 62-63; N. Iorga, *Documente privitoare la familia Callimachi*, București, Institutul de Arte Grafice și Editură Minerva, 1902, I, p. 518, nr. 216.

⁶⁴ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 70-73v.

Domnița Anița era a doua fiică a lui Antioh Cantemir, căsătorită înainte de 4 iunie 1727 cu Toader Palade, fiul lui Ioniță Palade și al Nastasiei, fata lui Ion Racoviță vel vornic⁶⁵. Anița era stăpâna satului Urlați de la ținutul Fălciului, restituit în 1732 de fratele ei, Constantin. Izvodul lui Constantin Cantemir din 17 ianuarie 1733 arată moșiile Aniței: Goruncești, Glodeni, Lungeni, Plăvițești, Viltojești, Plotunești, Furchișeni, Hurdugi, Căpșăști, Plopeni, Silișteni, Frijeni, Berhoești, Jidani, Buburuzi, Deleni ot Contăș, Timirleni, Dănești, Ciocani, Murariu, Tabăra și Țopul⁶⁶. După moartea lui Toader Palade, întâmplată la 1 februarie 1751, Anița, împovărată de datorii, vinde episcopului Ioanichie al Romanului satul Davideni, ținutul Neamț, la 1 iunie 1753, practică cămătăria⁶⁷, dăruiește Mitropoliei Moldovei două pogoane și jumătate de vie de la Greci⁶⁸. Împreună cu Toader Palade are șase copii: Constantin, Smaranda, Maria, Zoița, Catrina și Ileana. Anița Palade își împarte averea rămasă cu patru din copiii ei în martie 1766: Constantin, Zoița, Smaranda și Maria⁶⁹.

Constantin Palade, căsătorit cu Ileana/Ilinca, fiica lui Iordache Costache biv vel vistiernic, are un fiu Nicolae, decedat înainte de 25 aprilie 1797, înmormântat la mănăstirea Neamț, și o fiică, Nastasia, măritată cu căminarul Gheorghe Bogdan⁷⁰.

Printre multele „faceri de bine” făcute de Constantin Palade surorii lui Smaranda este și cedarea moșiilor Hoisești, Cetereni și Ivoești, întâmplată la 12 septembrie 1766, însoțită și de primirea documentelor acestora⁷¹. Se păstrează un „suret de zapis(e) i de cărți g(os)pod pe moșia Ivoești” din 3 iunie 1767 a postelnicesei Smaragda/ Smaranda⁷². Smaranda a fost căsătorită

---

⁶⁵ Paul Păltănea, *Familia și descendenții lui Antioh Cantemir*, în *Dinastia Cantemireștilor. Secolele XVII-XVIII*, coordonator și redactor științific, acad. Andrei Eșanu, Chișinău, Editura Știința, 2008, p. 141.

⁶⁶ Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade (Documente slavo-române)*, Iași, Tipografia „Dacia” P & D. Iliescu, 1912, volumul VII, p. XXVI.

⁶⁷ Paul Păltănea, *op. cit.*, p. 145.

⁶⁸ Ibidem, p. 146.

⁶⁹ Ibidem, p. 147.

⁷⁰ Ibidem, pp. 147-148.

⁷¹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 64-65.

⁷² Ibidem, f. 66-67.

cu postelnicul Scarlat (Lăscărache grecul), mort pe la 1761, se recăsătorește cu Pârveu Cantacuzino, fiul banului Matei Cantacuzino în 1767, fiindu-i a treia soție, rămâne văduvă în 1770. Se judecă cu spătarul Atanasache Ramadan pentru vadul de moară de la Hoisești până la 8 martie 1781⁷³.

Spătăreasa Smaranda își întocmea diata la 22 august 1793 „viindu la vrastă di bătrâneți și văzându slăbiciune(a) trupului meu”, lăsând ca epitrop pe fratele ei, vornicul Constantin Palade. Apăsată de datoria de 4000 de lei față de răposata soră, „lelea Zoița” indică în diată pe copiii decedatei și lasă 2000 de lei, 14 pogoane de vie la Nicorești și 4 sălașe de țigani pentru restul sumei, nepoatei Măriuța, fata Zoiței⁷⁴ din prima căsătorie cu un Roset, căsătorită cu spătarul Grigore Costache în 1771⁷⁵. Datoare fratelui, îi lasă 20 pogoane la Ciorăști și moșia Rădeni de la ținutul Cârlișura, îndatorindu-l cu îngrijirea bisericilor de acolo „în toată vreme(a) și să le ție cu toate celi trebuincioasă spre săvârșire(a) Dumnezăeștii slujbi, dându și sărindari pe tot anul pentru sufletul meu”. Poienile din codrii Ciorbole, Chetrosul și partea din Poiana Mădărjacului de pe moșia Rădeni le lasă „schitului meu ce am acolo, pentru hrana și chivernisala părinților, întru pomenire(a) me(a). 60 lei, ce mi-i datoriu nacealnicul de acolo, îi las ca să să facă ogradă la schit. Puțini oi ce am, le las toate schitului acestuie, și 50 stupi den stupii miei”. Lasă bisericii din Rădeni 80 de stupi, mănăstirii Sfântul Sava 50 de stupi și două sălașe de țigani. O altă soră, postelniceasa Maria, nu este uitată și primește un sălaș de țigani. Câte un sălaș revine nepoților: spătarului Iancu Razul, postelnicului Costache Sturza, cel înfiat de Maria, spătăresei Nastasiica Bogdan, dar și „copiilor răpoosatii nepoatii Măriuței păhărnicesii”. Nu uită de îndeplinirea celor de după răposare și indică ca „grijile mele să vor faci la țară, și aice în târgu, să vor sluji părastasă și sărindari arhieresti și preoțăști, cum și alte milostenii, și-l rog pe frati-mieu ca să-mi de(a) 500 lei sărindari la preuți săraci și undi va socoti”, bani din datoriile pe care urma să le adune de la neguțitorii arendași ai crâșmei din Brăileanca (Ivoești) – 310 lei, de pe două buți de vin vândute orândarului din Rădeni și 100 de lei de „acolo undi îmi sânt și celi 2000 lei ce-i știie frati-mieu”, lăsați „doftorului”, pentru plata

⁷³ Paul Păltănea, *op. cit.*, pp. 148-149.

⁷⁴ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 68-69v.

⁷⁵ Paul Păltănea, *op. cit.*, p. 152.

simbriei casnicilor, culesul viilor. Recolta vinivicolă urma să fie folosită la înmormântarea Smarandei. Moșia Ivoești revine vornicului Constantin Palade ca să-i „facă toate grijile după rânduiala legii creștinești, pân(ă) la anul și piste ani pe obicei”. Diata scrisă de Gheorghe Cogălniceanu a fost confirmată de Grigorie de Hierapolis, semnat în limba greacă, și de preotul duhovnic Vasile⁷⁶.

Schitul Mădârjac este ctitoria postelnicesei Smaranda, anterioară anului 1785⁷⁷, realitate dovedită și de diata prezentată.

Vornicul Constantin Palade își redactează testamentul la 16 aprilie 1794 în care arată lipsa copiilor „din trup ... fiindcă pe unii mi i-au luat Dumnezeu din pruncia lor”, iar fiica lui Nastasiia a pierit după patru ani de căsătorie, de la care a rămas Constantin Palade, orfan la doi ani și jumătate, botezat de Grigoraș, fost logofăt la Mitropolie. Prin diată lasă clironom pe jupâneasa lui Ilinca, fiica răposatului Iordache Costachi biv vel vistiernic, iar după moartea acesteia pe nepotul Constandin Palade: „în toată viața lui, să stăpânească clironomia mea numai rodurile, iar a vinde sau a dăruii sau a schimba volnică să nu fie”. Volnicește prin diată libertatea nepotului asupra zestrii date Nastasiei: 15 pogoane de vie, viile de la Nicorești ce i-au fost vornicului „zestre” și a pivniței din Târgul de Sus, moșia Valea Sacă și argintăriile. Gândurile vornicului sunt îndreptate și asupra schitului Mădârjaci, rămas se vede în sufletul Smarandei și a lui: „De n-oi apuca eu în viața me și iubitei soției mele ca să zidesc schitul de la Mădârjaci de piatră cum și zidul împregiur de piatră sau cărămidă se va sili iubita mea soție în viața sa ori cu ce chip va socoti să-l facă de va pute. Iar de nu va putea va rămânea să-l facă nepotul meu care de-i va rămânea clironomi îi îndatoresc să-l facă din rodurile acareturilor meleși să-l înzestreze cu ceia ce va socoti că va fi îndestul spre hrana părinților ce vor lăcui acolo și la acest pontu pentru facerea schitului, rogu pe cel după vreme de Dumnezeu rânduit mitropolit ca să fie zapciu să-l facă”. În cazul lipsei nepoților, vornicul Constantin Palade desemnează epitropi pe ierarhii vremii – mitropolit, episcopii de Roman și Huși, cum și pe arhimandritul Chiril, egumenul mănăstirii Slatina. După

⁷⁶ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 68-69v.

⁷⁷ Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al localităților și monumentelor medievale din Moldova*, București, Direcția Patrimoniului Cultural Național. Biblioteca Monumentelor Istorice din România, 1974, p. 550.

săvârșirea din viață a nepotului „din venitul acareturilor noastre să se zidească schitul de la Mădârjac”, după care bunurile sale să fie împărțite în două părți rudeniilor și o parte schitului. Nepotul și urmașii lui pe filieră bărbătească urmau să poarte numele Palade. Schitul este lăsat în purtarea de grijă a arhimandritului Chirilă. Prevederile dieții erau valabile pe timpul conviețuirii nepotului cu bunicii lui și erau anulate în cazul plecării silite la tatăl lui sau când va vrea să „să se deosebească de noi”⁷⁸.

Al doilea testament pe când era logofăt este scris de Lucachi la porunca mitropolitului Iacov Stamatii. În patrimoniul material al vornicului găsim: moșia „părințască” Ciorăști, cu hotarul Oprișești, ținutul Tutova, cu „acareturi și vii”; moșia Totoești, ținutul Hârlău, „părințască”, cu toate hotarele, printre care Spinoasa, însă fără Iurghiceni, de zestre; moșiile Rădeni și Ivoești de la ținutul Cârlișu, afară de Popești, clironomie de la „lele Smaranda”; în târgul Ștefănești, circa 700 de stânjeni, moșie „părințască”, 600 de stânjeni în curmeziș moșia Tețcani, ținutul Romanului, „iar părințască, care în toată moșia târgului să socotește a fi a mea o parte, iar doăă părți sunt a soțului meu Ilinca ce s-au făcut schimbu cu moșiile sale Muntenii și Grecii de la ținutul Vasluiului”; moșia Brătuleni-Lețcani, „părințască”; moșia Valea Sacă, ținutul Bacăului, dată de zestre căminarului Gheorge Bogdan, ginerele vornicului; moșiile Galbenii, Cleja, deosebite de Valea Sacă și de care nu se putea atinge ginerele „fiindcă m-am dat schitului Mădârjac”; 20 de pogoane de vie, zestrea Ilincă de la Piscul Corbului, ținutul Tecuci, date zestre ginerelei; o crâșmă cu pivniță de piatră și dugheni în Târgul de Sus, date de zestre⁷⁹.

Vornicul Constantin Palade lasă schitului Mădârjac: jumătate din satul Bălinești, ținutul Suceava, moșile Galbenii, Cleja, aproape de Valea-Sacă, ținutul Bacăului, moșia Zărnești „părințască”, Perișeni, ținutul Covurlui, luată de la Ilie Catargiu, date mănăstirii Neamțului pentru Davideni, redat Neamțului. După construirea din piatră, urmau să fie date scrisorile schitului, chiat dacă prin diată îl desemnase pe arhimandritul Chiril, dar pentru că a „socotit că este om cam greu am lăsat asupra protosinghelului

⁷⁸ G. Ghibănescu, *Testamentul vornicului Constantin Paladi și al soției sale Ilinca Paladi*, în „Arhiva. Organul Societății Științifice și Literare din Iași”, Anul XXVI, nr. 9-10, noiembrie-decembrie 1915, pp. 245-248.

⁷⁹ Ibidem, pp. 248-249.

Venedict să-i poarte de grijă ... cum și pe iubitorul de Dumnezeu Chirio chir Gherasim episcopul Hușului”. Lasă și Ilincăi partea lui din Ștefănești. Își propune să ridice un paraclis cu hramul Sfântul Haralambie lângă casele din Iași. Testamentele descrise sunt completate de logofeteasa Ilinca Palade la 4 august 1810⁸⁰.

Elena Palade se plânge Divanului Cnejei Moldovei la 6 iunie 1812 de cumpărarea unor părți din moșia Românești de către spătarul Șerban Negel, invocând dreptul de protimisis pentru a înapoia banii⁸¹. La rândul său, spătarul Șerban Negel arată Divanului lipsa consensului cu Elena Palade pentru moara ce o avea în Bahluieț, la moșia Cărhănești, „a cării un mal ... este moșie dumisale Scobințanii”, fiind fixată și termen de judecată pentru 13 august 1812⁸². Un nou termen de judecată este solicitat de Elena Palade la 22 decembrie 1812⁸³.

Constantin Palade își găsește obștescul sfârșit la 22 decembrie 1798, Ileana/Ilinca la 1 martie 1814⁸⁴, iar *hatmanul Constantin Palade*, nepotul lor, urmează la stăpânirea moșiilor. Hatmanul aparținea prin naștere familiei Bogdan – fiul căminarului Gheorghe Bogdan și a Nastasiei Palade –, dar a fost „înfiet de o rudă Pălădescă foarte bogată, cu condiție să ieie numele de Paladi”⁸⁵.

Hatmanul cumpără de la răzeși 14 stânjeni de pământ în Românești la 1 septembrie 1815⁸⁶, „de care îndată s-au înștiințat au cerut răscumpărare, și fiind că dmlui hatman au fost dus la Țarigrad, și au urmat și răzvrătirile știutii tulburări”⁸⁷.

Hotarnica banului Ioan Tăutu din 3 septembrie 1815 atestă moșiile hatmanului Constantin Palade: Totoeștii, Vlădeștii, Iurghecenii, Spinoasa, Ivoeștii (Brăilianca), Cârjăneștii Mari, Cârjăneștii Mici, „ce le zâc și Podul Leloei”, jumătate din satul Frâncești, siliștea Tâlhărești și părțile din

⁸⁰ Ibidem, pp. 249-253.

⁸¹ Gh. Ghibănescu, *Documentele Româneștilor*, p. 61, nr. 67.

⁸² Ibidem, p. 61, nr. 68.

⁸³ Ibidem, p. 62, nr. 69.

⁸⁴ Paul Păltănea, *op. cit.*, pp. 147-148.

⁸⁵ Radu Rosetti, *Amintiri*, Prefață de Neagu Djuvara, București, Editura Humanitas, 2017, p. 112; G. Ghibănescu, *op. cit.*, pp. 245-248.

⁸⁶ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, p. 63, nr. 71.

⁸⁷ Ibidem, p. 72, nr. 83.

Românești, de la ținuturile Hârlău și Cârligătura. Moșia Ivoești se megieșea la 1815 în partea din jos cu Hoiseștii spătarului Dracache Roset, iar din sus cu Românești, la sud cu Bălășeștii vornicului Șerban Negel și la nord cu o parte a moșiei Larga a domniței Ralu Calimah și cu Movilenii (Movila Mare) spătarului Dracache Roset⁸⁸.

Hatmanul Constantin Palade nemulțumit de împresurările suferite se plânge domnului, însă întrunirile Divanului s-au rărit din cauza „urmării boalii ciu(m)e... acum într-o apropiere și a primăverii și a tot lucru pământului au rămasu toate pricinile baltă, din care să pricinuești dumi(sa)le nu puțână păg(u)bire cu pierdere venitului părțal(o)r împresurate”. Scarlat Callimachi poruncește la 10 februarie 1815 vel vornicului de aprozi Alexandru Ghica să-i aducă pe cei împricinați față⁸⁹.

Pricina dintre harmanul Constantin Palade și razeștii din Românești se va judeca la Mitropolie în 1816, un an încărcat prin procesele derulate cu operațiile de hotărâre și cercetare a moșiilor împresurate, asupra cărora nu vom stăru. După o acalmie aparentă din cauza lipsei documentelor, sunt reluate jalbele razeșilor către stăpânire în contextul războiului ruso-otoman dintre 1828 și 1829 și administrației rusești din Principate, realitate reliefată prin adresa din 11 iunie 1830: „După neconținute jalbe ce au urmat și urmează de la răzășii de moșia Româneștii, atât cătră ex(celenția) sa d(omnul) general, cât și cătră Divan, cerând să li să rânduiască hotarnic la fața locului spre punerea în lucrare după hotărârea giudecătii ce au avut cu dum(neata), cercetân(du)-să acturile Divanul(u)i s-au văzut că pricina între dum(neata) și între jăluitoarii razeși iaste sfârșită prin cartea Divanului giudecătoresc din trecutul an 1829 iuli(e) 10 și că pân(ă) la 1 avg(u)st (1)829 în trei rânduri s-au scris dum(ita)li ca să rânduiești vechil la fața locului spre a să pune în lucrare hotărârea giudecătii, și din partea dum(ita)li s-au văzut alt(a) decât numai că uneori nu ai dovezile la îndămână, alteori că nu ai fi mulțămît cu acéiași hotărâre și că pricina aceasta să rămâe nesfârșită în vadea de 6 luni, în care vrême să-ți poți găsi dovezile cum să cuprinde în însuși răspunsul dumi(ta)li ce să află act”⁹⁰.

⁸⁸ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 70-73v.; N. Iorga, *Documente privitoare la familia Callimachi*, I, p. 518, nr. 216.

⁸⁹ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 78.

⁹⁰ Ibidem, f. 94-95v.

Hatmanul Constantin Palade cumpără în 1827 casa construită pe Ulița Sârbească (azi, muzeul Unirii, str. Lăpușneanu) din Iași de Costache și Eliza Catargiu între 1806 și 1809. După decesul hatmanului în timpul epidemiei de holeră din 1831 clădirea a fost vândută prin mezat spătarului Mihalache Cantacuzino Pașcanu⁹¹.

Hatmanul este prenumerat la volumul II din *Kyriakodromion etoi Ermeneia kai met auten ethike homilia eis to kata posan Kyriaken en tois hagiais ton oethodoxon ekklesiais anaginoskomenon Evangelion syntethen ypo tou aoidimou arkhiepiskopou Nikeforou tou Theotokou*, Tomos A [-B]. - To deuterion ehdothen, En Iasio [Iași]: ento di eranou ton philomouson neourgethenti Typographeio, 1816 (*Chiriakodromion sau tâlcuire și cuvântare morală după dânsa la Evanghelia citită în fiecare Duminică în sfintele biserici ortodoxe*, alcătuit de răposatul Arhiepiscop Nichifor Theocos și acum editat a doua oară, Vol. 1[-2], Iași, în Tipografia de curând înființată prin contribuiriile iubitorilor de învățătură, 1816).

Hatmanul Constantin Palade, rămas văduv după decesul primei neveste, Ralu, fiica Smarandei și a domnului Scarlat Callimachi, s-a căsătorit cu Eliza Rosetti, fosta soție a lui Mihai Sturdza, cu care a rivalizat și la tronul Moldovei⁹² (Elisabeta, Elisafra sau Safta, fiica lui Vasile Rosetti, zis Cilibiul)⁹³.

Răzeșii din Românești în jalba trimisă generalului Minciaki la 28 iulie 1828 evocau înțelegerea ce a domnit în timpul logofătului Constantin Palade și a Ilincăi, însă „nepotul lor hatman C. Paladi s-a făcut ginere lui Scarlat Alexandru Calimach Vodă” și „a început a rășlui parte din Românești, și anume în partea din sus despre Totoești ...”⁹⁴.

Constantin Palade, răpus de holeră, lasă în urmă doi băieți – Alecu și Scarlat, și o fată, Lucica. În spiritul-i bine cunoscut, ironic și malițios, paharnicul Constantin Sion notează: „de la hatmanul Constantinică rămăind numai o fată, Luțica, și foarte ră de muscă fiind, n-au găsit în toată Moldova,

⁹¹ Aurica Ichim, *Reședința primului domnitor al României*, în ziarul „Lumina” din 24 ianuarie 2016; <https://ziarullumina.ro/actualitaterelegioasa/documentar/resedinta-primului-domnitor-al-romaniei-108756.html>

⁹² Radu Rosetti, *op. cit.*, p. 112.

⁹³ https://www.tehnopress.ro/webfiles/books_documents/pdf_extras/29_interior_palatul.pdf

⁹⁴ Gh. Ghibănescu, *Documentele Româneștilor*, p. 71, nr. 82.

din toți feciorii de boeri, unul să o poată sătura. Au purces, au trierat toată Europa, au cercat toți berbantii și ș-ai găsit pe plac, tocmai în Ispania, un tartan, jidov spaniel, și l-au luat de bărbat, cu carele pe la 1844 venind aici, și numindu-l Marchiz de Bedmar, ș-au vândut toate moșiile și țiganii, și s-au dus înapoi la praznicu dracului⁹⁵. Moșiile Stânca, Bădiuți și o parte a târgului Ștefănești trec în stăpânirea lui Nicu Mavrocordat la 1842⁹⁶.

Moșia Ivoești a intrat în stăpânirea lui *Scarlat Palade*. Epitropia casei răposatului hatman Constantin Palade înaintează la 26 februarie 1835 jalbă către Divanul Țării de Sus pentru împresurarea moșiei Ivoești dinspre moșiile Româneștii, Hoisăștii, Balomireștii și Movilenii, adeverită la 18 septembrie 1835⁹⁷.

Scarlat Palade, își întocmea testamentul la 3 noiembrie 1837⁹⁸. Prin rezoluția domnească din 15 iulie 1838 s-a hotărât ca „pentru partea lui Scarlat Paladi ca osăbindu-să legatul stolnicului Coroiu, ceialaltă avere prin știre(a) și lucrarea Divanurilor de apel și a executorilor testamentari, vânzându-să prin mezat toată să să împartă după diată⁹⁹”. La 10 mai 1839, Divanul apelativ al Țării de Sus cere lui Neculai telbașa strigarea la mezat a moșiei Ivoești în urma cererii executorilor testamantului răposatului Scarlat Paladi. „Pentru cari totodată acum s-au regularisit di cătră Divan a să publicarisî și în tot Prințipatul prin foae bulitinul(u)i sătesc iar după împlinire(a) arătatului termin, niurmând vreo pricină înpedecătoare vânzării să va faci hareci în Presudsfiia Divanului asupra mușteriu(u)i ci va da prețul cel mai folositor ...”. Pe moșie trăiau 20 de locuitori și avea o crâșmă „la drum”¹⁰⁰. Unul din executori a fost logofătul Costache Conachi¹⁰¹.

Moșia „Ivoeștii, ci-i zic și Holmul pe apa Bahluiului din ținutul Eșii” se megieșea în „marginea din gios ... cu moșie Hoisăștii și Balomireștii, din sus cu Româneștii, capătul din dinspre amiazăzi cu Scobințanii, și capătul despre amiazănoapte cu moșie Movilenii, în măsurile cuprinsă prin hotarnica

⁹⁵ Paharnicul Constantin Sion, *Arhondologia Moldovei – Amintiri, și note contimporane* –, Cu o prefață analitică de Gh. Ghibănescu, Iași, Tipografia Buciumului Român, 1892, p. 256.

⁹⁶ Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 412/223.

⁹⁷ Idem, Manuscrisul nr. 650, f. 102- 103v.

⁹⁸ Idem, Colecția Documente, 1062/96.

⁹⁹ Idem, Manuscrisul nr. 650, f. 98.

¹⁰⁰ Ibidem, f. 96-97v.

¹⁰¹ Ibidem, f. 98v.-99.

banului Ioan Tăutul din 1815 săptemv(rie) 3”. Cumpărarea moșiei este asumată de *comisul Dimitrie Holban* cu suma de 2401 galbeni „olando-împărătești, trași la cumpănă cu piatra Vistieriei”. Vânzarea a fost adjudecată la 29 decembrie 1839, apoi întărită de către Divan, pentru ca la 4 ianuarie 1840 să-i fie eliberat comisului actul doveditor al tranzacției¹⁰².

Prin hrisovul domnesc al domnului Mihail Sturdza din 24 februarie 1840 îi este întărită stăpânirea comisului Dimitrie Holban asupra moșiei Ivoești¹⁰³. Odată devenit stăpân, comisul Dimitrie Holban înaintează Domnescul Divan o jalbă la 4 aprilie 1840 „pentru înpresuraria moșiei Ivoeștii i pentru paisprizăci stânj(eni) din trupul Româneștilor”, cumpărați în 1815 de hatmanul Constantin Paladi de la Maria Cazacliu. Comisul este reprezentat la judecată de serdarul Manolache Codrescu¹⁰⁴. Mărturia hotarnică va fi întocmită la 12 august 1841 de clucerul Fotachi Ghețul, inginerul ținutului Iași, și cinovnicul Iordache Ghețu, din care aflăm că pe locul Slobozia Roșcăi se găsește satul Scobâlțeni¹⁰⁵.

O jumătate din moșie Ivoești este vândută de comisul Dimitrie Holban serdarului *Manolache Codrescu* înainte de 1 noiembrie 1842, când va vinde și cealaltă jumătate, „cu tot locul ei în putere(a) documenturilor cu acareturile, așazare boerească și a lăcuiitorilor ce să află astăzi pe dânsa”, căminarului *Neculai Istrati* cu prețul de 3800 de galbeni blanchi¹⁰⁶. Căminarul Manolache Codrescu cumpără partea din Ivoești de la Neculai Istrati la 26 martie 1846¹⁰⁷.

Datoria comisului Dimitrie Holban în cuantum de 1600 de galbeni către Elena Samsonov, „asigurați cu amanet în fondosul a giământate de moșii Ivoeștii sau Buțuluclu”, urmată de jalbele creditoarei, face posibilă încuviințarea Divanului pentru „vânzarea de veci prin mezat a amanetatei jumătate de moșie sus zisă”. Sunt luate toate măsurile legale pentru săvârșirea licitației, cum ar fi publicarea în „Adaosul foii sătești” și a termenelor

---

¹⁰² Ibidem, f. 98-99.

¹⁰³ Ibidem, f. 100-100v.

¹⁰⁴ Ibidem, f. 102-104.

¹⁰⁵ Ibidem, f. 104-107.

¹⁰⁶ Ibidem, f. 108-108v.

¹⁰⁷ Ibidem, f. 109.

respective¹⁰⁸. Datoria era redusă la 1000 de galbeni la 23 decembrie 1850, „asigurați cu amanet în fondosul a giurătașe de moșie Ivoeștii sau Buțulucu din ținut(ul) Eșii”. La strigarea mezzatului partea respectivă va fi adjudecată cu suma de 3700 de galbeni „blanci zimți” de către comisul *Leonida Mavrodi(n)*¹⁰⁹, cel care „luase întâiu, fata unui slugeriu, Simion Oprișanu, de la ținutul Tecuciului, și văzându-l nebun, și un rău, l-au isgonit; s-au dus la Iași, și au luat o fată a văduvei paharnicului Ioan Floareș, ce-i zic și Bogonos, de la Păcurariu. Vai de biata țară, câți ezi sălbateci să puezesc din patru țapi răi, și toți au s-o prăde” (este vorba de cei feciori ai hatmanului Ioan Mavrodin: spătarul Costachi, apoi postelnic, Alecu, aghiotant și polcovnic, Mihălachi, căpitan de jandarmi și Leonida comisul, toți „nechiurzi, șui, tehui și stricați”)¹¹⁰. Leonida Mavrodin obține rangul de comis la 15 decembrie 1847 „pentru slujbe în Meliție”¹¹¹.

Moșia cumpărată, va fi „amanetarisită” de comisul Leonida Mavrodin serdarului Mihail Curt „pentru trii mii două sute galbeni prin sinet întabulat de pominitul Divan, la termen n-am avut altă înlesniri să plătesc, și creditorul cerându-m(i) îndestulare din amanet”, va fi vândută la 25 iunie 1851 boierului și cavalerului Neculai Alexandru Mavrocordat cu prețul de 4000 galbeni „austriicești zimți”¹¹². Moșia era dată în posesie de Leonida Mavrodin la 26 martie 1851 lui Grigorie Posun pe cinci ani între 23 aprilie 1851 și 23 aprilie 1856, de la care primește 220 galbeni blanci cu zimți „prețul posesiei pe un an de zile”¹¹³.

Noul stăpân, hatmanul Neculai Alexandru Mavrocordat, efectuează schimbul din 22 martie 1852 cu *mănăstirea Doljești*¹¹⁴ de la care primește moșia Popițcani, numită și Draga (200 de fâlcii, cu un venit anual de 150 galbeni), situată lângă „moșia me Buznea din ținutul(I) Eșii” și îi cedează Ivoeștii, numită și Buțulucu (369 fâlcii și 19 prăjini, cu un venit de 270

¹⁰⁸ Ibidem, f. 110-110v.

¹⁰⁹ Ibidem, f. 110-110v.

¹¹⁰ Paharnicul Constantin Sion, *op. cit.*, pp. 224-227.

¹¹¹ *Marea arhondologie a boierilor Moldovei (1835-1856)*, editor Mihai Răzvan Ungureanu, Ediția a II-a, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, 2014, p. 136.

¹¹² Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 114-114v.

¹¹³ Ibidem, f. 112-118 (contractul de împoseuire).

¹¹⁴ Preot Ath. Vasilescu, revizor școlar, *Monografia Mănăstirii și comunei Doljești din județul Roman (Studiu istoric și critic)*, Roman, 1930.

galbeni zimți). Înțelegerea parafată cu „răposatul episcop Veniamin Rosăt când să gășă în viață”, fost egumen al mănăstirii Doljești, făcea referire ca „m(ă)n(ăsti)re(a) să-m(i) dei Popițcanii și o părțică ce mai are e în moșia Oțălenii de la ținutu(l) Fălciului a cărie mărim(e) era necunoscută”, dar și partea Episcopiei Hușilor¹¹⁵. Veniamin Roset, episcop al Romanului între 4 februarie 1844 și iulie 1851, conduce mănăstirea și după alegerea în scaunul episcopal¹¹⁶. Printre ctitorii mănăstirii îl găsim și pe hatmanul Vasile Roset, alături de Dionisie Hudici¹¹⁷, așa cum rostește și pisanția: „*Acest sfânt locaș s-a zidit întru cinstea Prea Sfintei Troițe, cu cheltuiala Hatmanului Vasile Roset și a ieromonahului Dionisie Hudici, împreună împreună cu ajutorința lui Dumnezeu, pentru veșnica pomenire lor, 1764 noiembrie 24*”¹¹⁸.

Aflat la schitul Doljești, ctitoria lui Dionisie Hudici¹¹⁹, „când să zidie biserica”, jicnicerul Lupu Costachi îi dănuiește „din moșii sal(e) a trie parti di sat di Oțăleni la Fălci. Și tâmplându-s(e) dum(nealui) jic(nicerul) moarti cu primijdie, jupân(e)asa dumisal(e) știind pricina au dat zăpis pi moșie afirosire bisericii, iscălind di preosfințatu(l) mitropolit și di boeri mari mar(i), n(e)amu dum(i)sal(e), dar scrisorili nu-m(i) didis(e), fiind la țar(ă) și înprăștiet(e) p(r)in scrisorile sal(e)”¹²⁰. Smaranda jicnicereasa, înfăptuitoarea dăniei, se judecă cu diaconul Parthenie și Gavril, feciorii lui Simion Agapie, strănepoții lui Lazor/Lazăr, pentru a treia parte din Oțăleni¹²¹. Cei doi frați vor continua calea judecății cu ieromonahul Dionisie Hudici, așa cum glăsuiește și cartea domnească din 22 februarie 1766: „Deci s-au întrebat pe Dionisie Hudeci cu ce trage la stăpânirea sa acea a treia parti din Oțăleni, bătrânul Horjii. El au răspuns precum că bătrânul Horjii îl are dat dănie Măn(ă)stirii Sfintei Troiță de la Smaranda jic(nereasa, giupâneasa Lupului

¹¹⁵ Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650, f. 115-116.

¹¹⁶ Preot Scarlat Porcescu, *Episcopia Romanului*, Tipărită cu binecuvântarea Prea Sfințitului Eftimie Episcopul Romanului și Hușilor, Editată de Episcopia Romanului și Hușilor, 1984, p. 277.

¹¹⁷ Costin Clit, *Documente privind istoria Episcopiei de Huși*, Huși, Editura Horeb, 2021, Lucrare apărută cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, pp. 585-586, nr. 461.

¹¹⁸ <https://monumenteneamt.ro/biserica-sf-treime-fosta-manastire-doljesti>.

¹¹⁹ Mihai-Bogdan Atanasiu, *Testamentele familiei Hudici*, în „Studii și materiale de istorie medie”, 2014, XXXIII, p. 324; pp. 331-332, nr. 4 (testamentul lui Dionisie Hudici).

¹²⁰ Costin Clit, *Documente hușene*, Iași, Editura PIM, 2023, volumul V, pp. 305-306, nr. 282.

¹²¹ Ibidem, pp. 305-306, nr. 283.

Costache jic(nicer), ca să-l facă schimbu cu o bucată de loc lângă măn(ă)stiré, și acea danie și scrisori ce i-au dat jic(nicereasa) trage la stăpânirea măn(ă)stirii tot bătrânul Horjii, după cum l-au stăpânit și răposații Racovițași” (hatmanul Dumitrașcu Racovița)¹²². La Oțeleni stăpânește părți de moșie și Episcopia Hușilor, primește danie (1779, 15 martie 1794) sau cumpărate (25 aprilie 1781)¹²³.

Odată cu desființarea mănăstirii Doljești din 1860, probabil că moșia Ivoești trece în proprietatea statului.

ANEXĂ¹²⁴

1

1649 (7157) februarie 22

Suret de la Vasilie voevod, лѢТ $\times$ зрнз <7157 / 1649> фєв(рсаріє) кѢ <22>.

† Facem înștiințare precum au venit înn(a)inte noastră și înn(a)inte boerilor noștri mari și mici Antimie, fat(a) Catrin(ii), nepoata Baniei și a Tudorii, de a ei bun(ă) voe, de nime silită, și e-(a)u vândut a ei driapt(ă) ocin(ă) și moșie, toată parte ce i să va alegi din satul Ivoeștii la Cârlig(ă)tur(a), aceia au vândut-o boeriului domnii mele Gheorghii Roșca vist(iernic), adic(ă) 9 lei în mân(i)le Antimii, fetii Catrin(ii), nepo(a)ții Baniei. Pentru aceia și domnie mea dac(ă) am văzut între dânșii tocmal(ă) și plat(ă) deplin, și de la noi am dat și întărit boer(u)lui nostru di mai sus scris Ghiorghii Roșca vist(iernic) pre ace ocin(ă) din sat din Ivoeștii, parte ce i să va alegi a Antimii, fetii Catrinii, ca să-i fie lui de la noi driapt(ă) ocin(ă) și cumpăr(ă)tur(ă) cu tot venitul.

S-au tălmăcit de Euloghie dascal la $\times$ аврзѣ <1765> ієнне сѣ <16>.

<Pe verso>:

Divanul apelativ a Țării de Sus.

¹²² Ibidem, pp. 320-321, nr. 297.

¹²³ Ibidem, pp. 561-562, nr. 525.

¹²⁴ Descrierile arheografice sunt preluate din colecția CDM.

Di pi aceasta / potrivit însă cu tălmăcire de alături / s-au dat copii dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolache Codrescul înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință să însămnează.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu¹ spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), nr. 650, f. 18. Traducere de Evloghie dascăl; ibidem, f. 17-17v. Original, în limba slavă, scris de Corlat, difolio (31x19,5 cm.), filigran, sigiliu timbrat.

Ediții: I. Bianu și G. Nicolaiasa, *Catalogul Manuscrisurilor Românești*, tomul III, Craiova, „Scrisul Românesc” S. A., 1931, p. 306 (rezumat); CDM, II, p. 401, nr. 2060 (rezumat).

¹ Transcris „... Ștefan” în DRH, A. Moldova, XXIV (1637-1638), volum întocmit de C. Cihodaru și I. Caproșu, București, Editura Academiei Române, 1998, pp. 134-136, nr. 145.

2

1649 (7157) aprilie 30

Suret de la Vas(i)lie voevodă.

Лет *Зрнз <7157 / 1649> ап(р)иліе л̃ <30>.

Facem înștiințar(e) precum au venit înaintia noastră și înaintea boerilor noștri mari și mici, Petre, ficiorul Catrin(ei), nepot Bani și Tudorii, de a lor bun(ă) voe, de nime siliți, și au vândut a lor driapt(ă) ocin(ă) și moșii, toat(ă) parte lui Petrii, câtă să va alegi din sat din Ivoești la Cârlig(ă)tură, aceia au vândut-o boer(u)lui nostru lui Gheorghii Roșca vist(iernic) drept 9

lei ban gata, care bani i-au dat toț(i) deplin în mâinile Petrii sin Catrin(ei), nepot Baniei și Tudorii, pentru aceia ca să-i fie boer(u)lui nostru de mai sus scris, Ghiorghii Roșca vist(iernic), part(ea) di ocin(ă) din sat din Ivoești, parte Petrii, driapt(ă) ocin(ă) și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul ca să nu s(e) mai amestece.

S-au tălmăcit de Euloghie dascal la ⵍⵓⵔⵉⵎⵉⵏ <1765> ѢСНІЕ Ѣ <16>.

<Pe verso>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolache Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au iscălit.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Ispisoc pre Ivoești ot Petria snă Catrinii.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), nr. 650, f. 22-24. Traducere de Evloghie dascăl; ibidem, f. 21-21v. Original, în limba slavă, scris de Corlat, difolio (32x20 cm.), filigran, sigiliu în ceară roșie, deteriorat.

Ediții: I. Bianu și G. Nicolaiasa, *Catalogul Manuscriselor Românești*, III, p. 306 (rezumat); CDM, II, p. 403, nr. 2067 (rezumat).

3

1649 (7157) iunie 22

Suret de la Vasilie voevod, лет ⵍⵓⵔⵉⵎⵉⵏ <7157 / 1649> юніе Ѣ <22>.

† Facem înștiințare precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, dum(nealui) boeriul nostru Ghiorghii Roșca vist(iernic) cu Lupul Paraschivii, pentru oricare părți di ocin(ă) din satul Ivoeștii, care acele

părți de ocin(ă) li-au cumpărat Lupul Paraschivii de la Ștefan și de la sora lor Mării, ficiorii lui Ionașco Banii, parte lor ce s(e) va alege dintr-acelaș sat Ivoești. Deci boeriul domnii meli, Gheorghii Roșca vist(iernic) așe au zis că i să cade lui să înto(a)rcă acei bani Lupului, de vreme că el au cumpărat mai înainte dintr-acel hat di la alți o(a)meni mai înainte. Pentru aceia domnie mea am socotit împreună cu toți boerii noștri că s(e) cade boer(u)lui nostru Roșcă vist(iernic) să cumpere, de vreme că el au cumpărat și alte părți dintr-acilaș sat. Și s-au sculat boeriul nostru Roșca vist(iernic) di-au întorsu acei 10 ughi în mânele Lupului Paraschivii. Pentru aceia aceli părți di ocin(ă) din sat din Ivoești să fie a boer(u)lui nostru Ghiorghii vist(iernic) drepte ocini și cumpărături cu tot venitul nirușit nici odin(i)o(a)r(ă) în veci.

S-au tălmăcit de Euloghie dascal la $\text{ⵍⵓⵄⵉ} <1765> \text{ⵉⵛⵏⵏⵉ} \text{ ⵍⵉ} <16>$.

<Pe verso>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(i)s(a)li sărd(a)r(ului) Manolache Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis pre Ivoești ot Lupul ot Hrălău.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), nr. 650, f. 28-29. Traducere de Evloghie dascâl; ibidem, f. 27-30. Original, în limba slavă, scris de Foce, difolio (31x21,5), filigran, timbrat.

Ediții: I. Bianu și G. Nicolaiasa, *Catalogul Manuscrisurilor Românești*, III, pp. 306-307; CDM, II, p. 404, nr. 2077.

† Adecă eu, Lupul Paraschiva, scriiu și mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea, cum am fost cumpărat niște părți de la doi feciori a lui Ionașco a Banii de Românești de la Ștefan și de la Mărie, feciorie lui, la sat la Ivoești, partea lor cé să va alege. Deci dumne(a)lui Roșca vistearnicul m-au tras naintea mării sale lui vod(ă), ce au dzis mărie sa să-mi întoarcă banii ce am dat, căci s-au aflat dumne(a)lui mai demult cumpărător și me-au dat dzeace galben(i) bani denaintea dumisale logofetului celui mare, și denaintea Ursu vornic de poartă, și a lui Pilipovschi vornic. Și acéste cumpărători le-am cumpărat denaintea popei Pangratie de Scompie, și Grozav de Bidéni, Macsin de Scompie, Căzacul ot tam. Și direase ce am avut de acéle cumpărători nu le-am dat, căci am avut și alt(e) cumpărători de la dă(n)și(i). Și eu cu mâna mea am scris, și să-ș(i) facă dumne(a)lui și deres domnescu. Acesta scriiu.

Лет *зрнз <7157 / 1649> м(ѣ)с(а)ц(а)м(а) ю(ліе) к̃ <20>.

Из, Лзпзл Пар(а)скива <m.p.>.

Из, Срззл ворник, искал <m.p.>.

Из, Пилиповские дворник <m.p.>.

Из, Михалч(а) Тъван дворник <m.p.>.

<Pe verso>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii dum(i)s(a)li sărd(a)r(ului) Manolache Codrescul copii scrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), nr. 650, f. 31. Original (32x20,5), filigran; ibidem, f. 66. Rezumat.

Ediții: CDM, II, p. 405, nr. 2082.

5

<1649-1650>¹

Adecă eu, Moiseiu Albeci² mărtur(is)escu cu cest zapis al miu c-am vândut partea mea den Ivoești den a cincea parte giământate, derept 35 zloț(i) bătuț(i), dumisale vistiarnicului Gheorghii Roșca, cu tot venitul, și ca să aibă a-ș(i) face și drease domnești, să fii dumisale moșii în veaci. Și în tocmala noastră au fost Banul pitariul și Neaniul vornicul. Și eu Iurgachi am scris. **ДА С(А) ЗНАТИ С(А).**

Из, ... искам <m.p.>.

<Pe verso>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii dum(isa)li sărd(ar)ului Manolachi Codrescul înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

N. 7. N. 26. Zapis pe Ivoești.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 25. Original, difolio (14,5x19), filigran, sigiliu inelar în fum.

Ediții: CDM, II, p. 352, nr. 1764 (rezumat).

¹ Datarea după CDM, II, p. 362, nr. 1764.

² La 28 septembrie 1645, Vasile Lupu întărește lui Ghiorghii Roșca vistiernic a patra parte din jumătate de sat din Vorovești cumpărată de la Moisi sin Albici (DRH, XXVIII (1645-1646), p. 168, nr. 214).

† Adecă eu, Savul de Cosițeani, scriem și mărturisim cu cest zapis al meu, cum eu de bună voia mea, de neme nevoit, nece înpresurat, am vândut a mea dreaptă ocană ce-am avut de la sucrul miu Albici den sat den Ivoești den ținutul Cârlișăturii, den a cencea parte de sat de Ivoești giunătatate. Aceasta o am vândut dumisale Roșcăi vistiarnicului drept patrudzăci de zloț(i).

Deci mi-au dat dentr-înși(i) dzeace zloț(i) și mi-au rămas să-mi dea dumnealui treidzăci de zloț(i) deaca vom merge la Iaș(i), și să aibă a-ș(i) face și drease domnești.

Și într-această tocmală tâmplatu-s-au Furtuna, ce-au fost postelnic, și Săleon de Vlădești, și Moiseu de Românești, și Iurdachii de Toderești. Și mai pre mare credență pusune-am pecetele ș-am iscălit ca să-ș(i) fac(ă) drease domnești. *Сїѧ пишим да знает.*

Ѡз, ... искал <m.p.>.

<Pe verso>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat d(umisali) sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință să însămneaz(ă).

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatii <m.p.>.

N. 8. N. 7; N. 25. Zapis pe Ivoești.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 26-26v. Original, difolio (16 x 22 cm), filigran.

Ediții: CDM, II, p. 362, nr. 1834 (rezumat).

¹ Datarea după CDM, II, p. 362, nr. 1834

7

1654 (7162) iunie 26

Suret de la Gheorghii Stefan vodă, лѢТ $\times$ $\overline{\text{ЗРДБ}}$ <7162 / 1654> юн(іе) $\widehat{\text{КШ}}$ <26>.

† Facem înștiințare precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri mari și mici, Andronic, ficiorul Ileni(i), nepot Baniei și Tudorii, și nora lor (...) ¹, femeia lui Mih(ă)il, frate lui Andrii, cu ficiorii ei, nepoț(i) Baniei, de a lor bun(ă) voe, de nim(e) siliți, nici asupriți, ș-au vândut a lor driapt(ă) ocin(ă) din tot satul Ivoeștii din a cince parte(e) a patra parte(e), toat(ă) parte Ilenii, fetii Ban(u)lui. Aceia au vândut-o boerului nostru lui Ghiorgii Roșca vist(iernic) drept 26 de lei.

Și iarăș(i) au cumpărat el de la Iremie de Rom(ă)nești, din tot satul Ivoeștii, din a cince parte de sat, din a patra parte, a patra parte, parte Acsinii, fitii lui Dumitru sin Catrinii, nepot Baniei și Tudorii, ce-(a) fost lor cumpărătură de la Antimie, metușa Acsinii, fitii lui Dumitru, aceia au cumpărat-o drept 9 lei.

Și iar au venit înaintea noastră fata Catrinii, nepoata Baniei și a Tудо(ri)i, ș-au vândut dintr-acilaș sat, din a cince parte, a patra parte, a patra parte, parte Salomii, fetii Mării, nepoata Catrinii, strenepoata Baniei și Tudorii, drept 9 lei.

Deci domnie mea dac(ă) am văzut a lor bun(ă) învoial(ă) și tocmal(ă), și plat(ă) deplin, așijdere și de la noi am dat și am întărit boerului nostru Gheorghii Roșca vist(iernic) pre acele părți di ocin(ă) din Ivoești ca s(ă) fii lui driapt(ă) ocin(ă) și cumpăr(ă)tur(ă), cu tot venitul. Și altul cari nu s(ă) mai amesteci.

S-au tălmăcit de Euloghie dascal la $\times$ $\overline{\text{АВЗБ}}$ <1765> ієннє $\widehat{\text{Ш}}$ <16>.

<Pe verso>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(i)s(a)li sărd(a)r(ului) Manolache Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.
 Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.
 Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Întăritur(ă) de la Gheorghe Ștefan vod(ă) pre Ivoești; 7162 iuni(e) 26.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 34-34v. Traducere de Evloghie dascăl; Ibidem, f. 27-30. Original, în limba slavă, difolio (32x20,5), filigran, sigiliu mijlociu în ceară roșie, deteriorat, scris de Corlat.

Ediții: I. Bianu și G. Nicolaiasa, *Catalogul Manuscrisurilor Românești*, III, p. 106; CDM, III, p. 40, nr. 77.

---

¹ Spațiu gol.

8

1673 (7181) martie 2

† Adecă eu, Alecsandru săoar, mărturisăscu cu ceastă scrisoare a mea pentru o bucată de moșie ce-am fost cumpărat de la sălește anume ce să cheamă Ivoeștii pe apa Bahluiului, ce iaste la ținutul Cârliștii, ce o am fost cumpărat de la Nistor, ficiorul Irinii, nepotul Acsinii, dreptu 20 lei bătuți, și dup-aceia au vinit Toader, ficiorul Lupului Roșcăi de Românești și cu frații săi, și ne-(a)m pârât de față la dumnealui logofătul cel mari. Și mi-eu dzis dumne(a)lui logofătul cel mari să-mi eu banii de la Toader și de la frații săi, acei 20 de lei ce mai sus sântu scriși, pentru căci s-au aflatu ca mi-eu vândut Nistor acea moșie făr(ă) știrea fraților săi ce mai sus sint scriși.

Deci mi-au dat banii și i-am dat zapisul carele mi-au fost făcut mie Nistor. Și când mi-au dat banii s-au tâmplat de față dumnealui Hagi Panaiote biv șetrar, și fiul dumisali Ștefăniț(ă), ce-au fost spătar, și Brut,

vătavul dumisali logofătului, și Irimiia, sluga dumisali logofătului din Rădění, ce-s la ținutul Bacăului.

Deci de să vor afla nescare direasă sau ispisoace făcute la oamenii miei pe această parte de loc ca să n-aibă a să crede. Și pentru mai mare credința am și iscălit ca să s(e) știe.

ЛѢТ(О) *ЗРПА <7181 / 1673> М(Ѣ)С(А)ЦЪ МАРТ(ІЕ) В̂ <2> Д(Ь)НІ.

ἀλέξανδρος προην σωάρης στρεγο τανόθεν¹ <m.p.>.

Из, Панаити <m.p.>.

Из, Мирон ворник (?), искал <m.p.>.

Из, Шефан син Панаите бив спатар <m.p.>.

† Иримие Грама.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(i)s(a)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Ivoeștii o Cârligătur(a); 7181 mar(ie) 2; No. 12.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 37-38. Original, difolio (30,5x21,5), filigran.

Ediții: CDM, III, p. 469, nr. 2245 (rezumat).

¹ Alexandru fost săoar întâresc cele de mai sus; Transcrierea și traducerea aparțin doamnei Lidia Cotovanu, căreia îi mulțumim și pe această cale.

9

1673 (7181) martie 3, Iași

† ИѠ СТЕФАН ПЕТРЮ ВОЕВОДА, Б(О)ЖІЮ М(И)Л(О)СТИЮ, Г(О)СП(О)ДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. Adecă, au vinit de faț(ă) înnaintea domniei méle sluga noastră Toader, ficiorul Lupului Roșcăi, și cu frații săi din sat din Romănești de s-au pârât înnaintea scaunului domniei méli cu sluga noastră cu Alexandru săoarul pentru o moșie din ținutul Cârligăturii, ce-s pe apa Bahluiului, anum(e) Ivoeștii, ce i-au fost vândut Nistor de Bulbucani lui Hulpe săoarul drept 20 lei bă(tu)¹ți, făr(ă) știrea lui Toader și a fraților săi.

Deci domniia mea am socotit cu tot Svatul domniei méle să-și ia dumnealui Hulpe săoarul banii de la Toader și de la frații săi pentru căce i-au vândut Nistor acea moșie făr(ă) știrea fraților săi, și i-au dat Toader acei bani ce-s mai sus scriși denaintea a cinstit și credincios dumnealui Vas(i)lie marele logofăt. Iar aceasta pără să numai vie la domniia mea. ЗАТОЕ ПИШЪМ.

СА(А)М Г(О)СП(О)Д(И)НЪ ВЕЛЪЛ.

СѠУ ИС, ЛѢТ(О) *ЗСПА <7181 / 1673> МАРТ(ІЕ) Г <3> Д(Ь)НІ.

ІЗ, БАСИЛЕ ЧАСР ВЕЛ ЛУГ(О)Ф(Е)Т <m.p.>.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(i)s(a)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7181 mart(ie) 3.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

N. 13.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 39-40. Original, difolio (29x20,5), filigran, sigiliu mic în chinovar, rupt.

Ediții: CDM, III, p. 469, nr. 2247 (rezumat).

¹ Rupt.

10

1673 (7181) iulie 22, Iași

Pe cum au plătit dum(n)ialui pitariul Pătrașco o mo(a)rte de om de pe giumątate de hotar di în parte Ivoeștilor ce i s-au vinit 3 lei și giumątate noi la vornicii de poartă măriei sali lui vodă.

V Иѣ, лѣт(ѣ) *зѣпа <7181 / 1673> юл(іе) кѣ <22>.

<Pe prima filă>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat d(umisali) sărd(arului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica întărită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință să însămnează.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7181 iuli(e) 22. N. 14; Carte de la vornicii de poartă pentru mo(a)rte de om ce a plătit.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

N. 13.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 41-42. Original, difolio (20,5x15), filigran, sigiliu porții domnești inelar în fum; Ibidem, f. 66. Rezumat.

Ediții: CDM, III, p. 469, nr. 2247 (rezumat).

Adec(ă) eu, Mărie, fata lui Iftimie din sat din Ivoești ot Cârliștur(a), scriu și mărturisesc cu cestu adevărat zapis al meu, precum am vândut a me dir(e)aptă ocină și moșie din sat din Ivoești din moșul Zaharieștilor, a patra parte dintr-un moș, dumisali lui Chiriac de Romănești, dreptu doădzeci de lei bani gata, ca s(ă) fie dumisali lui Chiriac dir(e)aptă ocină și moșie, dumisali și cuconilor dumisale în veci de veci.

Și la tocmala noastră s-au prilejit mulți oameni buni și bătrâni, anumi Arsenie căpitan de Ivoești, și Eni Grecul din Eși, și popa Simion, ficiorul lui Arseni căpitanului, și Micul brat ego, și Andrei tij brat eg(o), și Postolachi a lui Ion de Ivoești, și Savin din Amara, și Toader Robul de Dănuțeni, și alți oameni buni cari s-au t(â)mplat la tocmala no(a)stră. Și eu Tănas(e) zet Chiriac am scris zapisul ca s(ă) fie de credințe

Лет *зсч <7190 / 1682> маи к̂ <20>.

Mărie, fata lui Irimie.

Andrei snă Arseni.

Eni Grecul.

Arseni căpitan.

Az, erei Simiwn, iscal.

Savin.

Micul.

Toader Rubul.

Из, Тънас, искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat d(umisali) sârd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită supt No. 1047 de acest Divan. Și pentru știință să însămnează.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

† Iftimi.
 † Paraschiva.
 † Ion snă ih.
 Dobre tij snă ih.
 Vasile BaInscii biv sârdar <m.p.>.
 Az, Ștefan Perjul nemesnic Focșeni.
 Vas(i)li biv pârçâl(ab) ot Put(na) m-am tânplat.
 (...) <m.p.>².
 † ζανής θαμασης μαρτηρας <m.p.>³.

Ce-au dat Dediul au întorsu Ilie, ce-au fost vel cluce(r), căci au fost răzeș vechiu.

<Pe verso>: N. 45 18; 7199 mart(ie) 1.
 Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii dum(isa)li sârd(a)r(ului) Manolachi Codrescu înscrisă în condica întărită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.
 Mat(ei) Canta <m.p.>.
 Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.
 Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 48-48v. Original, difolio (30x20,5), filigran; Ibidem, f. 66v. Rezumat; Ibidem, f. 64, nr. 28. Mențiune; f. 66-67.

Ediții: CDM, IV, p. 298, nr. 1325 (rezumat).

¹ moșii

² Iscălitură în limba greacă.

³ „Zani/Giani Tamaș martor”; transcrierea și traducerea aparțin doamnei Lidia Cotovanu, căreia îi mulțumim și pe această cale.

13

1691 (7199) aprilie 15, Iași

† Adecă eu, Uliiana, făméia lui Gligorii Tiatiul, și eu Gavril, fratele Tiatiului, și eu Mărica, fata Floarii de Românești, nepoții lui Andronic Bani, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, de nime siliți, nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră diriaptă ocină și moșie, un bătrân întreg ce avém noi la sat la Ivoești, ce iaste la ținutul Cârligăturii, pe apa Bahluiului, din vatra satului, și din țarină, și din câmpu, cu loc de fânaț, și cu loc de moar(ă) într-apa Bahluiului, și cu tot locul și cu tot venitul ce să va alége partia noastră un bătrân întreg. Și hotarul satului iaste a satului în frunte, peste apa Bahluiului până în dial diasupra Hoisăștilor, și la câmpu pân(ă) la movila cea mare în fundu. Aceasta moșie am vândut-o noi dumisali Diadiului ce-au fostu spătar mare direptu optudzăci de lei bătuți, și ni-au făcut dumne(a)lui plată deplin întru mânuli noastre.

Și când am vândut noi această ocină și moșie am întreat pre toți răziașii noștri și li-am dzis ca s(ă) ne dia bani ei pre această moșie iar ei fiind oameni slabi și săraci, nici unii n-au vrut să cumpere. Deci și noi vădzind că ei nu vor să cumpere am vândut-o dumisali spătariului, pentru aceia de acmu ca s(ă) hie diriaptă ocină și moșie dumisali și giupâneasii dumisali, și cuconilor, și nepoților, și strenepoților dumilorsali în viaci.

Și acestu zapis s-au făcut denaintia părintelui Ursului de pre poartia, și denaintia preutului Struț, și denaintia preutului Simion de la S(ve)ti Aftănas, și denaintia preutului Toader, și denaintia dumisali lui Moisăiu căpitanul cel mare, și dinaintia dumisali lui Ștefan Ponici vornicul, și denaintia lui Zamfir vătavul de viari, și dinaintia Micului, și dinaintia lui Vas(i)lie Ghelman, și a lui Andreiu, fratele Micului, și dinaintia altor oameni buni carii mai gios s-au iscălit.

Și de pre acestu zapis al nostru să aibă a-ș(i) faci dumn(ea)lui și dres domnescu. Și pentru mai amre credința am și iscălit și ni-am pus dégitili ca s(ă) să criadză.

V Иѣ, л(ѣ)т(ѣ) *зсчѣ <7199 / 1691> априліе еї <15>.

† Uliiana, făméia Tiatiului.

† Mărica, fata Floarii ot Românești.

† Gavril, fratele Tiatiului.

Az, pup(a) Simion, iscal.

Az, protopop Ursul ot Vrat și martor, iscal <m.p.>.

† Erei Vasili Struț ot go(spod)j(a), iscal (...) <m.p.>.

† Irimie vătav.

Az, Ște(fa)n Ponici vor(nic) ot g(os)pojda Safta, iscal <m.p.>.

Az, Moisei vel căp(itan), iscal <m.p.>.

† Andrei brat Micului.

Popa To(a)der martur.

† Micul snă Arsănie căpitanul.

Vasi(le) Ghilman.

Au întorsu Ilie biv clucer mari Diadiului spăt(ar), căci au fost răzeș vechiu cu Hoisești și au luat și zapisele.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dumi(sa)li sărd(ar)(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și spre știință s-au înșămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7199 apr(ilie) 15. No. 16; † Zapis pe Ivoești.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 44-45. Original, difolio (29,7x20,5), filigran, rupt puțin la îndoituri, lipit, sigiliu inelar în tuș; Ibidem, f. 64. Rezumat; Ibidem, f. 64. Mențiune.

Ediții: CDM, IV, p. 302, nr. 1344 (rezumat).

14

1691 (7199) aprilie 15, Iași

† Adecă eu, preutul Simion de la S(v)eti Aftanasie, și cu frati-miu Micul, și cu Andreiu, și noi ficiorii lui Arsănie căpitanul din Cucuteni, de la ținutul Cârligăturii, nepoții Chirilii celui bătrân de Românești, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, de nime siliți, nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră diriaptă ocină și moșie ce să va alége partia noastră din giu(m)taate de sat din Ivoești, ce sintu la ținutul Cârligăturii, pe apa Bahluiului, caré moșie ne iaste diriaptă a noastră.

Așijderia am mai vândut și altă parte de ocină tot dintr-aceiași sat din Ivoești, caré ne iaste noaă cumpăratur(ă) de tată nostru de Arsănie căpitanul, ce-au cumpărat din moșul lui Hilip partia lui Ghiorghie.

Acésté părți de ocină și(i)¹ de moșie am vândut dumisali Dédiului, ce-au fostu spătar maari, dreptu optudzăci di lei bătuți, bani gata, cu vatră de sat și cu vad de moar(ă) într-a(pa) Bahluiului, și cu țarină, și cu loc de fânaț, și cu tot locul, și cu tot vinitul ce să va alége partia noastră ce scrie mai sus. Și hotarul acestui sat iaste în frunte peste Bahluiu până deasupra Hoisăștilor, și la câmpu până la movila mare în fundu.

Și când am vândut noi această moșie am întreat pre toți răzézii noștri carii s-ari afla să o cumpere, și nici unii n-au vrut să o cumpere, fiind oameni slabi și săraci.

Deci noi vădzind că n-au putere să o cumpere nici unii din răzézii noștrii, am vândut-o dumisali spătariului. Deci de acmu ca s(ă) hie diriaptă ocină și moșie dumisali și giupânésii dumisali, și cuconilor dumilorsali, și nepoților și strenepoților dumilorsaali, în véci.

Și acestu zapis s-au făcut dinaintia a preuți și a boiari de curte și altor oameni buni, anume preutul Ursul de pe poartă, și preutul Struț dispre măriia sa doamna, și denaintia dumisali lui Moisăiu, căpitanul cel mare, și dinaintia lui Zamfir vătavul de viiari, și denaintia lui Toader Robul, și altor oameni carii mai gios sintu iscăliți, și de pe acesta zapis al nostru ca s(ă) aibă a-și face și dres domnescu. Și pentru mai mare credința ni-am pus iscăliturili și dégitili ca să s(e) criadză. Și eu Ionașco Anghel am scris.

V Ілс, л(ѣ)т(о) *х*зчѣ <7199 / 1691> априліе еї <15>.

Az, pop(a) Simion, iscal <m.p.>.

† Andreiu.

Micul.

Az, protopop Ursul ot Vrat, iscal <m.p.>.

Pupa Ion, iscal.

Tuader Rubul.

Az, Moisei vel căp(itan), iscal <m.p.>.

Erei Vasilie Struț ot gospo(d)ja <m.p.>.

Zafnrni².

Au întorsu Ilie biv vel cluce(r) ce-au dat Dediul, căci au fost vechiu răzeșcu Hoiseștii, și au luat și zapisele.

<Pe verso-ul filei întâia și fila a doua>:

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat copii dumi(sa)li sărd(ar)ului Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și spre știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Un zapis di giu(m)ă)tati din sat di Ivoești. 7199 apr(ilie) 15.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>. No. 17.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 46-47. Original, difolio (29,7x20), filigran, rupt puțin la îndoituri; Ibidem, f. 66v., nr. 5. Rezumat; Ibidem, f. 64. Mențiune, nr. 24, are 15 iulie.

Ediții: CDM, IV, p. 302, nr. 1345 (rezumat).

---

¹ Rupt.

² Zanfîr.

15

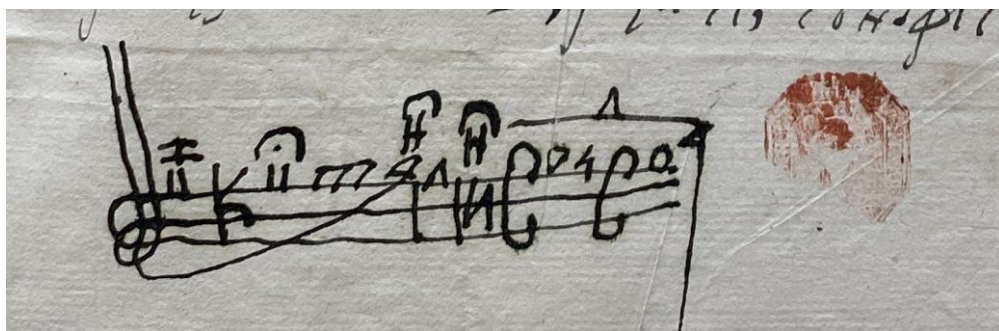
1692 (7200) ianuarie 22, Iași

† Иѡ Костандин воевода, Б(о)жи(ю) м(и)л(о)стїю, Г(о)сп(о)дарю З(е)мли Молдавскои. Facem știre cu această carté a domniei mili pentru giu(m)ătate de saat de la Ivoești, ce iaste la ținutul Cârligăturii, ce am fost dat domniia mea să fie în sama dumisali Dédiului biv spătar mare, care acia giu(m)ătati de saat iaste driaptă moșie a boiarinului nostru a lui Gavrilaşco, ficiorul Lecăi, nepotul Roșcăi biv vistiarnic, fiindu fost Gavrilaşco om tânăr și au fost lipsât din ț(a)ră de au fost în Ț(a)ra Leșască.

Iar după ce-au vinit Gavrilaşco, iarăș în ț(a)ră la pământul său, milostivitu(m)-am domniia mia di l-am ertat, și iarăș i-am dat acia giu(m)ătaate de sat lui Gavrilaşco, fiindu fost acia moșie a lui mai denainti vréme, ca să fie a lui cum au fost mai denainte vréme. Iar pintru drésăli ce s-au fost făcut domniia mea Dédiului pe ace giu(m)ătaate de sat d(e)-au stăpânit acel loc p(â)nă acmu iarăș să aibă a să lua de la mâna Dédiului spătariului să s(e) strâce. Aceasta scrim domniia mia, într-alt chip să nu fie.

С Ис, Л(ѣ)т(о) *зс <7120 / 1692> ги(нарїе) кѣ <22>.

Иѡ Костандин воевода <m.p.>.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat d(umisali) sârd(a)r(ului) Manolachi Codrescu copii înscrisă în condica încredințată de acest Divan supt No. 1047. Și spre știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Director Stamati.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 19; carte de la Costantin vod(ă) pentru Ivoești; 7200 ghen(arie) 22.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>. No. 17.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 49-50. Original, difolio (28,5x20 cm), filigran, rupt puțin la îndoituri, sigiliu inelar octogonal, șters în parte.

Ediții: CDM, IV, pp. 322-323, nr. 1438 (rezumat).

16

1692 (7200) iunie 4, Iași

† Иѡ КОСТАНТИН ДЪКА БОЕВОДА, Б(О)ЖИ(Ю) М(И)Л(О)СТІЮ, Г(О)П(О)ДАРЪ ЗЕМЛЕ МОЛДАВСКОИ. Dat-am cartia domnii méli preutului Simion și fraține său lui Andreiu, ficiorii lui Arsănie, ce-au fostu căpitan de curténi de la Cârligătur(a), ca s(ă) hie volnici cu cartia domnii méli a ținia și a-ș(i) opri a lor driaptă ocină și moșie ce au ei la săliște la Ivoești, ce iaste la ținutul Cârligăturii, care moșie li-au rămas lor de la părinteli lor, de la Arsănie căpitanul, și au fostu vândut acea moșie dumisali Dédiului, ce-au fostu spătar mare, și banii li-au dat. Pentru acesta lucru ca să aibă a-și ținia moșiiia până li va da dumneaei spătăreasa banii, iar după ce le va da dumneaei banii toț(i) deplin, atuncia va stăpâni dumneaei moșiiia aceia pe cum va scrie zapisul. Iar până le va da dumneaei banii, să aibă a-și ținia moșiiia și s(ă) aibă a-și lua și de a dzécia din pâine, și din fânaț, și din tot locul cu tot vinitul ce va hi pre moșiiia lor, și nime să nu cutédză a sta împotriva cărții domnii méli.

У Иѡ, Л(Ѣ)Т(О) *ЗСГ <7203 / 1695> ЮНИ(І)Е Д <4>.

САМ Г(О)СП(О)ДИНЪ БЕЛЕИ.

БЕЛ ЛВГ(О)Ф(Е)Т СЧИ.

<Pe fila întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat d(umisali) sãrd(a)r(ului) Manolachi Codrescu copii înscrisã în condica adiveritã de acest Divan supt No. 1047. Și spre știință s-au însãmnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatı <m.p.>.

<Pe verso>: 7203 iunie 4; No. ~~19~~20.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscisul nr. 650 (Condica Mănãstirii Doljești), f. 51. Original (30x19,2 cm), filigran, sigiliu în chinovar.

Ediții: CDM, IV, p. 322-323, nr. 1438 (rezumat).

17

1695 (7204) octombrie 6

† Adec(ã) eu, Andreiu sin Arsãnie cãpitan, fãcut-am ceastă scrisoare a mia la mânia dumisali cluciarului Ilie, ca s(ã) fie de credință la mânia dumisali, precum am vinit cu o cinstită cartia mării sali lui vod(ã) ca să-mi plătiască nește bani de la spătãro(a)ia Dediul(e)as(ã), pent(ru) cari bani i-am fostu vândut noo moșie, anume Ivoeștii din ținutul Cãrligãturii, și ni-au fostu tocmala ca s(ã) ne dia pre acea moșie cindzãci de lei, și mi-au dat rãposatul Dediul dentr-acei bani doãdzãci de lei și li-au mai rãmas cu treizãci de lei.

Deci poftindu-l din dzi în dzi și nedãndu-mi banii am grãit mării sali lui vod(ã) și mi-au fãcut mării sa vod(ã) carte de plinial(ã) ca s(ã) pliniască dum(nea)lui cluciarul de la Dediulias(ã), și mi-au plinit cu vit(e). Mi-au dat doo vaci mari dreptu patrusprãdzeci lei, și doi gonitori ce est(e) în var(ã) de un vițãl dreptu doisprãdzeci lei, și un gonitoriu, d(ar) mai prostu, dreptu patru lei.

Deci plinindu-m(i) dumn(ea)lui cluciariul acéste vite li-au scos de le(-au) prețuit denaintia vornicului Vas(i)lachi de Bârlad și a lui Gâlcă vornic ot Bârlad, și denaintia preutului Ignat cel domnesu ot Bârlad, și denaintia preutului Grăjdian, ș-a preutului Simion de la bisiarica Zbiarăi ot Bârlad.

Deci noi i-am făcutu scriso(a)ria no(as)tră la mâna dumisali cluciariului de va mai vini spătăro(a)ia Dediulias(a) la dumn(ea)lui cluciariul, să-i dia pace dumisali cluciariului, iar la mini la Andrei ca s(ă) vie dumnaii spătăro(a)ia di va mai avia a-ș(i) întreba cu mini ca s(ă) mergem înnaintia mării sali lui vod(ă), iar cluciariul Ilie n-are nici o triab(ă) făr(ă) că ne-au plini.

Și eu Andrei i-am făcut denaintia vornicilor de Bârlad ș-a preuților cari mai sus scriu și mai gios iscăliți. Și această plinial(ă) au fostu cu știria a tuturor fraților mei, anume popa Simion și Micul.

Λ(ϕ)τ(ϕ) ⚭ ⚭ ⚭ ⚭ <7204 / 1695> м(ϕ)с(лцϕ) вк(тoмвpіe) ⚭ <6>.

Andrei.

† Ireu Ignat, is(cal).

Și eu Vasilie vornic m-am préléjit.

Az, Neculai Gâlcă vornic m-am prilejit <m.p.>.

† Erei Simion s-au prelej(it).

† Ereu Grăjdian.

<Pe fila întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat copii d(umisali) sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescu înscri(să) în condica întărită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

Să s(e) știe că din bătrânul nostru al lui Arsănie căpitan de Cârligătur(a) are a șiasia parte dentr-acestu bătrân Măriia, fata Iftimii, care

parte au fostu danie lui Chiriiac de Romănești ș-acmu o țin Robul. Deci să s(e) știe că are a șiasia parte, să s(e) știe.

Andrei.

Și eu Vasilie vornic m-am priléjit.

Az, Neculai Gălcă vornic m-am pr<i>lijit <m.p.>.

† Pentru o vac(ă) ce-am luat cu aciaste vite ș-a fugit de pe drum și de va fi perit acea vit(ă) ca s(ă) o plătescu eu Andreiu.

<Pe fila a doua>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat copii dum(isa)li sărd(ar)ului Manolachi Codrescul înscrisă în condica întărită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Director Stamatî.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 21. 7204 oct(omvrie) 6.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 52-53. Original, difolio (21,2x14 cm), filigran; ibidem, f. 64. Mențiune.

Ediții: CDM, IV, p. 390-323, nr. 1761 (rezumat).

18

1695 (7204) septembrie 12, Iași

† Иѡ Костандин Дска¹ во¹евода, Божію м(и)л(о)стію, Г(о)п(о)даръ Земле Молдавскон. Adec(ă) au venit înnainte noastră și înnaintea alor n(oș)¹tri moldovenești boiari a mari ș(i) a mici credincios boiarenul nostru dumnealui Ilie, ce-au fostu clucer mare, ș-au arătat un zapis

de la preutul Sămion și de la frate-său Micul, și Andrei, și Ion, ficiorii lui Arsănie căpitanul de Cucuteni din Cârligătură, nepoții Chirilii cil bătrân din Românești, scriind precum ei de-a lor bun(ă) voe s-au fostu sculatu de-au vândut a lor driaptă ocin(ă) și moșie din satu din Ivoești, care-i la ținutul Cârligăturii, pre apa Bahluiului, cari moșie le-(a)u fost a lor driaptă un bătrân din giumătate de sat din Ivoești, ce-s înparte ace giumătate de satin trei părți.

Și iarăș au mai vândut și altă parte de ocin(ă) tot din Ivoești, ce-au fostu cumpăratur(ă) tatălui lor, lui Arsăne căp(i)tanul din moșul lui Hilip, giumătate de bătrân parte lui, parte lui Ghiorghie.

Aceste părți de ocin(ă) le-au fost vândut Dédiului, ce-au fost spătar mare, dereptu optudzăci de lei bătuți.

Așijdereli ne-au mai arătat și altu zapis de la Ileana, făméia lui Gligori Teatiul și de la Gavril, fratele Teatiului, și Mărica, fata Floarii, din Românești, nepoții lui Andronic Bani de Românești, scriindu pe cum ei de a lor bun(ă) voe s-au sculat ș-au vândut a lord re(a)ptă ocin(ă) și moșie, un bătrân întreg, ce-au avut ei la satu la Ivoești, din tot locul și cu tot vinitul cât s-ar alege pre acél bătrân întreg. Și hotarul satului iaste în frunte peste Bahluiu pân(ă) în deal deasupra Hoisăștilor, și la câmpu până la movila cea mare în fundu. Aciasta ocin(ă) iarăș o au fostu vândut Dédiului spătariul dereptu optudzăci de lei.

Și iarăș ne-(a)u mai arătat și altu zapis de la Iftemie, ficiorul (I)¹lui Dumitru și cu făméia (lui)¹ (M)ăr(ic)a¹, fata Cornii din Mohorăț(i) și cu ficiorii lor, Ion și Dobre, scriind cum ei de a lor bun(ă) voe au dat danie Iftimie parte lui de moșie din Ivoești, care-i iaste lui de pe Lupul Roșca, și parte făméii lui, Părăscăi, care-i iaste și ei de pe Gavril Metco, tot din sat din Ivoești, iarăș au fostu dat Dédiului spătariul, pentru căci să-i hie scos din foamete. Și cându au fostu vândut ei aceste părți de ocin(ă) să hie întreat pe toț(i) răzișii lor și pe megiași carii au fostu pin pregiurul Ivoeștilor, și nime dintru răziș(i) sau din megeiaș(i) nu s-au aflatu ca s(ă) întoarcă banii Dédiului, făr(ă) cât numai dumnealui Ilie cluciriul, fiind megiaș aproape.

Și împreunându-s(e) hotarul Ivoeștilor cu hotarul Hoisăștilor a dumisali cluciriului, avut-au pâră de faț(ă) Ilie cluciriul cu Dédiul înaintea răpousatului Costantin Cantimir vodă, și aflându giudețul pe cum iaste Ilie cluciriul megeiaș mai aproape și Dédiul hiindu strein, l-au dat rămas pe

Dédiul și i-au întorsu Ilie cluciriul banii toț(i) Dédiului, și au luat și zapisâli carile au fost de cumpăratur(ă) Dédiului.

Așijderili ne-(a)u mai arătat și alt zapis de la moșul dumisali de la Stamatie pe gium(ă)tati de sat din Hoisăști și cu a triia parte din sat din Cetereni, ci-i pe din gios de hotarul Hoisăștilor, și gium(ă)tate de sat din Vartici, ci sint iarăș lângă Hoisăști, ci-i iaste dat dzest(re fi)¹icii dumisali tot de Stamate postelnicul.

Pentru acéia și domniia mea dac-am vădzut acili adevărate zapis(e) de răscumpărare și de la moșul dumisale Stamate, ce-au fost postelnic mari, credzut-am, și de la domniia mea încă i-am dat ș-am întărit pre boiarenul nostru Ilie cluciriul cu aceste părți de ocin(ă) cu toate câte mai sus scriu, ca să-i hie și de la domniia mea drepte ocini și moșii dumisali și giupânesii dumisali, și cuconilor, și nepoților, în veci, și uric și-ntăritur(ă) neclătit și nerușeit. Altul nime să nu s(e) mai sco(a)le peste această adevărat(ă) carte a domnii meli. И НАК НЕ БЪДЕТ.

ЃУ ИѢ, Л(Ѣ)Т(Ѣ) *ЗСА <7204 / 1696> СЪП(Т)ЕМВРІЕ) ВІ <12> Д(Ъ)НИИ.

САМ Г(Ѣ)П(Ѣ)Д(И)НЪ ВЕЛИ.

ТЪДА С ДЪБЪ С ВЕЛ ЛОГ(Ѣ)Ф(Е)Т, ИСКАЛ <m.p.>.

НЕКЪЛИ Чиркез <ПИСАЛ>.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat copii dum(isa)li sârd(ar)ului Manolachi Codrescul înscrisă în condica întărită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7204 săpt(em)v(rie) 12; Ispisocol Ivoeștilor ot Cârligătur(a); No. 22.

27 zapis(e) cu ispiso(a)ce am dat la Ștefan diiacon. Л(Ѣ)Т(Ѣ) *ЗСѢ <7275/1767> ЮН(І)Е) І <10>.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 54-54v. Original, difolio (44,3x20 cm), filigran, lipit, sigiliu timbrat; Ibidem, f. 55-55v. Copie; Ibidem, f. 64. Mențiune.

Ediții: CDM, IV, p. 388, nr. 1752 (rezumat).

---

¹ Rupt.

19

1696 (7205) octombrie 4, Iași

† Adec(ă) eu, Toader Robul și cu frate-mieu Ion, ficiorii Lupului Roșcăi de Românești, nepoții Chiranii și a lui Hilip Roșcăi, și cu nepoții noștri, Lupul, ficiorul Măricăi Pănteceoe, și Ștefan, ficiorul Ștefăniei, și Enachi cu frații lui Toader, și Tănasia, ficiorii lui Bădiliț(ă), nepoții lui Iacob, scriem cu acest adevărat zapis al nostru, cum de a noastră bună voe am vândut dumisali lui Ilie Enachi, stolnicul cel mare, giu(m)ă)tate de bătrân din bătrânul lui Hilip Roșcăi din sat din Ivoești, pe apa Bahluiului în ținutul Cârlișturii.

Așijderea am mai vândut dumisali a șesia parte din bătrânul Zahariei, care au fost cumpărat Chiriiac de Românești, și eu am cumpărat-o de la Chiriiac, iar dintr-acestu sat ce scrie mai sus, și am dat la dumnialui și zapisâli ce-am avut eu de cumpărătură.

Aciaste părți de ocini vândutuli-am dumisali din vatra satului, și din câmpu, și din vad de moară, caré s-au făcut cumpărat de dumnialui stolnicul, giu(m)ă)tate de sat de Ivoești, cu părțili ce-au cumpărat de la ficiorii lui Chiriiac și cu părțili ce-au cumpărat de la Tetiulias(a), și cu partea lui Iftemie, ficiorul Irinii. Deci de acmu ca să-i hie dumisali driaptă ocină și moșie în véci.

Și acest zapis s-au făcut denaintea dumisali lui Neculai Donici vel logofăt și denaintea altor boiari carii sântu iscăliț(i) mai gios, și pentru credința ni-am pus dégeteli. Și eu Savin uricariul am scris zapisul.

Ѕ Ис, л(ѣ)т(ѡ) *зсе̄ <7205 / 1696> вкт(омвріе) А̄ <4>.

Az, Neculai Donik vel logofet, iscal <m.p.>.

Toader Robul.

Ion.

Lupul.

Ștefanu.

(...).

Enachi.

Toaderu.

Tănasie.

Мнх(а)лаке Раковиц(ъ) вел спѣтар <m.p.>.

Дѣдиѡ вел мед(елниче)р <m.p.>.

Из, Шефан (...) вел клѣчер <m.p.>.

Илие Катарциѡ вел комис <m.p.>.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat copii d(umisali) sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul înscrisă în condica întărită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7205 oct(ombrie) 4; No. 23; Zapis de la To(a)der Robul ot Ivoești.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 58. Original, difolio (31,3x19,5 cm), filigran; Ibidem, f. 66. Rezumat; Ibidem, f. 64, nr. 16. Mențiune.

Ediții: CDM, IV, p. 413, nr. 1865 (rezumat).

† Adec(ă) eu, Gavril Leca biv postélnic, scriu și mărturisăscu cu acést zăpis al mieu, di nimia silit, nici asuprit, ce de a mia bun(ă) voia, am vândut a mea driaptă ocină și moșié, parte mia giu(m)ă)tate de sat din Ivoești, ce sint la ținutul Cârligăturii, pré apa Bahluiului, cu vad de moar(ă) în apa Bahluiului, cari parti îmi iaste de la moșu mieu Ghiorghié Roșca visternicul. Această parti am vândut dumisali lui Ilié Enachi vel spătar drept 600 lei¹, din vatra satului, și din câmpu, și din ț(a)rină, și din tot locul cu tot vinitul, ca să-i fie dumisali driaptă ocină și moșié, și giupânés(ei) dumisali, și cuconilor dumisali, în véci neclătit.

Și dându-mi dumn(ea)lui banii deplin, i-am făcut dumisali acest zăpis denainte a boiari mari și mici de curti mării sali lui vod(ă), și altor oameni buni carii s-au iscălit mai gios.

Și cându am vândut dumisali această moșié care mai sus scriem, giu(m)ă)tate de sat din Ivoești, cu vad de moar(ă), și din vatra satului, și din câmpu, și din ț(a)rină, și din tot locul cu tot vinitul, parti moșu-mieu Roșca vistiarnicul(u)i, am întrebat pre toți frații miei și pré toate rudéniile méli, și niméni n-au vrut să cumperé, iar dumnealui Ilié Enachi vel spătar, fiind răziași cu mini la acia silișté, i-am vândut dumisali drept 600 lei¹ précum și mai sus scriem, ca să-i fie moșié în véci. Și i-am dat dumisali și zăpis ce am avut de la moșu mieu Ghiorghié Roșca vistiarnicul, de cumpăratur(ă), și ispisoc din întăritur(ă).

Și pentru mai mari credința am și iscălit ca s(ă) știe.

Ⳛ Ис, л(ѣ)т(о) *зсѣт̄ <7212 / 1704> ген(аріе) дѣ <14>.

† Мисаил митрополит Бѣчевски <m.p.>.

Из, Гаврил Лека, искал <m.p.>.

† Лаврентіе еп(ис)к(о)п Романскии <m.p.>.

Лѣвѣл Кост(а)к(и) хатман, искал <m.p.>.

Из, Павѣл Чокърлан бив ворник <m.p.>.

Савин вил бан, искал <m.p.>.

Дѣмитрашкѣ ѡрсѣл <m.p.>.

Из, То(а)дер Башот(ѣ), искал <m.p.>.

Костантин Бѣчѣм пос(те)лник, искал <m.p.>.

Аз, Пъзи пос(телник), искал <m.p.>.

Бежан Хѣдич ворник глотни <m.p.>.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dumis(a)li sãrd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisã în condica întãritã de acest Divan supt No. 1047. Și pentru științã s-au însãmnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Director Stamati.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7211 ghen(a)r(ie) 14; No. 24; Zapisul dé pol satu Ivoești.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 60-61. Original, difolio (32,7x21,5 cm); Ibidem, f. 66v. Rezumat; Ibidem, f. 64, nr. 17. Mențiune.

Ediții: CDM, V, p. 69-70, nr. 279 (rezumat).

---

¹ Altã cernealã.

† Gavriil, egumen Svintei Mănăstiri Rãchito(a)sãi, carele mai gios m-amu iscãlit, dat-am scriso(a)re me la mâna mării sale domniții Aniții și a fiului mării sali Costandin Paladi biv vt(ori) vist(iernic), precum sã s(e) știe cã având Svânta Mãn(ã)stire Rãchito(a)sa niște moșii la ținutul Cãrligăturii, pre apa Bahluiului, anume Ivoeștii i Hoisăștii, și nefiind nice de un folos svintei mănăstiri, amu soscotit și am făcut schimbu cu alte moșii a mării sale,

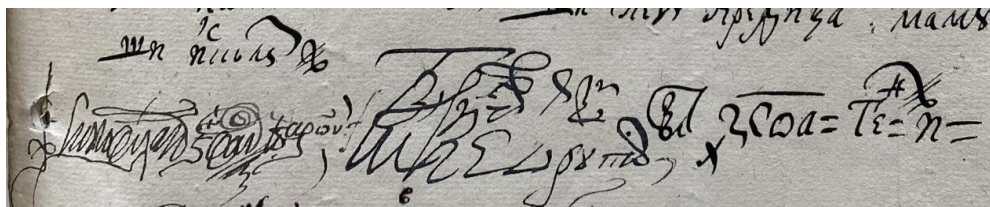
anume Țigănești, i Oțalești, i la Benești, i Colonești ot Berheciu; De vremi fiind moșiile aceste apro(a)pe pe lângă mănăstire, aduc folos svintei mănăstiri, și văzând buna protimii a mării sali spre folosul mănăstirii, ni-am tocmit și a-mu făcut schimbu cu aceste moșii de mai sus arătate.

Deci dup(ă) buna a no(a)stră socotial(ă), să aibă mărie sa și fii mării sale, și nepoți(i), și strănepoții mării sali, a stăpâni cu pace și nici dup(ă) urma no(a)stră să nu aibă voe nime a strica aceast(ă) bună schimbătură a no(a)stră, și am dat și zapsăle moșiilor unul la mâna altue. Și pentru credința m-amu și iscălit.

Б(ѣ) л(ѣ)т(ѣ) *зсѡа <7271 / 1763> ген(аріе) и̃ <8>.

† Σκευοφύλακ(ας) Στέφαν(ος) παρῶν / Schevofilax Ștefan prezent <m.p.>¹.

Gavril, eg(u)m(e)n ot Răchito(a)s(a) <m.p.>.

<Pe verso-ul fila 1-1v>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii dumi(sa)li sărd(ar)ului Manolachi Codrescul înscrisă în condica întărită de acest Divan. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7271 ghen(a)r(ie) 8; Zapisul Ivoeștilor i a Hoisăștilor ot Cârligătură; No. 25.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 62-63. Original, difolio; ibidem, f. 70. Rezumat.

Ediții: N. Iorga, *Documente privitoare la familia Callimachi*, București, Institutul de Arte Grafice și Editură Minerva, 1902, I, p. 518, nr. 216 (rezumat din hotărnicia de la 3 septembrie 1815).

¹ Tanscrierea și traducerea aparțin doamnei Lidia Cotovanu, căreia îi mulțumim și pe această cale.

22

1763 (7271) ianuarie 8

Anița domnița și cu fiul meu Costa(n)d(i)n Palade biv vel vist(iernic) cari mai gios ne-am iscălit, dat-am scrisoare(a) meala mâna svinții sale egumenului Gavriil și a tot soborul Svintei Mănăstiri Răchitoasei, precum să știe că avându sfânta mănăstire niște moșii la ținutul Cârlișturii pe apa Bahluiului, anume Ivoeștii și Ho(i)săștii, și nefiindu nici de un folos svintei mănăstiri și depărtat, am socotit și am făcut schimbu cu alte moșii a no(a)stre anume de la Oțelești i Țăgănești și pe Berheci, de vreme fiind moșiile aceste a noastre aproape pe lângă mănăstire aducu folos și dobândă svintei mănăstiri.

Deci după buna socoteala noastră ca să aibă sfânta mănăstire a le stăpâni în veci cu pace, și nici după a noastră viațe ori cine s-ar tâmpla din neamul nostrum a stăpâni aceste moșii ce le-amu luat de la sfânta mănăstire, să nu fie volnic a strica schimbătura noastră, și am dat zapisele moșiilor unul la mâna altuia.

Și pentru credința am iscălit, și o samă de moșii la Benești și la Colunești pe Zăletin.

* $\overline{\text{ЗСОА}}$ <7271 / 1763> $\overline{\text{ГЕН(АР)ІЕ}}$ $\widehat{\text{И}}$ <8>.

Anița domnița.

Costand(i)n vt(ori) vist(iernic).

Însă moșie Cucuteni au dat iar nu Oțalești, fiind că Oțalești au fost a mănăstirii și s-au făcut greșală de s-au scris în locu de Cucuteni Oțalești.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 574 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 120. Copie.

23

1766 septembrie 12

Zapis(e) ce s-au dat Zmărandii pe Hoisești i pe Citireni i pe Ivoești.

* $\widehat{\text{A}\Psi\text{Z}\text{S}}$ <1766> $\widehat{\text{CEP(TE)MBP}\text{IE}}$ $\widehat{\text{B}\text{I}}$ <12>.

1)¹. Un ispisoc pe Hoisești de la Duca vod(ă) * $\widehat{\text{ZP}\text{Z}\text{Z}}$ <7167 / 1659> (?) $\widehat{\text{M}\text{AN}}$ $\widehat{\text{K}\text{E}}$ <9>.

2). Un zapis de la Roșca, făr(ă) velet.

3). O mărturie de judicat(ă) de la veliții boer(i) * $\widehat{\text{ZC}\text{A}\text{I}}$ <7214 / 1706> $\widehat{\text{M}\text{AN}}$ $\widehat{\text{K}\text{E}}$ <25>.

4). Un ispisoc de la Ilieș vod(ă) * $\widehat{\text{ZP}\text{WE}}$ <7175 / 1666> $\widehat{\text{NOEM(BP)IE}}$ $\widehat{\text{K}\text{E}}$ <25>.

5) Un zapis de la Ana lui Șept(e)lici * $\widehat{\text{ZP}\text{WE}}$ <7175 / 1666> $\widehat{\text{NOEM(BP)IE}}$ $\widehat{\text{K}\text{E}}$ <25>.

6). O mărturie de la Buta vor(nic) * $\widehat{\text{ZC}\text{A}}$ <7204 / 1696> $\widehat{\text{M}\text{AN}}$ $\widehat{\text{A}}$ <1>.

7). Un răvaș de la stol(nic) tij.

8). 3 cărți g(ospo)d.

9). Un ispisoc de la Costandin Duca vod(ă) * $\widehat{\text{ZC}\text{A}}$ <7204 / 1696> $\widehat{\text{CEP(T)EM(BP)IE}}$ $\widehat{\text{B}\text{I}}$ <12>.

10). O carte de la Vas(i)li vod(ă) sârbasc(ă) dup(ă) cum arat(ă) suret(ul) ei * $\widehat{\text{ZP}\text{MB}}$ <7142 / 1634> $\widehat{\text{I}\text{ON(IE)}}$ $\widehat{\text{B}\text{I}}$ <12>.

11). O carti di la Gheorghii Ștefan vod(ă) sârbasc(ă) * $\widehat{\text{ZP}\text{Z}\text{Z}}$ <7167 / 1659> (?) $\widehat{\text{I}\text{ON(IE)}}$ $\widehat{\text{K}\text{S}}$ <26>.

12). O carti Vas(i)li vod(ă) cu suret * $\widehat{\text{ZP}\text{N}\text{Z}}$ <7157 / 1649> $\widehat{\text{I}\text{ON(IE)}}$ $\widehat{\text{K}\text{S}}$ <26>.

13). O carti tij de la Vas(i)li vodă cu suretul ei * $\widehat{\text{ZP}\text{N}\text{Z}}$ <7157 / 1649> $\widehat{\text{AP(PH)IE}}$ $\widehat{\text{A}}$ <30>.

14). O carte de la Alixandru Ilieș vod(ă) cu suret * $\widehat{\text{ZP}\text{MA}}$ <7141 / 1633> $\widehat{\text{GEN(AR)IE}}$ $\widehat{\text{K}\text{E}}$ <29>.

- 15). O carti de la veliții boeri sãrbascã * $\widehat{\text{зрѣма}}$ <7141 / 1633> $\widehat{\text{ген(аріе)}}$ $\widehat{\text{кз}}$ <27>.
- 16). Un zapis de la Toader Robu * $\widehat{\text{зсе}}$ <7205 / 1697> $\widehat{\text{вкт(омвріе)}}$ $\widehat{\text{л}}$ <4>.
- 17). Un zapis de la Gavril Leca * $\widehat{\text{зсвѣ}}$ <7212 / 1704> $\widehat{\text{ген(аріе)}}$ $\widehat{\text{л}}$ <4>.
- 18). Un zapis de la Lupa i Paraschiv * $\widehat{\text{зрѣз}}$ <7157 / 1649> $\widehat{\text{юл(іе)}}$ $\widehat{\text{к}}$ <20>.
- 19). Un zapis de la Bejan * $\widehat{\text{зрѣд}}$ <7194 / 1686> $\widehat{\text{ап(риліе)}}$ $\widehat{\text{гѣ}}$ <13>.
- 20). Un zapis de la Moisei fãr(ã) velet.
- 21). Un zapis de la Marie log(o)fetias(a) $\widehat{\text{ман}}$ $\widehat{\text{з}}$ <7>.
- 22). Un zapis de la Andrii * $\widehat{\text{зсд}}$ <7204 / 1695> $\widehat{\text{вкт(томвріе)}}$ $\widehat{\text{с}}$ <6>.
- 23). Un rãvaș ot vornici de poart(ã) pentru o mo(a)rt(e) de om * $\widehat{\text{зрлѣ}}$ <7111 / 1603> $\widehat{\text{юл(іе)}}$ $\widehat{\text{к}}$ <20>.
- 24). Un zapis de la preut Simion * $\widehat{\text{зрѣѡ}}$ <7199 / 1691> $\widehat{\text{юл(іе)}}$ $\widehat{\text{ѣ}}$ <15>.
- 25). Un zapis de la Savul fãr(ã) velet.
- 26). Un zapis de la Marie * $\widehat{\text{зрѣ}}$ <7190 / 1681 septembrie 1-1682 august 31>.
- 27). Un zapis de la Iliana * $\widehat{\text{зрѣѡ}}$ <7199 / 1691> $\widehat{\text{ап(риліе)}}$ $\widehat{\text{ѣ}}$ <15>.
- 28). Un zapis de la Iftimi sin Dumitru * $\widehat{\text{зрѣѡ}}$ <7199 / 1691> $\widehat{\text{март(іе)}}$ $\widehat{\text{л}}$ <1>.
- 29)². O carti de la Vas(i)li vod(ã) sãrbasc(ã) * $\widehat{\text{зрѣз}}$ <7157 / 1649> $\widehat{\text{юн(іе)}}$ $\widehat{\text{кв}}$ <30>.
- 30)²) 3 cãrți g(ospo)d.
- (...) <m.p.>.

Alte zapise ce s-au dat de Cetireni i de Vartici.

Un ispisoc Ion Evstratie Dabije vod(ã) din let * $\widehat{\text{зрѣла}}$ <7171 / 1663> $\widehat{\text{ман}}$ $\widehat{\text{кз}}$ <27³>.

O mărturie de la Apostol uricar de hotãrãt din l(eat) * $\widehat{\text{зрѣла}}$ <7171 / 1663> $\widehat{\text{ман}}$ $\widehat{\text{ѣ}}$ <5>.

Un zapis de la Andrii sin Anușcãi, nepot San(du)lui din let * $\widehat{\text{зрѣв}}$ <7152 / 1643> $\widehat{\text{ноем(вріе)}}$ (...) ³.

O mărturie tij de la Apostol uricar din l(e)t * $\widehat{\text{зрѣла}}$ <7171 / 1663> $\widehat{\text{ап(риліе)}}$ $\widehat{\text{кѡ}}$ <29>.

Un uric de la Irimie Movila vodã sãrbãsc din l(e)t * $\widehat{\text{зрѣвѣ}}$ <7112 / 1604> $\widehat{\text{ман}}$ $\widehat{\text{л}}$ <1>.

Un zăpis de la Stanca sărbăsc, făr(ă) velet.

Un zăpis sărbăsc de la Iosip vnucu din l(e)t *ЗРВІ <7112 / 1604> лп(р)иліє) ІІІ <18>.

Un zăpis de la Ghilușca, fata Irimii din l(e)t *ЗРВВ <7172 / 1664> лли кВ <22>.

Un zăpis de Vasâli ban din l(e)t *ЗРЧА <7199 / 1690> вкт(омвріє) ҃ <5>.

O carti g(ospo)d de la Evstratie Dabije vod(ă) *ЗРВА <7171 / 1663> лп(р)иліє) к҃ <25>.

O carti g(ospo)d de la Ilieș vod(ă) din let *ЗНЛА (?) ЮН(іє) В <2>.

O carte de la Ștefan vod(ă) din l(e)t *ЗЦ <7090 / 1582> лли А <1>.

Un zăpis de la Ștefan sin Ioniță căp(itan), nepot lui Iii pah(arnic), strănepot lui Stamatî post(elnic) *ЗСМН <7248 / 1730> лли АІ <11>.

<Pe verso-ul fila 1-1v>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat d(umisali) sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica întărită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7266 (?) săpt(emvrie) 12³; N. 26.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 64-65. Original, difolio.

¹ Numerotare modernă.

² Nenumerotat.

³ Rupt.

† Suret de zapis(e) i de cărți g(os)pod pe moșia Ivoești ce esti la țin(u)tu(l) Cârligăturii, pe apa Bahluiului a dumisale post(elnicesei) Smaragdei, anumi după cum arat(ă) în gios.

* $\overline{\text{A}\Psi\text{Z}\text{Z}}$ <1767> $\overline{\text{I}\text{O}\text{H}(\text{i}\text{e})}$ $\overline{\text{r}} <3>$.

*$\overline{\text{Z}\text{P}\text{H}\text{Z}}$ <7157 / 1649> $\overline{\text{I}\text{O}\text{A}(\text{i}\text{e})}$ $\overline{\text{K}} <20>$	Un zăpis a Lupului Paraschiva întru care arată că cumpărându el niști părți din Ivoești, cât să vor aligi de la Ștefan și de la Marie, feciorii lui Ionașcu din Rămănești, cu carti g(os)podu li-au răscumpărat Roșca vist(iernic).
*$\overline{\text{Z}\text{C}\text{E}}$ <7205 / 1696> $\overline{\text{W}\text{K}(\text{T}\text{O}\text{M}\text{B}\text{P}\text{i}\text{e})}$ $\overline{\text{A}} <4>$	l zăpis de la Toader Robul i de la frate-său, Ion, feciorii Lupului Roșcăi din Romănești, nepoții Chirenii și a lui Hilip Roșcăi, și cu nepoții lor, Lupul, ficiorii Maricăi Pântecioai, și Ștefan, feciorul Ștefăniei, și Enachi cu frații lui, Toader și Tănas(e), feciorii lui Bădiliț, nepoții lui Iacob, întru car(e) adeverează că au vândut lui Ilie Enachi stol(ni)c giuământati de bătrănu din bătrănu l lui Hilip Roșcăi din sat din Ivoești. Așij(derea) a mai vândut tij lui Ilii stol(nic) a șas(ea) parti din bătrănu l Zaharii, care au fostu cumpărat Chiriic de Romănești, din vatra satului, din câmpu și din vad de moară.
*$\overline{\text{Z}\text{P}\text{C}\text{H}}$ <7199 / 1691> $\overline{\text{M}\text{A}\text{P}\text{T}(\text{i}\text{e})}$ $\overline{\text{A}} <1>$	l danie de la Iftimi, fecior lui Dumitru, și cu soțul său Paraschiva, fata Cornii din Mohoriț(i), și cu feciorii lor, Ion și Dobri, întru cari adeveriază că au dat danie Dediului, ce au fost spat(ar) mare, 2 părți cât să va alegi în sat în Ivoești, parti Lupului Roșcăi și parti lui Gavril Memco și a fimeii sali, Paraschivei, cu tot venitul, din vatra satului, cu țarină și cu vad de moară în apa Bahluiului, și această danie i-au întorsu bani Ilie cluce(r) Dediului.

*Зрчѣ <7199 / 1691> лп(риліе) ѿ <1>	I zăpis a Ilenii, fămeia lui Grigorie Tetiul și Gavril, frateri Tetiului, și Marica, fata Floarii de Românești, nepoții lui Andronic Bani de Românești, întru care adeverescul că au vândut dumisali Dediului, ce au fostu spat(ar) mare, un bătrân întreg în satul Ivoeștii, în vatra satului, cu țarin(i), cu câmpu, cu loc de fânaț, și cu loc di moară în apa Bahluiul, și de la Dediul spat(ar) au cumpărat Ilie Ilie cluce(r).
*Зрчѣ <7199 / 1691> лп(риліе) ѿ <15>	I zăpis, preotul Simion de la Sfiti Aftănas(ie), și cu frateri său Micul, și cu Andreiu și Ion, ficiorii lui Arsenié căp(i)t(an) din Cucuteni, nepoții Chirilii celui bătrân din Românești, întru care adeveriază că au vândut tij Dediului din giământati de sat din Ivoești, parti lor cât să va aligi . Așijder(ea) au mai vândut și altă parti tot dintr-acest sat din Ivoești, car(e) li-au fostu cumpărătură de la tatul¹ lor Arsenié căp(i)t(an), ce i-au fost și lui cumpărătură di la moșul lui Hilip part(ea) lui Gheorghié. Acești cumpărături li-au întors banii Ilie cluce(er) spat(ar)
*Зсвѣ <7212 / 1704> ген(аріе) ѿ <14>	I zăpis, Gavril Leca, întru care adiverează că au vândut dum(nea)lui Ilie Enachi vel spat(ar) giământate de sat din Ivoești, cu tot locul, și cu tot venitul venitul², și din vatra satului, și din vad de moară în apa Bahluiului.
-	I zăpis făr(ă) de let, Savul au vândut Roșcăi vist(iernic) din a cinc(a) parti din satul Ivoeștii, giământate ce au avut de pi socrul său Albici.
*Зрпа <7181 / 1673> пюл(іе) кв <22>	O mărturie cu peceti porții g(os)podu. Asămene precum au plătit dum(nealui) pit(arul) pătrașcu o moarti de om de pi gium(ă)tat(e) de hotar din parti Ivoeștilor ce s-au venit 3 lei gium(ă)tate la noi la vor(nicii) de poartă a mării Sali lui vodă.

8	Întărituri g(os)podu tot pe acesti părți de moșii cu sureturili lor scoas(e) pe înțales de pi sârbii, de dascalul Euloghii.

† Și acestu suret de pe aceli zapis l-am scos eu.

* $\overline{\text{зсое}} <7275 / 1767> \text{юи(іе)} \widehat{\text{р}} <3>$.

Lupul Pravilă log(o)f(e)t <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii dumi(sa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

N. 27 / 29; 1767 iunii 3.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 66-67. Suret, difolio.

---

¹ Rupt.

² repetiția conform textului.

† Ἱεραπόλεως Γρηγόριος ἐπιβεβαιῶ <Grigorie de Hierapolis
confirm>¹

De vremi ce moarte(a) esti făr(ă) di veste și ca un fur necunoscut vini, precum zice Sfânta Scriptură, privegheț(i) că nu știț(i) ceasul întru cari va vini moarte(a), mai vârtos la cei ce să află în vrâsta bătrâneților.

Pentru aceasta și eu nedestoinica roabă a lui Dumnezeu, Zmăranda spătăreasă, fiica răpoosatului Theodor Păladi vist(iernic), viindu la vrâstă di bătrâneți și văzându slăbiciune(a) trupului meu, aflându-mă încă cu toate simțirile meli deplinu, am voit ca să nu fie în urma me nescăiva pricini între neamul meu, rămâindu lucrurile meli nepusă la cali de mine, și am făcut această scrisoare prin cari arăt toate ce-mi rămânu și rânduiescu cum să să urmezi cu ali meli după săvârșire(a) me.

Epitrop desăvârșât pe toate lucrurile meli las pe fratele meu dumi(sale) vornicul Costandin Păladi, asupra căruie încredințaz toate grijile meli, cum și celi ce las si să de(a) pomană de sufletul meu.

Pentru 4000 lei ce am fostu datoari răpoosatii surorii meli, lelii Zoiții, ș-au rămas să-i plătescu copiilor răpoosatii nepoatii Măriuții, dau 2000 lei ce am bani gata, pe cari îi știi frati-meu, iar pentru câți mai rămânu pân(ă) la împlinire(a) somii datoriei, las 14 pogoani de viie cu locul lor, ce la am la Nicorești, și 4 sălaşă de țigani, și di a vre frati-meu să de acei bani, va lua acesti ce las, iar de nu, le va da copiilor.

Pentru banii ce sânt datoari frățini-meu îi las 20 pogoani de vie ce le am la Ciorăști, pe locu dumisali, și moșiie Rădenii den țin(u)t(ul) Cârlișturii, cu toate celi ce sânt pe dânsa.

Și osăbit de banii ce-i sânt datoari, și de acum înainte, datoriu să fie frati-meu în toată viața sa, cum și urmașii dumisali, a-m(i) purta de grijă la bisăricile ce amu acolo, ca să le grijască în toată vreme(a) și să le ție cu toate celi trebuincioasă spre săvârșire(a) Dumnezăeștii slujbi, dându și sărindari pe tot anul pentru sufletul meu, iar poenile din codru ce sânt pe moșiie Rădenii, anumi Ciorbole, i Chetrosul și parte me(a) din Poiana Mădârjacului, le las schitului meu ce am acolo, pentru hrana și chivernisala părinților, întru pomenire(a) me(a). 60 lei, ce mi-i datoriu nacealnicul de acolo, îi las ca să să facă ogradă la schit. Puțini oi ce am, le las toate schitului acestuie, și 50 stupi den stupii miei.

Moșiie Ivoeștii de la țin(u)t(ul) Cârlișturii o las frățâni-meu pentru ca să-mi facă toate grijile după rânduiala legii creștinești, pân(ă) la anul și piste ani pe obicei.

80 stupi las bisăricii din Rădeni, ca să fie de-a purure pentru ceara și undilemnul bisăricii.

50 stupi și 2 sufleti de țigani, din țigani răsleț(i), cari a socoti frati-mieu las să de(a) la Mănăstire(a) Sfetii Savii de aice din Eș.

Iar cielanți stupi ce vor mai rămâne, și vitile toate, cum și alte lucruri ce mai amu din poivijiie casii la las în sama frățini-mieu, ca să le împartă săracilor la casă scăpătate și oamenilor ce m-au slujit.

Den grâul cât amu, ce-a mai rămâne de la grijile meli, să să împartă la săraci și casnicilor miei, cum și păpușoi toți.

Surorii Mariei postelnicesii îi las un sălaș de țigani. Nepotului Iancul Razul spăt(ar) îi las un sălaș de țigani. Nepotului Costachi Sturza post(elnic) îi las un sălaș de țigani. Neпоatii Nastasăicăi Bogdănesi spătăreasă îi las un sălaș de țigani. Și copiii răpoosatii nepoatii Măriuțai păhărnicesii încă le las un sălaș de țigani.

Și pe toți de opștii îi rogu ca să priimască, mulțămindu-să cu cât am putut de i-am împărățit dintru ale meli, ca una ce am trăit în văduvie atâta ani. Și nepoți, țigani aceștiie, cum și pe cei ci-i las pentru datorie, fratile să aibă a-i da pi fiișticari undi va socoti ca un epitrop desăvârșat al meu, iar un sălaș de țigani și niști copii și feti de țigani răzleți, ce-mi mai rămâne îi las frățani-mieu, ca să facă cu dânșii ce va socoti.

Și-l rog să-i fie milă de sufletul meu, silindu-să a îndrepta greșăliile meli ce voi fi făcut ca un ace am viețuit în lumi pân(ă) la bătrâneță.

Iar grijile mele să vor faci la țară, și aice în târgu, să vor sluji părăstasă și sărindari arhieresti și preoțăști, cum și alte milostenii, și-l rog pe frati-mieu ca să-mi de(a) 500 lei sărindari la preuți săraci și undi va socoti.

310 lei ce am la neguțitorii ce țin crâcima ot Brăileanca din vin.

150 lei ci am la orândariul din Rădeni de pe 2 buți vin, ce i-am vândut.

Și 100 lei ce mai am bani gata tot acolo undi îmi sânt și celi 2000 lei ce-i știie frati-mieu.

Aceștiie îi las ca să de(a) dintr-înșii doftorului ce m-au căutat, și să plătească și sinbria casnicilor ce m-au slujât, și cât(i) or mai rămâne să fie pentru mântuiala culesului viilor, iar pentru îngropare(a) me(a) tot vinul cât a (i)eși din toate viile meli în iastă toamnă.

Și pentru celi ce las ca să de(a) copiii nepoatii Măriuții în plata datoriei, de nu le vor priimi copii cu bucurii și cu toată voie lor, să de(a) frati-meu și aceli 2000 lei ce n-agiungu și să dumi(sale) viile și țigani ce-i las ca să nu fie copii scârbiți.

Și după această rânduială ce-am făcut, rog ca să să urmezi la toți întocma și să să mulțămască fiișticipini, iar cari din neamurile meli nu să va odihni și va umbla să strămute aceste într-alt chip, să fie neertat de Domnul Dumnezău și de mini.

1793 av(gu)st 22.

Smaranda Paladi <m.p.>.

Erei Vas(i)li duh(ovnic) dumisali.

Gheorghii Cog(â)l(n)i(ceanu) am scris diiata aceasta întocma după cum m-au învățat dum(nea)ei cucoana Zmărănda, și sânt martur.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat d(umisali) sârd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

N. 44; 1793 avg(us)t 22. Diiata; ~~N. 32~~ N. 28.

Costand(in) Palade hat(man) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 68-69v. Original, difolio, sigiliu oval.

¹ Transcrierea și traducerea aparțin doamnei Lidia Cotovanu, căreia îi mulțumim și pe această cale.

Prin luminată cartea a preînălțat domnului nostru măria sa Scarlat Alexandru Calemah v(oe)vod, mi să poroncește ca să hotărâsc moșiile cinstului boeriu, dumn(ea)l(ui) Costandin Palade hat(man), anume Totoeștii, i Vlădeștii, i Iurghecenii, i Spinoasa, i Ivoeștii, ce-i zic și Brăilianca, i Cârjăneștii Mari și Cârjăneștii Mici, ce le zâc și Podul Leloei, i giuătate de sat, i giuătate de sat de Frâncești, i săliștea Tălhareștii, și părțale din moșiia Romăneștii, care moșii unile sânt de țân(u)t(ul) Hârlăului și altele de țân(u)t(ul) Cârlișăurei.

După poroncă viind la staria locului, întâi am mersu la moșia Ivoeștii, ce este de țân(u)t(ul) Cârlișăurei, a căriia marginé ce din gios cu moșia Hoisăștii a dum(i)s(ale) spat(arului) Dracache Roset și marginea ce din sus să hotărâște cu moșiia Romăneștii răzășască. Capătul despre amiazăzi să hotărâște cu moșiia Bălășestii a dumis(ale) vor(ni)c(ului) Șerban Negel, iară capătul dispre amiazănoapte să hotărâște și cu o parte de moșiia Larga a luminatei domniței Ralu Calimah și cu parte de moșiia Movilenii, ce-i zâc și Movila Mare, iară a dum(i)s(ale) spat(arului) Dracache Roset.

Și fiind de față numiței boeri megieși, cum și răzășii din Romănești, am cerut mai întâi la Vasile Pogor, vechilul dumn(ealui) hat(manului) ca să arâte scrisorile moșiei Ivoeștii, și au arătat multe scrisori zapisă și ispisoace vechi domnești spre întregimia a tot satul, care i-au fost trebuință a să arăta anume închiindu-să moșiia aceasta la o scrisoare din 7221 <1763> ghen(a)r(ie) 8, de la Gavril, igumenul Sfintei Mănăstiri Răchitoasa, carile au făcut schimbu cu răpousata domnița Anița și cu fiul ei, răpousatul log(o)f(e)t Costandin Palade, fiind atunci vÆ <2> vist(iernic), dând mănăstiria niște moșii la țân(u)t(ul) Cârlișăurei pea pa Bahluiului, anume Ivoeștii și Hoisăștii, și luând mănăstiria alte moșii, anumi Țăgăneștii, i Oțaleștii, și Zbineștii¹, și Coloneștii ot Berheci, ce sânt aproape de mănăstire, cum pre larg arată scrisoarea de schimbu.

Și moșia Hoisăștii fiind dată post(elni)ce(sei) Zmaragda, sora răpousatului log(o)f(e)t Costandin Palade, au eșit de la mâna sa cu vânzare și să află acum la stăpâniria dumis(ale) spat(arului) Dracache Roset.

Și asupra moșiei Ivoeștii, nefiind nici o scrisoare, nici veche, nici noă, care să arăte hotarale despre marginea ei ce din gios, au arătat dum(nea)lui spat(a)r(ul) Dracache sureturi încredințate de pe trii ispisoace, unul de la domnul Stefan v(oe)vod bătrânul, altul de la domnul Stefan Tomșa v(oe)vod, și altul de la Vasile v(oe)vod, cuprinzătoare pe două sate într-un hotar, Hoisăștii și Balomireștii, următoare unul altuia, tot pe niște sămne hotară de giur înpregiur acestor sate, și sămnele din sus despre Ivoești sânt aceste:

Arătând că să începe de la movilă din capul rădiului din sus / care movilă este față /, apoi de la movilă drept piste poiana Bahluiului pân(ă) în capul piscului din sus în râpă / poiana acum nu este, fiind tot câmpu, iar capul piscului și râpa sânt de față /. De la pisc drept piste Bahluiu pân(ă) la fântână în capul pisculețului / fântâna acum nu este, iar pisculețul este față / iar de la fântână drept peste câmpu, până în capul ezăturii Tătărușului / esteși ezătura față /, iar de la ezătură la vârful dialului la movilă / movila acum nu s-au putut nimeri /, fiind popușoii mari, și spuind oamenii că fiind arată, abie să cunoaște, dar vârful dialului nu să poate strămuta / apoi la dial într-altă movilă, / care este față, însă abie să cunoaște, fiind străcată de arături, și de vor și lipsi aceste movili, nu vatămă, fiind culmia dialului /, și de acolo dialul în sus pân(ă) în capul piscului, apoi piscul în gios piste pârau, / aice pentru pisc acum este oareșcare pricină, pentru că spintecându-să capul dialului cu o vâlce, să fac două piscuri, și vechilul dum(i)s(ale) hatmanului cere să m(e)argă pe piscul cel mai de gios, pe care să păzăște liniia la cele dinainte sămne, ce să vor arăta. Iar dumn(ealui) spat(arul) cere să m(e)argă cel mai din sus, țându-să fără curmare de culmia dialului, precum ispisoacele glăsuesc, viind² tot dialul în sus până în capul piscului, și iarăș cuvântul ce zâc ispisoacele piscul în gios piste pârau, acel în gios după starea locului într-alt chip nu să poate pune în lucrare, pentru că nici pe unul dintr-acele două piscuri nu să poate abate mergiria în gios, fără numai capătul celui mai din sus pisc, fiind înaintea acel în gios să poate socoti că au mers la vale pân(ă) în pârau, și mergând la vale au socotit-o în gios / apoi zice la dial pân(ă) la groapă / altă groapă acolo nu este decât un gavan, adânc ca un hârtop, și după înțelegire pe acel găvan l-au numit groapă, căci îndată zâc / apoi drept la dial, însă în cel dintâi ispisoc până în movila surpată, iar în cel de pe urmă pân(ă) în movila Vulturului, dar după starea locului tot una este movila, și cu mai drept cuvânt

au putut a să numi surpată, pentru că este într-o muche de dial foarte înaltă, și să și cunoaște surpătura, adică pân(ă) într-această movilă merge lungul marginii ce-i din gios a moșiei Ivoeștii, după ispisoacele de sus arătate;

Arătând și unile din scrisorile Ivoeștilor că hotarul satului Ivoeștii este în frunte peste Bahluiu, până în dial diasupra Hoisăștilor, și la câmpu până în movila ce mare în fund, adică pe moșia Movilenii, au numit-o Movila Mare, sau că fiind în colțul cel din sus a Româneștilor o movilă ce să numește Movila Mare, au socotit și capătul Ivoeștilor până în dreptul acii movili, căci ispisoacele dumn(ealui) spat(ar)ului Dracache de la ace movilă surpată sau a Vulturului să întorc în gios prin alte sămne, încungiurând moșiile Hoisăștii și Balomireștii, până la movila din capul rădiului, de unde au început.

Și iarăș arăt că dumis(ale) spat(arul) Dracache nu stă cu colțul Hoisăștilor cel din sus în movila ace surpată sau a Vulturului, ce de la capul piscului cel mai din sus, trecând piste pârâu și mergând înnainte să dipărtiază cu câțva loc mai în sus de ace movilă surpată, intrând în trupul Ivoeștilor, și arătându-i că nu are cuvânt de dreptate a păși piste sămnile ispisoacelor dumis(ale), deodată venisă la priimire ca să să pue pietre hotară pintre Ivoești și Hoisăști, după sămnile ispisoacelor de la movila din capul rădiului, de unde au început și până la movila ace surpată sau a Vulturului, și pe unde va cere trebuința să le și mai îndesăsc.

Dar după ce l-am mai înștiințat ca ori singur dum(nea)lui să vie sau vechil să-ș(i) triimată la punerea pietrilor, mi-au făcut răspunsu că având grabnică trebuință a merge la Șcheea, și vechil neavând pe lăsa la puneria pietrelor, îmi arată că de la capul piscului la vale și peste pârâu la dial la movila cei zâc Surpată, nu să înpacă cu socotința me ce cere după ispisoace de la pârâu la dial la groapă și la movila Vulturului iar nu săpată, poftindu-mă ca să nu pun pietre în partia aceia. Dar ce fel de groapă cere dum(nea)lui și pe care movilă a Vulturului, eu nu știu, căci în ce chip am găsat groapa și movila am arătat mai sus. Și de la ace movilă până unde să întinde dum(nea)l(ui) cu stăpânirea, altă movilă nu este, decât ace din colțul cel din sus a Româneștilor, ce să chiamă Movila Mare, și alta mult mai în sus peste moșia Vlădeștii în coastele moșiei Totoeștii, ce să numește iarăș a Vulturului, și de cere dum(nea)l(ui) să m(e)argă pân(ă) la aceia piste Ivoești i Românești și Vlădești, îmi pare că nici o dreptate nu-l va lăsa.

Și așa dacă dum(nea)lui s-au arătat nemulțămît în partea aceia, apoi nici la un loc la marginea ce din gios a Ivoeștilor despre Hoisăști n-am pus nici o piatră hotar, ce făcându-să hartă inginerească de starea locului să va da hotărâre de cătră luminatul Divan.

+ La marginea ce din sus a Ivoeștilor despre moșia Româneștii, fiind că Ivoeștii n-au hotarnică, nici veche, nici noă, precum mai sus am arătat, am cerut la răzășii de Românești ca să arăte scrisori. Și ei întâi au vrut să să apere, zăcând că pintre moșia lor Româneștii despre Ivoești ar fi apucat din bătrâniilor lor trii pietre vechi hotară, socotindu-le a Ivoeștilor, și după acele s-ar fi urmat și stăpânirea fără pricină și până într-acele s-au ales și părțile ce-au avut dum(nea)lui vist(iernicul) Matei Canta în moșia Româneștii de Costandin Perjul vor(nic) de poartă și de un mazâl rânduît de Isprăvnicia Cârlișăurei, în vremea ce să afla isprav(ni)c spat(arul) Matei Milo, fiind stol(ni)c, de care s-au și încredințat mărturiia hotarnică, care părți acum să stăpânesc de Sultana Rugioae, fiica lui Ioniță baș ceau, fiind alesă alături cu Ivoeștii, care mărturie hotarnică văzându-să de cătră mine, arată pe câte locuri au măsurat toată moșia Româneștii în curmezăș cu stânj(enul) domnesc, și cum au ales și au stălpit părțile dum(i)s(ale) vist(iernicului) Matei, arătând că au urmat după alte scrisori mai vechi ce au văzut la răzăși.

Pe care cerându-le acum la dâșii între altele au arătat un ispisoc din 7220 <1712> fevr(uarie) 1 de la domnul Neculai Alexandru v(oe)vod întăritoriu lui Vasile Popa uricariul pe părțile ce i s-au ales din moșia Româneștii în partea de sus de cătră părțile nepotului său Ion, care au fost alesă și stălpite de cătră alți răzăși în vremea domnului Costandin Duca v(oe)vod și mai rămâind o parte nealiasă i s-au ales și aceia, măsurându-să toată moșia pe șapte locuri în curmezăș, și arătându-să la fiiștecare măsură câți stânj(enii) s-au ales lui Vasile Popa uricariul și nepotului său Ion, mutându-să și pietrele cele de mai-nainte, cum și în lungime încă să arată hotărâle, atât la marginea din sus despre moșia Vlădeștii, cât și la marginea din gios despre partea nepotului său Ion, și cu ce pietre s-au stălpit, cum pre larg arată ispisocul.

Mai arătând ei și alt ispisoc din 7246 <1738> av(gu)st 1² de la domnul Grigorie Ghica v(oe)vod bătrânul de giudecata ce au fost între Moisaî Cocoranul cămăraș de izvoade și între toți răzășii de Românești, și

după cercetarea ce s-au făcut de cătră vel log(o)f(e)t Sandul Sturza tuturor zapisâlor ce-au avut fiiștecare, s-au dovedit dintr-o hotărâtură a domnului Costandin Duca v(oe)vod pe părțile ce-au avut Vasile Popa uricariul și cu nepotul său Ion zugravul, cum că tot satul Româneștii umblă în șaptesprezăce bătrâni, și bătrânul câte triizăci stânj(eni) în fruntea hotarului, și stânj(enul) de opt palme, împărțându-să acei bătrâni cine câtă pot să ție, cum pre larg arată ispisocul.

Deci urmând și eu după ispisocul domnului Neculai v(oe)vod ce este arătat mai sus și socotind câți stânj(e)ni au fost toată moșiia la fieștecare dintr-acele șapte măsuri în curmezăș, după socoteala alegerii părților lui Vasile Popa uricariul și a nepotului său Ion, am aflat într-acest chip, adică:

Stânj(eni)	Palme	
510	-	La măsura dintâi în fruntia hotarului despre Slobozâia Roșcăi dintr-o piază ce era într-o moviliță, care piază anume lipsăște
1020	-	La al doilea măsură pe supt Holm dintr-o piază ce era într-o moviliță supt dial despre Slobozâia Roșcăi, și ace piază lipsăște.
739	4	La al triilea măsură prin Sâliștia veche din drumul ce este pinte hotarul Româneștilor și a Vlădeștilor.
440	-	La al patrulea măsură, iarăș dintr-acele drum pe la o sâliștioară unde au fost o vale veche.
561	-	La al cincilea măsură, iarăș dintr-acele drum pe la o vale ce-i zăc Cățân.
627	4	La al șasălea măsură, iarăș dintr-acele drum pe la pârâul Liahului.
274	1	La al șaptelea măsură, aproape de Movila Mare.

Iar lungul la marginea ce din sus a părților lui Vasile Popa uricariul arată că s-au început hotarul din dial despre Slobozâia Roșcăi, dintr-o piază veche ce este într-o moviliță, și să scoboară drept la vale la altă piază într-o moviliță supt dial, și drept piste șes până în malul Bahluului înprotiva râpei Galbine, ce este în ceia parte din sus de podul Ușeroaei, și tot pe mal până în

gura Bahluețului, iar de acolo merge alătura cu Vlădeștii drept piste șes pîntr-o movilă mare din șes, ce este din sus de sâliștea Româneștilor, și dintr-ace movilă tot drumul ce merge pîntră hotară pân(ă) la Movila Mare, unde să sfârșește hotarul Româneștilor.

Iar hotarul din gios de cătră Ion, nepotul lui Vasile uricariul, să începe din Movila Mare și merge la o pîiatră ce este între drumuri, și de acolo drept și tae niște pămînturi, și tot drept pe podiș și la vale pe din gios de izvoară și de un budăiu, și piste pârâului Bahluiului la altă pîiatră lângă niște spini diasupra pârâului, și de acolo drept și tae iarăș niște capite de pămînturi, și drept pe un podiș la altă pîiatră lângă Cățân, și iarăș de acolo piste valea Cățânului pe din sus de fântâna ce de pîiatră a lui Chiriac / care acum fiind astupată, au arătat răzășii locul unde au fost / și la dial prin colțul rădiului Cățânului, ce este pe din gios, și de acolo drept pe podiș și la vale pe din sus de niște boji, și drept pe costișă la o pîiatră ce este diasupra sâliștioarei, unde au fost o vie veche, și drept pe lângă movila din mijloc alătura cu movila pe din gios, și drept la vale peste un drum și la dial, și să pogoară iarăș la o pîiatră ce este în sâliștea Româneștilor din gios de crâcima lui Ion, între drumuri, și tot drept peste șes pîntră două movviliță din șes și piste Bahluiului la altă pîiatră supt dialul Holmului lângă heleșteul lui Andrii căp(i)t(an), și drept la dialul cel mare prin hârtoapele Holmului, și diasupra dialului și pe podiș la altă pîiatră, de unde s-au început hotarul dintâi.

Apoi fiind că în ispisoarele de sus arătate nu arată ce fel de stânj(e)n(i) au fost și macar că după știința ce am întru îndelungată vreme ce m-am aflat scriitoriu Divanului, hotărârea totodiauna au fost că pentru o scrisoare ce nu arată stânj(enul) domnesc să să socotiască stânj(enul) prost. Dar pentru ca să nu-mi rămâe nici cât de puțână îndoială de vreo greșală, am făcut pătrunzătoare ispită și fiind că din pietrele acele ce s-au pus la părțale lui Vasile Popa uricariul despre partea nepotului său Ion, acum numai una s-au găsât, pe care însuși răzășii au arătat-o pomenită la măsura al patrâlea pe la sâliștioară, unde au fost o vie veche, la care măsură este arătat că partea lui Vasile Popa uricariul s-au ales 114 stânj(eni), 6 palme. Am măsurat dintr-ace pîiatră cu stânj(enul) prost pînă în drumul ce este hotar pîntră Românești și pîntră Vlădești, și au eșit întocma stânjenii arătați, fără a mai rămâe cât de puțână îndoială asupra stânj(enului), urmând tot cu acel stânj(en), la toate

măsurile fiind și răzășii față, însă la cinci măsuri dintr-acele în curmezâș, fiind locurile din sus de unde au început măsurile știute, au fost cu lesnire, iar la al șasălea măsură ce să arată pe la pârâul Liahului, lipsând amândoa pietrile, și ce din drum despre Vlădești, cum și ce despre partea lui Ion de lângă niște spini diasupra pârâului Liahului, lipsând și spinii, și răzășii neputând să de samă unde au fost aceste pietre.

Și fiind că la această măsură să arată părțile lui Vasăle Popa uricariul că s-au ales 171 stânj(en)i, 3 palme, într-alt chip n-am socotit mai drept, decât, făcând ispită unde s-au împlinit acei stânjeni diasupra pârâului Liahului și până în drumul ce este hotar. Pe acolo am socotit măsura al șasălea, macar că răzășii în urmă s-au arătat unii² nemulțămiiți cu această măsură, zâcând că poate să fi fost pe aiurea, dar dacă ei n-au putut să de samă, eu mai mult decât atâta spre aflarea adevărului n-am putut să fac.

Așijderea și la măsura al șeptele arată că au fost aproape de movvila mare, și însuș răzășii m-au dus la o piază ce este tot într-acel drum de hotar, zâcând că este a lui Vasile Popa uricariul, ce desparte despre Vlădești, fiind că cealantă despre nepotu(l) său anumi lipsăște, am început măsura al șeptelea dintr-ace piază din drum, și urmând cu linie driaptă de-a curmezișul au tăet peste hârtopul în care acum este satul, până unde s-au împlinit suma stânj(en)ilo(r) acei măsuri. Și unii dintr-înșii pe urmă iarăș cârte și pentru această măsură, zâcând că trebuie să mergu mai în sus de ace piază din drum spre movvila mare și apoi să chibzuesc măsura în curmeziș, ca să nu să atingă de hârtop, adică fiind că acolo să mai îngustiază moșia, ei ar vre să o mai lărgească.

Dar piază din drum, care însuși ei au arătat-o că este a lui Vasile uricariul la măsura al șeptelea, nu m-au lăsat a împlini cerirea lor. Și așadar urmând precum am socotit mai drept, hotarnica Sultanei Rughioaei pe părțile ce au fost a vist(iernicului) Matei Canta, fiind măsurată moșia cu stânj(e)n(ul) domnesc, pe care hotarnică este pusă și palma, au rămas greșită. Și deși arată acei hotarnici, cum și răzășii, că pintre Ivoești și pintre Românești ar fi fost trii pietre vechi hotară, arătarea lor nu poate să aibă nici un temei, dacă nici o mărturie asupra acelor pietre nu este, ca să să vadă din ce vreme s-au pus și de cine, și pentru ce pricină și cu ce dovadă.

Apoi la ce dintâi măsură în fruntea hotarului să cunoaște urmarea acelor hotarnici greșită, pentru că toate ispisoacele mărturisăsc fruntea hotarului 510 stânjin(i) proști, după dovedirea ce am arătat, iar ei l-au scos 566 stânji(ni) domnești, și iată dar vederată înpresurarea Ivoeștilor.

Și tot cu ace hotărâtură au cuprinsu în părțile dumis(ale) vist(iernicului) Matei un iaz ce să numește a lui Arsăne căp(i)t(an). Și în scrisorile Ivoeștilor să vede un zapis din 7199 <1691> april(ie) 15, de la preotul Simion i fratele său Micul, i Andrii, și ioan, ficiorii lui Arsăne căp(i)t(an) de Cucuteni de la țân(utul) Cârlițăurei, cu care au vândut partea lor Dediului spat(ar), de la care au răscumpărat-o Ilie clucer, fiind și ispisoc de întăritură din 7204 <1695> săpt(emvrie) 12, de la domnul Costandin Duca v(oe)vod, care iaz după măsura ce am făcut acum Româneștilor au venit iarăș pe Ivoești, arătând sânțuri răzășii că dintr-acei Arsăne căp(i)t(an) nime nu s-ar fi arătând ca să aibă parte în Românești.

Așadar urmând eu la toate măsurile în curmezăș a Româneștilor pe la locurile de sus arătate, și dând la fieștecare măsură suma stânj(enilo)r arătați, unde s-au împlinit, am făcut și gropi despre Ivoești, și vrând ca să pui și pietre hotară, răzășii s-au arătat nemulțămii, și eu încă n-am pus nici o piatră, ce arătându-să pe harta ingineriască să va da hotărâre de la lumnatul Divan.

La capătul cel despre amiazăzi a Ivoeștilor, tăindu-să un colțu de moșia Bălășești a dumis(ale) vor(ni)c(ului) Șerban Negel și cerându-i să arăte scrisori, au arătat o învoială din 1812 maiu 20, iscălită de răzășii de Românești i alte obrază marturi și încredințată de Divan, în care învoială zăc că între moșia Vălășenii a dumis(ale) vor(ni)c(ului) Șerban și între Românești să să tragă linie dim movvilele Hoisăștilor din zaria dialului, care movvili sânt fund Hoisăștilor după ispisocul domnului Vasile v(oe)vod, ce despart capătul Hoisăștilor de coastele Vălășenilor. Și mergând linia aceasta prin piatra care este în marginea ivoeștilor din sus alătura din vale de lângă o movviliță, care piatră este colțu și capăt și Ivoeștilor și Româneștilor, și desparte și pe Românești de Ivoești, și pe Ivoești de Vălășeni / adică una dintr-acele trei pietre ce arată anumi răzășii de Românești că ar fi dispărtoare între Românești și Ivoești / să să tragă drept tot ace linie capăt Româneștilor și coastă Vălășenilor tot drept înaintea curgerii tot a aceștii

linii din movvilele arătate prin piatra pomenită și pân(ă) în capătul moșiei Vălășenii la Bahluiu, cum pre larg arată scrisorile de învoială ce s-au făcut dispre amândoă părțale.

Și așa după ce am văzut învoiala ace(a)sta nici capătul acesta a Ivoeștilor nu l-am stâlpit, precum și capătul despre miazănoapte încă au rămas nestâlpită până când să va da hotărâre despre dum(nea)lui spat(a)r(ul) Dracache Roset.

Într-acest chip pricinile la moșia Ivoeștii precum arăt mai sus împreună cu harta ingineriască am dat și această mărturie la vechilul dumis(ale) hat(manul) Costandin Palade.

1815 săpt(emvrie) 3.

În Totoești.

Ion Tăutul ban <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat d(u)m(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Director Stamatî.

<Pe ultima filă>: Mărturie pentru moșia Ivoeștii din țan(utul) Cărligăturai; 1815 săpt(e)m(vrie) 3; N. 29, 1815 sept(em)v(rie) 3..

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 70-73v. Original.

Ediții: N. Iorga, *Documente privitoare la familia Callimachi*, I, p. 518, nr. 216 (rezumat din hotărnicia de la 3 septembrie 1815)

---

¹ Beneștii.

² Rupt.

27

1816 februarie 10

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oe)v(o)da, cu mila lui Dumn(e)zău domn Țării Moldavii. Cinstit credinciosu boeriul domnii mele, dum(nea)ta Alecsandru Ghica vel vor(ni)c di aprozi, săn(ă)tate.

Dum(nea)lui hatman Costand(i)n Paladi au făcut arătari domnii mele că întru hotărătura ce s-au făcut moșiilor dumi(sa)le din țin(utul) Cârligăturii și Hârlău, dovedindu-să multe împresurări dispre megieșătile moșai care nemulțămisc, arătându-să cu hotărătura aceia. Au rămasu ca toate aceli pricini să se hotărască prin giudecată Divanului domnii mele și din pricină urmării boalii cium(e)i neputându-să căuta pân(ă) acum pricinile, acum întru apropiere și a primăverii și a tot lucru pământului au rămasu toate pricinile baltă, din care să pricinuești dumi(sa)le nu puțână păg(u)bire cu pierdire venitului părțâl(o)r împresurate.

Drept aceasta poroncim domnie me dum(i)tale ca aducând de fați pe toți acei care sânt în pricină cu moșăile dumisale di-a rându și făr(ă) a intra alte pricini în cercetari să s(e) caute și să s(e) sfârșască toate înfățoșându-să și înnaite domnii mele.

1816 fevr(uarie) 10.

<Pe fila întâia>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat d(u)m(i)s(a)li sărdariul Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Țidula dum(i)sali hat(manului) cu răzășii.
N. 30. 1816 fevr(uarie) 1(0).

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 78. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei.

Preosvințițe părinti Mitropolite și cinstiț(i) credincioși boerii domniei meli, dum(nea)ta Costandin Balș biv vel log(o)f(e)t, împreună cu toți d(umnealor) veliții boeri divaniști.

Adunându-vă la un loc în sfânta mitr(opolie) să faceți cu amăruntul cercetari pricinilor de giudecată ce sânt între dumi(sale) hat(manul) Costand(in) Paladi și între răzășii de moșia Româneștii din țin(utul) Cârliștii, atât pentru împresurare(a) ce-ar fi pătimind trupul moșiei Ivoeștii a dumi(sale) de cătră arătații Românești, cât și pentru niști părți ce mai ceri dumi(sale) hat(manul) într-ace moșie Româneștii, însă osăbit de cari cu cercetare(a) ce-au făcut Divan(ul) mai în trecutile zile și cu mulțămire răzășilor, ar fi rămas să le tragă dumi(sale) hat(manul) supt a dumis(ale) stăpâniri, adică pentru o cumpărătură sau două cumpărături ce-au avut o strămoșă a dum(i)s(ale) hat(manul), răposata spătăriașă Tofana și Gavriil, ficiorul pomenitei Tofana, într-acea moșii Româneștii, de cari să mărturisăți prin un zapis de vânzare ce-au făcut un Vasili uricariu în anul 7225 <1717> sept(emvrie) 24, și prin două cărți de la domnul Grigorie bătrânul Ghica v(oe)vod din anul 7246 <1738> iunii 22 și avg(us)t 1, la cari să cercetați(i) întâi de au cumpărat într-ace moșie osăbită parti pomenita spătăriașă și altă osăbită parti acel fiul ei, Gavriil.

Sau că tot o cumpărătură va fi fost și pe numile spătăresii Tofanii și pe a fiului ei al doile supt ce chip acel zapis din anul 7225 s-au putut răsări de stă acum la acei răzăși davații.

Al triile de pot rămâne acei răzăși în temei de de vreo dreptati vecinici stăpânitori pi vreo cumpărătură de acele, când zapisul acela s-ar fi aflând la dânșii fără a înfătoșa ei vreo dovadă că l-au căștigat cu vreun drit.

Și al patrăle dacă zapisul acela să va dovedi stând la dânșii fără nici o dreptati de poati atunce vreo paragrafiu sau tăcere părinților dum(isale) hat(manului) a opri pe dumi(sale) hat(manul) de a nu pute tragi aceli cumpărături.

Și precum veț(i) socoti a fi mai cu dreptul, să hotărâți prin cărți de giudecată ce veț(i) da și la o parti și la alta. Iar când cu giudecata și hotărârile ce viț(i) faci, va rămâne vreo parti în nemulțămiri, atunce prin anafora cătră domnie me să faciț(i) pre larg înștiințari. La cari poroncim dar domniia me atât dumi(tale) Alexandru Ghica vel vor(ni)c de aprozi, cât și văt(a)v(ului) de Divan, să staț(i) protimisând decât toati alti pricini, ca să intri mai întâi pricinili acesti în sus arătati, în cercetării giudecării ci poroncim să să facă făr(ă) de nici o întârzâeri.

1816 mart(ie) 14.

vÆ <2> lwg<o>f<e>t prwkit.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul de apel a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(isa)li sărdariul Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Țidula dum(i)sali hat(manului) cu răzășii. N. 30. 1816 fevr(uarie) 1(0).

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 80-81v. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

29

1816 martie 20

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei.

Preaosvințite părinti mitropolitice și cinst(i)ț(i) și credincioș(i) boerii domniei meli, dum(nea)ta Constandin Balș biv vel log(o)f(e)t i dum(nea)ta

Grigorie Sturza biv vel log(o)f(e)t, împreună cu toți d(umnealor) veliții boeri divaniți.

Adunându-să la un loc în Sfânta Mitropolie să faceți(i) cu amăruntul cercetari pricinil(o)r de giudecată ce sânt între dumi(sale) hat(manul) Costandin Paladi și între răzășii de moșia Româneștii de la țin(utul) Cârliștii, atât pentru împresurare(a) ce-ar fi pătimind trupul moșiei Ivoeștii a dumis(ale) hat(manului) de cătră arătații Româneștii, cât și pentru niști părți ci mai ceri dumi(sale) hat(manul) într-ace moșie Româneștii, însă osăbit de cari cu cercetare(a) ce-au făcut Divanu(l) mai în trecutile zili / și cu mulțămire(a) răzășil(o)r ar fi rămas să le tragă dumi(sale) hat(manul) supt a dumn(ealui) stăpânire /, adică pentru o cumpărătură sau două cumpărături ce-au avut o strămoașă a dumn(ealui) hat(manului) răposata spătăriasii Tofana și Gavriil, fiiul pomenitei Tofana, într-ace moșie Româneștii, de cari să mărturisăști prin un zapis de vânzare ce-au făcut un Vasili uricariu în anul 7225 <1717> sept(emvrie) 24 și prin două cărți de la domnul Grigorie bătrânul Ghica v(oe)vod din anul 7246 <1738> iuni(e) 22 și avg(us)t 1, la cari să cercetați(i) întâi de au cumpărat într-ace moșii osăbită parti pomenita spătăriasă, și altă osăbită parti acel fiiul ei, Gavriil, sau că tot o cumpărătură va fi fost și pe numili spătăriasii Tofanii și pe a fiiului ei.

Al doile, supt ce chip acel zapis din anul 7225 s-au putut răsări de stă acum la acei dăvații răzăși(i).

Al treile, de pot rămâne acei răzăși întemieți di vreo dreptati vecinici stăpânitori pi vreo cumpărătură de acele, când zapisul acela s-ar fi aflând la dânșii fără a înfătoșa ei vreo dovadă că l-au dobândit cu vreun drept drit.

Și al patrâle, dacă zapisul acela să va dovedi stând la dânșii fără nici o dreptati, de poati atunce vreo paragrafii, ori tăcere(a) părinților dumn(ealui) hat(manului) a-i închidi dreptate(a) de a nu pute(a) tragi dumis(ale) aceli cumpărături.

Și precum vei socoti a fi mai cu dreptul, să hotărăști prin cărți de giudecată ce veți faci amânduror părților, iar când cu giudecata hotărârile ci viți face, va rămâne vreo parti în nemulțămiri, atunci prin anafora cătră domniia me să faceți pre larg înștiințari.

La cari poroncim dar domniia me, atât dum(ita)li Alexandru Ghica vel vor(ni)c de aprozi, cât și vat(a)v(ului) de Divan, să stați cu toată silința,

protimisind decât toati alti pricini, ca să intre mai întâi pricinili acesti în sus arătați în cercetările giudecății ci poroncim să să facă fără de nici o întârziere.

1816 mart(ie) 20.

В <2> луг(о)ф(е)т прѡчит.

<Pe verso-ul filei întâia>:

Divanul de apel a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 32. 1816 mart(ie) 20.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 82-83v. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

30

1816 aprilie 30

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oe)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldavviei.

După nemulțămire jăluitoilor răzeș(i) de moșie Româneștii de la țin(u)t(ul) Cârlișturii, ce-au arătat asupra socotinții giudecății cuprinsă mai gios prin această obștiască anafora, din poronca domniei mele fost-au scoș(i) cu anaforoa și la Divanu(l) de față înaintea(a) noastră și a tot Sfatul cu Cleanthi(e) Gheorgheadis, vechilul dumisale hat(manului), și după pătrunzătoare cercetare ce s-au mai făcut și de cătră însumi domnie me pricinilor și tuturor scrisorilor arătate dispre amândoa părțile, și în fața giudecății noastre în ce chip dar s-au dovedit și s-au dat hotărâre giudecății noastre spre izbrânire tuturor prigonirilor dintre amândoa părțile, pre larg și

cu lămurire să arată la domniasca noastră carte de giudecată ce s-au dat dum(i)sale hat(manului) întărită cu al noastră domniască iscălitură și pecete, cu care hotărâre a giudecății rămâind statorinică și această obștească anafora, să și întărește cu al noastră domniască pecete.

Prea înălțate doamne!

Prin domniasca țadulă ni să poroncești ca adunându-ne la Sfânta Mitropolie să facem cu amăruntul cercetare pricinilor de giudecată ci sânt între dum(isa)li hat(manul) Costandin Paladi și între răzășii de moșia Româneștii din țân(utul) Cîrligătorei, atât pentru împresuraria ce ar fi pătîmind trupul moșiei Ivoeștii a dumis(ale) hat(manului) despre moșia Româneștii, cât și pentru niște părți ce mai cere dum(isa)li hat(manul) din moșia Româneștii / osăbit de care cu cercetaria ce au făcut Divanul în trecutele zăle și cu mulțămiria răzășilor ar fi rămas să le tragă dum(isa)li hat(manul) supt a dumis(ale) stăpânire /, adică mai cerând o cumpăratură sau două cumpărături ce ar fi avut strămoașa dumis(ale) hat(manul)(u)i, răpousata spătăriașă Tofana, și Gavvril, fiul pomenitei spătăresă în moșia Româneștii.

De care să mărturisăște prin un zăpis de vânzare ce-au făcut un Vasile uricariul în anul 7225 <1716> săpt(emvrie) 24 și prin două cărți de la domnul Grigore Ghica v(oi)e vod bătrânul din anul 7246 <1738> iuni(e) și avg(u)st 1. Să cercetăm întâi de au cumpărat într-ace moșie osăbită parte pomenita spătăriașă (...) ¹ osăbită pentru fiiul ei Gavvril sau că tot o cumpăratură au fost și pe numele spătăresăi și pe a fiiului ei.

Al doile supt ce chipu acel zăpis din 7225 <1716> s-au putut răsări de stă acum la acei dovații răzăși.

Al triile de pot rămâne acei răzăși întemeefi de vreo dreptate vecinici stăpânitori pe vreo cumpăratură de acele, când zăpisul acela s-ar fi aflând la dânșii fără a înfătoșa ei vreo dovadă că l-au dobândit cu vreun drept drit.

Și al pătrăle dacă zăpisul acela să va dovedi stând la dânșii fără nici o dreptate de poate trece vreo paragrafie ori tăceria părinților dumis(ale) hat(manului) a-i închide dreptatea de a nu pute trage dum(isa)li acele cumpărături și precum vom socoti a fi mai cu dreptul să hotărâm prin cărți de giudecată ce vom face amânduror părțelor, iar când cu giudecata și hotărârea

noastră va rămâni vreo parte în nemulțămire, atunce prin anafora să facem pre larg înștiințare cătră înălțimea ta.

După a înălțamei tale poroncă ni-am adunat la Sfânta Mitropolie, unde față fiind atât vechilii dumn(ealui) hat(manului) cât și răzășii de Românești, am intrat în cercetarea pricinii și așa urmiază precum în gios arătăm.

În trecutul an 1815 cu poronca înălțamei tale mergând hotarnic dum(isa)li banul Ioan Tăutul ca să hotărască niște moșii a dumn(ealui) hat(manului) la țan(utul) Hârlăului și a Cârligăturei cuprinsă prin cartea înălțimei tale de poroncă, (...) ² s-au văzut acum două mărturii de la dum(nea)l(ui) banul, una din 7 săpt(emvrie) a trecutului an, arătătoare pre larg în ce chipu au cercetat moșii a Ivoeștii a dumis(ale) hatm(anului) ce este alătore(a) pe din gios cu moșii ¹ Româneștii răzășască, și moșii a Ivoeștii neavând scrisori arătătoare de sămne hotară, au răzâmat la scrisorele megieșitelor moșii.

Și despre moșii a Româneștii au urmat după scrisorele ce au ¹ văzut la răzășii de Românești, ispisoace domnești de la domnul Costandin Duca v(oe)v(o)d, și de la domnul Neculai v(oe)v(o)d, pe părțale ce s-au ales unui Vasăle Popa uricariul și a unui nepot al său, măsurându-să atunce toată moșii în curmezâș pe șapte locuri arătate anume.

Și vrând dum(isa)li banul să dovediască cu ce stânjen s-au măsurat, domnesc sau prost, nearătând ispisoacele, au aflat la măsura al patrâle arătată pe la o sâliștioară unde au fost o vie veche nesmintite pietrele a părțai lui Vasăle Popa uricariul, care li-au arătat însuși răzășii, și cercând măsura s-au găsat că au fost cu stânjen prost, și așa măsurând pe la toate acele șapte locuri și dând deplin măsurile moșiei Românești după cuprinderia ispisoacelor s-au cunoscut înpresuraria ce să face moșiei Ivoeștii cu o hotarnică ce s-au făcut în trecuțai ani de un Costandin Perjul vor(ni)c de poartă și de un mazil părților de Românești ce au avut dum(nealui) ¹ vist(iernicul) ¹ Matei Canta și li-au ales la marginea ce din gios a Româneștilor despre Ivoești, care părți acum să stăpânesc de Sultana Rughioae, fiica lui Ioniță bașcauș, măsurând acei hotarnici atunce moșii a Româneștii în curmezâș cu stânjen domnesc, cuprinzând și un iaz ce să numește a lui Arsăne căp(i)t(an), care părți ce au avut acel Arsăne în moșii a Ivoeștii s-au văzut un zăpis din 7199 <1691>

apr(i)l(ie) 15, cu care un preotul Sămeon i frate său Micul i Andrei și Ioan, feciorii acelui Arsăne căp(i)t(an) au vândut partea lor Dediului spat(ar), de la care au răscumpărat-o Ilie clucer, fiind și ispisoc de întăritură din 7204 <1695> săpt(emvrie) 12, de la domnul Costandin Duca v(oe)vod, cum nici pe arătarea ce face răzășii că ar fi fost trii pietre vechi hotară pintre Românești și Ivoești după care s-ar fi urmat și stăpâniria, fiind pomenite și în hotarnica Perjului. Dum(nea)l(u)i banul n-au putut să pue nici un temeiu dacă nici o mărturie asupra acelor pietre nu este ca să vadă din ce vreme s-au pus și de cine, și pentru ce pricină, și cu ce dovadă, cum pre larg arată la mărturie și la harta inginerească.

Și altă mărturie dim 4 săpt(emvrie) tot a trecutului an că după poroncă vrând să aliagă părțile dumis(ale) hat(manului) ci are în moșiia Româneștii, au cerut la vechilul dumis(ale) hat(manului) să arăte cu ce scrisori cere părți dintr-această moșie, și au arătat că un zapis pe un bătrân și giurătaș ce s-au cumpărat de cătră cei mai denainte boeri niamuri au a răpousatului log(o)f(e)t Costandin Palade, moșul dum(i)s(ale) hat(manului) de la un Vasăli Popa uricariul, rătăcindu-să din scrisori, l-ar fi aflat (că)¹ este la răzășii de Românești, găsându-să în scrisorile dumis(ale) hat(manului) numai un răvaș a acelui Vasile Popa uricariul ce scrie cătră un Petria ca să gre(...)¹iască cu spătăriasa pentru moșiia ce au vândut și i-au dat două ispisoaice vechi de la Moisăi v(oe)vod, să-i triimată acele ispisoaice ca să s(e) giudece cu răzășii, și iarăș îi le va trimite.

Pentru care întrebând dum(isa)li banul pe răzăși de este acel zapis a lui Vasăli Popa uricariul la dânșii, nu s-au tăgăduit ci l-au arătat de față fiind din 7225 <1716> săpt(emvrie) 24, cu cuprindere că au vândut lui Gavvril, fiul lui Ilie, ce au fost spat(ar) mare, un bătrân și giurătaș din moșiia Românești ale(a)s(ă) în partea de sus, neputând să încapă alții să cumpere, arătând și măsurile în curmezăș pe șapte locuri.

Pentru care au văzut dum(isa)li banul și la un hrisov din 7246 <1738> av(gu)st 30 de la domnul Grigori Ghica v(oe)vod bătrânul de giudecata ce au fost între un Moisăi Cucoranul cămăraș de izvoade, și între toți răzășii de Românești, când s-au dovedit că tot satul acesta umblă în șaptesprezăci bătrâni, și bătrânul în fruntea hotarului este câte treizăci stâneni, arătându-să anume părțile tuturor, în care să cuprind și a lui Vasile Popa uricariul patru

bătrâni și doăzaci stânjeni, cu un bătrân și giumătate ce au vândut el Tofanei spătăresăi.

Și iarăș întrebând pe răzăși cu ce chip au intrat zăpisul lui Vasili Popa uricariul în mâna lor, ei ar fi zâs că cu giudecată l-ar fi răscumpărat de la săvârșitul pit(a)r Iordache Iurașcul, arătând spre dovadă o anafora din 1779 mart(ie) 24, iscălită de mitropolitul țării și de velițâi boeri de atunce, cu cuprindere că au luat sama jalobii lui Neculai Ciolan aprod i a lui Gavril, ficior lui Costandin fustaș, împreună și alți Ciolănești și răzăși din Românești, asupra pitariului Iordache Iurașcu, ginerile lui Neculai Cogălniceanul pit(a)r, arătând jeluitorii că Costandin fustaș, niamul lor de pe fimeia sa s-au făcut moșinaș împreună cu dânșii luând zăstrea un bătrân de moșie în hotarul Româneștilor, și cu ace pricină au mai cumpărat giumătate de bătrân de la niamul Ciolăneștilor, și mai pe urmă acel Costandin fustaș au vândut lui Gavril uricariul atât partea sa de cumpărătură, cât și ce de zăstre a fimei sale, și că părințâi lor fiind tot un niam cu acel Gavril uricariul l-au învoit de au cumpărat.

Și mai pe urmă tot acel Gavril uricariul au mai cumpărat¹ și alt bătrân ce s-au numit a Gherghinei de la un Popa Vartholomei. Pe urmă Enache, ficiorul lui Gavril uricariul au vândut pitariului Iordache Iurașcul, atât părțale din Românești, cât și dip e aiurea, cum și niște țăgani¹.

Prin care anafora s-au dat dreptate jăluitorilor să răscumpere părțale din Românești, însă la anafora nearătându-să acel Gavril uricariul a cui fecior au fost, și răzășii încă neștiind să de samă, au potrivit dum(isa)li banul anafora cu zăpisul lui Vasili Popa uricariul, și nici ca cum nu s-au lipit unele cu altele, pentru că Gavril uricariul de pe alte niamuri au avut acele părți ce-au cerut acei jeluitori să le răscumpere, și Vasile Popa uricariul de pe alte niamuri și mai vechi cumpărate încă de moșul său Roșca vist(iernic).

Pe urmă un Ene Ciolan, unul din răzăși ar fi mărturisât adivărul că după ce au fost giudecata cu pit(arul) Iurașcul și luasă de la dânsul toate scrisorile câte didesă Enache, ficiorul lui Gavril uricariul, apoi după o lună au dat pit(a)r în mâna lui Ion Ciolan zăpesul lui Vasile Popa uricariul, dar cu ce chipu îl va fi luat pit(arul) Iurașcul și de la cine, el nu știe. Atâta știe că de atunce de când au încăput zăpesul în mâna lor, ace parte o împart între toți răzășii, și așa fiind că ei n-au arătat nici o dovadă că au răscumpărat zăpisul

acesta; Ce ce mai ales spuind vechilul dum(i)s(ale) hat(manu)lui că pit(arul) Iuraşcul ca rudenie era de-a puriria în casa răpousatului log(o)f(e)t Palade, şi găsând vreme l-ar fi luat .

Au socotit dum(isa)ali banul că să cuvine a-l trage dum(isa)li hat(manul)¹ fiind a niamului dum(i)s(ale), precum dovedesc atât răvaşul lui Vasili Popa uricariul, cât şi hrisovul domnului Grigore Ghica v(oe)v(o)d bătrânul, mai arătând vechilul dum(i)s(ale) hatmanului şi doă zapesă:

Unul din 1782 iuli(e) 6, cu care un Co(n)durache, fecior lui Grigore Boghiul şi a Marii, fata Sandului fustaş, împreună cu sora lui Catrina, pentru multă facere de bine ce au avut de la răpousatul log(o)f(e)t Costandin Palade, fiind atunce spat(a)r, au dat danie zăce stânjeni din moşia Româneştii, iar opt stânjeni i-au vândut drept doăzăci lei, dându-i şi zapisăle de pe cine au avut acei stânjeni arătate anume; fiind şi o mărturie din 1812 săpt(emvrie) 13 de la Ene Ciolan i Gheorghe Hortolomeiu şi Iordache Oprişan, cu tot niamul fustaşului, au avut ştiinţă de această danie şi vânzare.

Şi alt zapis din 1786 iuli(e) 28, de la Ilinca, fata lui Grigore Boghiul şi a Marii Boghioaei, cu care au vândut tot răpousatului log(o)f(e)t, fiind vel vor(ni)c, patru stânjeni din moşia Româneştii după care zapisă¹ vrând dum(isa)li banu ca să deosăb(e)ască şi să stâlp(e)ască aceste părţi şi să le lip(e)ască cătră moşia Vlădeştii a dumis(ale) hat(manului) ce este din sus alături cu Româneştii.

Cât pentru aceste doă zapesă din urmă n-ar fi arătat răzăşii nici o pricinuire, iar pentru a lui Vasile Popa uricariul zăcând că au nădejde că poate vor găsi dovadă cum că l-au răscumpărat, au cerut să mai fie îngăduiţi, şi trecând o lună de zăle nici o dovadă n-au adus.

Şi fiind că aceste părţi de la Bahluiu spre amiazăzî să află în pricină şi cu dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Şerban Negel despre moşia Vălăşenii după învoiala ce au făcut cu răzăşii de Româneşti, au lăsat de nu li-au stâlpit pietre, cum pre larg arată şi la mărturie.

Acum dar întrebându-să pe răzăşi la ce ei să mulţănesc cu cercetările dumis(ale) banului, ei au răspunsu, întâi că n-ar cunoaşte că moşia Ivoeştii să înpresoară despre moşia Româneştii fiindu-le stăpânirea din învechime pin trii pietre ce ar fi apucat pintre Româneşti şi pintre Ivoeşti, care pietre s-ar fi adiverit şi la hotărătura ce s-au făcut în treuţâi ani de un Costandin Perjul

vor(ni)c de poartă și de un mazil părțâlor ce au avut vist(iernicul) Matei Canta în moșiia Româneștii de pe Moisăi Cucoranul, care acum să stăpânesc de Sultana Rughioae, fiica lui Ioniță bașceauș, pe care hotarnică după ispita măsurilor ce au făcut dum(nea)lui banul, dovedindu-să cu stânjen prost, au gășâto greșită, fiind măsurată de acei hotarnici cu stânjen domnesc, și nici din partea răpousatului log(o)f(e)t n-au fost nime la ace hotărâtură.

Și dacă pentru acele trei pietre nu este dovadă de cine s-au pus și în ce vreme, și pentru ce pricină, niști pietre ce nu sânt mărturisâte, giudecata nu poate să pue temeiu asupra lor, și îndestulă dovadă este cercaria ce au făcut dum(nea)lui banul asupra măsurilor după însuși ispisioacele lor și după pietrele ce s-au arătat că au fost cu stânj(en) prost. Piste care mășuri fără o altă vrednică dovadă ei nu pot să s(e) mai întindă, ce dum(nea)lui hat(manul) îș(i) va trage ace(a) înpresurare.

Iar pentru cumpărăturile ce are dum(nea)lui hat(manul) în moșiia Româneștii, cât pentru acele doă zăpisă din 1782 și din 1786 ce sânt arătate mai sus, altă pricinuire acum răzășii n-au arătat, fără numai făce cerire ca să le răscumpere, dar fiind danie înaintea săbornicescului hrisov și cumpărături trecute piste triizăci ani și știute de dânșii, nu poate fi ascultată ceriria lor.

Iar pentru zăpisul lui Vasili Popa uricariul vrând a să îndrepta, au arătat zăpisăle lui Enache, ficiorul lui Gavvril uricariul, unul din 1777 săpt(emvrie) 20, cu care au pus amanet părțâle din Românești și din Vorovești, și niște țăgani la clucer¹ Iordache, în care zăpis la 1778 iuni(e) 5, clucer(ul) Iordachi arată că ș-au luat banii de la pit(a)r(ul) Iordache Iurașcul și i-au dat amanetul.

Și alt zăpis din 1779 mart(ie) 11, tot de la acel Enache sin Gavril uricariul întărind vânzarea cătră pit(a)r(ul) Iurașcul, după care tot într-acele an, mart(ie) 24, au urmat și giudecata între răzășii de Românești și între pit(a)r(ul) Iurașcul cuprinsă prin anaforaoa de sus arătată iscălită de mitropolitul și velițâi boeri, dându-să dreptate răzășilor ca să răscumpere acele părți ce le cere ei. Și tot într-acele an, mai 27, au dat și pit(a)r(ul) Iurașcul zăpis răzășilor că au priimit de la dânșii șasă sute cincizăci lei și li-au dat părțâle din Românești și din Vorovești împreună cu toate scrisorile, zăcând ei acum că într-acele scrisori ce au luat de la pit(a)r(ul) Iurașcul ar fi fost și zăpisul lui Vasile Popa uricariul, și că de atunce și pân(ă) acum făr(ă)

de nici o supărare despre nime ar fi stăpânit toate acele părți răscumpărate de la pit(a)r(ul)¹ Iurașcul, numai parte(a) ace(a) să cuprindă în zăpisiul lui Vasili Popa uricariul ar fi împărțate între toți răzășii.

Și măcar că prin mărturiia ce au dat dum(nea)lui banul Tăutul dumis(ale) hat(manului) arată că pentru acel Gavril de Visterie ce i-au zâs și uricar, nu s-au putut dovedi de au fost fecior lui Vasile Popa uricariul sau de-au fost dintr-alt neam. Pentru că părțile ce să cuprind în anaforaoa care li-au cerut răzășii să le răscumpere de la pit(arul) Iurașcul nu să lipăsc la părțile ce au avut Vasăle Popa uricariul, fiind de pe alte niamuri, și nici răzășii n-au știut să de samă a cui fecior au fost acel Gavril uricariul pentru că dum(nea)lui banul au văzut acolo numai un hrisov a domnului Grgorie Ghica v(oe)vod bătrânul ce s-au fost dat lui Moisi Cucoranul, în care nu să arăta numele acelui Gavril uricariul.

Dar fiind că la ace vreme s-au dat hrisoave de la pomenitul domn tuturor acelor ce au avut părți în numita moșie, s-au văzut acum iarăși o copie încredințată de dum(nea)lui biv vel log(o)f(e)t Iordache Canta de pe alt hrisov tot a aceluiaș domn și tot dintr-acelaș(i) an ion(i)e 22 tot cu aceia cuprindere, în care copie arată că întâi s-au ales patru bătrâni și doăzăci stânjeni lui Gavril ot Vist(ierie) sin Vasile Popa uricariul pe dresăle lui, care este și stâlpită din sus, din care moșie au și vândut Vasile Popa uricariul din stâlpitura lui un bătrân și giumătate spătăresii Tofanii, adică din copiiia aceasta au fost îndestul a să înțâlege.

Întâi că acel Gavril de Visterie ce i-au zâs și uricariul au fost ficior lui Vasile Popa uricariul, și al doile că vânzarea tatălui său pe un bătrân și giumătate și atunce au fost netăgăduită și să stăpâne de spătăriasa Tofana, fiind de la vânzare și pân(ă) la ace giudecată trecuți doăzăci și unul ani, și macar că tocma desăvârșit nu să înțâlege pentru ace spătăriasă Tofană de au fost maică lui Gavril, ficiorul lui Ilie spat(a)r, carele au cumpărat de la Vasăle Popa uricariul, însă mai mult așa să prepune că i-au fost maică, și vânzarea lui Vasile Popa uricariul pe acel bătrân și giumătate numai una este, iar nu doă, adecă numai ace ce să arată prin zăpisiul său cătră Gavril, feciorul lui Ilie spat(a)r, și tot după acel zăpis este pomenită ace vânzare și pe numele spătăresii Tofanei la hrisovul pomenitului domn.

Așadar dovedindu-să că Gavril de Visterie au fost (fi)¹cior lui Vasili Popa uricariul și vânzarea tatălui¹ său pân(ă) la ace giudecată¹ au fost fără strămutare, cum și la giudecata din urmă ce¹ au avut răzășii cu pit(arul) Iurașcul, cerând ei să răscumpere părțile ce vândusă Enache, feciorul lui Gavvril uricariul, nepotul lui Vasili Popa uricariul, care sânt arătate anume ce părți ei să răscumpere, adică nu din cele ce era cuprinză în hotărătura lui Vasili Popa uricariul, care sânt pomenite prin ispisoacele domnului Costandin Duca v(oe)vod și a domnului Neculai v(oe)vod, ce sânt arătate mai sus, ce alte părți care era cumpărate în urmă de Gavvril, feciorul lui Vasile Popa uricariul de la unii din răzăși ce sânt iarăș pomeniți la hrisoavele domnului Grigore Ghica v(oe)vod bătrânul cu arătare că părți au avut fieștecare, însă fiind că Enache, feciorul lui Gavvril uricariul vândusă la pit(a)r(ul) Iurașcul toate părțile lui câte au avut și de pe tatăl său și de pe moșul său.

Numitul pit(a)r Iurașcul să înțalege că n-au dat acelor răzăși numai părțile ce cere ei ca să le răscumpere, ce li-au dat toate câte au avut acel Enache. Și macar că unul din răzăși Ene Ciolan au mărturisât înaintea dumis(ale) banului Tăutul că zapisul lui Vasili Popa uricariul în urmă după o lună de zâle l-ar fi dat pit(arul) Iurașcul în mâna lor.

Însă luând noi sama cu amăruntul nu să vede nici un chip de dovadă cum acest zapis au eșit de la niamul dumis(ale) hat(manul) în vreme când Gavril, feciorul lui Vasili Popa uricariul la alegerea pomenitului domn Grigore Ghica v(oe)vod nu au dat nici o pricină acelu zapis, ce mai ales să adeverește că să stăpâne de spătăriasa Tofana, și de atunci încoace nu să vede că cu vreun chip l-ar fi luat ori Gavril uricariul sau Enache, feciorul lui de la niamul dumis(ale) hatm(anu)l(u)i ca să poată ave vreo întemeere, precum nici pit(a)r(ul) Iurașcul, și nici să adiverește că cu adevărat l-ar fi luat răzășii de la pit(a)r(ul) Iurașcul, precum au arătat acel Ene Ciolan, care fiind și el interesat, giudecata nu poate să pue nici un temei asupra mărturii lui, ce mai ales din spusele lor să vedi că³ partea acelu zapis s-ar fi stăpânind de cătră toți răzășii, iar nu numai de cătră ace ice au răscumpărat de la pit(a)r(ul) Iurașcul, să dea înțalegere cu³ acest zapis cu vreun chip meșteșugit au intrat în mâna lor.

Și până când ei nu vor arăta vrednică dovadă că cu driaptă încuviințari că au intrat zapisul în mâna lor de la niamul dumis(ale) hat(manului) are¹

(...) ¹ dreptatea al cere ca un lucru a niamului dumis(ale) neînpiedecându-l nici ³ para ³ grafia a trecere a lor nistăpâniria răzășilor, precum nici tăceria moșil(o)r dumis(ale) hatmanului, neavând zapesul în mână.

Preînălțate doamne după cercetaria ce am făcut într-acest chip dovedindu-să pricinile între dum(isa)li hat(manul) Costandin Pălade și între răzășii de Românești cum și socotița noastră, precum arătăm mai sus, cu care nemulțămii arătându-să răzășii, hotărâria ce desăvârșit rămâni a să da de cătră înălțamia ta.

1816 apr(ilie) 30.

A înălțimii tali cătră Dumnezău smerit rugători.

Veniamin Mitropolit Moldaviei <m.p.>.

Pre plecati slugi.

<Urmează iscăliturile>.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită de acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Director Stamati.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 33. 1816 apr(ilie) 30.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 84-85v. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

¹ Deteriorat, rupt.

² Ilizibil.

³ Rupt, completat cu altă cerneală.

Noi Constantin Alexandru Calimahi v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei.

Înștiințare facem prin această domniască carte de giudecată, că nemulumiț(i) arătându-se jăluitoii răzeș(i) de moșie Româneștii de la țin(utul) Cârligăturii cu socotința giudecății preaosfințitului mitropolit și a dum(i)lorsale veliților boeri, cuprinsă la obșt(e)asca anafora dintr-acest curgător an din trecuta lună apr(ilie) 30, în pricina de giudecată ce-au avut cu dânșii al nostru cin(stit) și credincios boeriu dum(nea)lui Costandin Palade hat(man) pentru împresurare pricinuită moșiei dum(i)sale Ivoeștii i pentru părțile de danie și cumpărături ce mai are dum(nea)lui în trupul moșiei Româneștii, și pentru un bătrân și giumătate tot din Românești, parte(a) spătăresii Tofanii, rudeniei răposatil(o)r bunilor dum(i)sale ce cu nedreptate să stă(pâ)ne(a) de jăluitoii răzeș(i).

Poruncit-am de s-au scos și Divanu de față înnainte noastră și a tot Sfatul cu Cleanthie Gheorghedis, vechil din parte(a) dum(i)sale hat(manului), și după cetire anaforalii și a jalobei de apilație, intrând însumi domnie me în pătrunzetoare cercetare a pricinil(o)r și a tuturor scrisorilor arătate dispre amândoo părțile.

Și în fața giudecății noastre s-au cunoscut că cu cale și în urmare dreptății au giudecat preaosfințiia sa și veliții boeri.

Pentru că întâi împresurare(a) moșiei Ivoeștii a dum(i)sale hat(manului), atât din glăsuire scrisorilor ce s-au văzut la mâna răzeșil(o)r, adecă ispisoaci domnești de la răposatii domni Costandin Duca v(oe)vod și Neculai v(oe)vod, ce la ace vremi să arată că s-au măsurat toată moșie Româneștii în curmeziș pe șapte locuri arătate anume de s-au ales părțile unui Vasile Popa uricariul și a unui nepot al său, și din hotarnica lui Costandin Perjul vor(ni)c de poartă și a unui mazil, ce-au fost rânduieț(i) di-au ales părțile ce-au avut dumi(sale) vist(iernicul) Matei Cantacuzino di pe Moisaî Cucoranul în moșie Româneștii, și li-au stâlpit la margine(a) din gios dispre Ivoești, fără a fi de față cineva răspunzatori la ace hotărâtură din parte(a) stăpânului Ivoeștil(o)r / care părți acum să află în stăpânire(a) Sultanii Rughioaei, fiica lui Ionițe bașcauș / cât și din ispitirili și cercării ce să arată

prin mărturie și cercetare a dum(i)sale banului Ioan Tăutul, orânduitului hotarnic, că s-au făcut la fața locului în ființa tuturor răzeșil(o)r prin măsură între pietrili vechi a părții lui Vasili Popa uricariul, ce s-au aflat nesmintite din locul lor / după însuș(i) mărturie răzeșilor / la al patrâle măsură al moșiei după glăsuire ispisoacel(o)r domnești.

Și noi asămine cunoaștem că nu curge dintr-altă, decât că în vremili vechi de hotarnici să obicinuia a să măsură moșiile cu stânjin prost, și luminații domni după vremi întăre(au) stăpânire(a) părtașil(o)r pe acele hotarnice, fără să mai pominiască stânjinul cu care s-au măsurat. Dacă în vreo hotarnică de acele nu să arăta stânjinul anume și că hotarnicei ce-au ales părțile dum(i)sale vist(iernicului) Matei nedumerindu-se din glăsuire(a) ispisoacel(o)r domnești, au măsurat moșie cu stânjinu domnesc, și nefiind nimine din parte(a) stăpânului Ivoeștil(o)r, au pricinuit ace înpresurare moșiei Ivoeștii și că dumis(ale) hat(manul) acum să arată cu toată dreptate(a) a-ș(i) trage înpresurare moșiei dum(i)sale, neputându-se opri dispre răzeș(i) nici supt un cuvânt.

Drept aceia și hotărâm a-ș(i) trage dumi(isale) hat(manul) înpresurare după chipul ce mai gios vom însămna.

Al doile pentru răscumpărare(a) ce cere a părților de danie și cumpărături ce are dumi(sale) hat(manul) în moșie Româneștii cu doă zapisă din anii 1782 și 1786, dovedindu-se și în fața giudecății noastre că sânt înaintea săbornicescului hrisov, și prin a lor știință săvârșite, de când sânt în mijloc trecuț(i) piste triizeci ani. Asămine cunoaștem că nu-i agiută dreptate(a) anil(o)r a dobândi cerere(a) lor dacă n-au făcut-o în vremi când dreptatea după pravili și pămintescul obieiu i-ar fi putut agiuta a întoarce și a răscumpăra.

Drept aceia și hotărâsc a le trage dumi(sale) hat(manul) acele părți întocma după zapisăle de danie și cumpărături. Iar de va mai ave(a) dumi(sale) hat(manul) și alti cumpărături mai noă la acele cumpărături, de nu vor fi în mijloc(ul) pricinii care apără leguire(a) săbornicescului hrisov, vor fi chemaț(i) și răzeși(i) la răscumpărare(a) cu analoghie și cu urmare întocma după hotărâre(a) săbornicescului hrisov.

Al triile pentru un bătrân și giumătate din Românești, parte(a) spătăresii Tofana / strămoașa dumisale hat(manului) cuprinsă în zapisul de

vânzare a lui Vasili Popa uricariul ce este din anii 7225 <1716> dec(e)mv(rie) 24, cu care cere ei să stăpâniască și ace parte supt cuvântul răscumpărării de la pit(arul) Iordache Iurașco după giudecata din 1779 mart(ie) 11, precum ar fi stăpânit-o și până acum fără nici o supărare dispre însuș bunii dumisali hat(manului), dovedindu-se dar acum în cercetare giudecății noastre că acel zapis al numitului uricar nu este a lor, și poate prin nescaiva chipuri meșteșugite s-au răsărit ori din scrisorili spătăresii Tofanii, sau din scrisorili casăi răposățil(o)r bunil(o)r dumisale hat(manului), căci de l-ar fi avut acel zapis bunii dumisale hat(manului) negreșit nu l-ar fi lăsat nepus în lucrare, precum l-au avut pus în lucrare și spătăreasa Tofana, după cum aceasta să mărturisăște la ispisocul din 7246 <1738 avgust 30> a domnului Grigorie v(oe)vod bătrânul că la ace vremi spătăriasa Tofana îș(i) stăpâne(a) cumpărătura sa și a fiului, un bătrân și giumătate din parte(a) lui Vasile Popa uricar, fără să-i de pricină niamul vânzătorului sau răzeșii, asupra căruia zapis după rânduiala giudecății, răzeșil(o)r cuviinduli-să a înfătoșa dovez(i) supt ce chip au trecut acel zapis la dâșșii de la niamul dumisale hat(manului).

Căroră cerânduli-să dovadă, au dat răspuns în fața giudecății noastre, că altă dovadă nu au, decât răscumpărare(a) de la pit(arul) Iurașco prin giudecata din 1779 și stăpânire(a) ce au avut ei după ace(a) răscumpărare și asupra părții spătăresii Tofanii de atunce și până acum, fără nice o supărare.

Apoi după a lor răspuns cercetându-se cu amăruntul ace(a) anafora de giudecată din 1779 și zapsăle a lui Enache, ficior lui Gavril uricariul, adecă din 1777 săpt(em)v(rie) 20 de amanet cătră clucer(ul) Iordachi și din 1779 mart(ie) 11, de vânzare vecinică cătră pit(arul) Iordache Iurașcu, s-au văzut că alte părți sânt acele ce-au cumpărat Gavril uricariul, tatăl lui Enache, și alte părți sânt acele ce-au avut Vasile Popa uricariul, din care au vândut un bătrân și giumătate cu zapisul din 7225. Și nici la anafora, nici la zapisul lui Enache, nimic nu să pominește de parte(a) spătăresii Tofana, cu ce chip s-au întors iar în stăpânire(a) lor a clironomilor vânzătorului ce pominesc numai de părțile ce și răzeșii au cerut atunce protimisâs de răscumpărare, pe care giudecata li-au dat dreptate de li-au și răscumpărat de la Iurașcu, apoi nici de la Iurașcu, precum au mărturisit Ene Ciolanu, unul din răzeși, că l-ar fi dat acel zapis în mâna lui Ion Ciolan după o lună de zile în urma răscumpărării.

Dovadă cerânduli-să iarăș nu ni-au arătat, din care vederat să înțelege că de ar fi cerut ei de la ace giudecată protimisâs ca să răscumpere și părțile spătăresii Tofanii piste trecere de 62 ani de la cumpăratură până la ace giudecată, negrești ni li-ar fi dat, ce mai vârtos după ce s-ar fi acel zapis în giudecată, vânzătoriuil cătră Iurașcu ar fi fost apucat ca să arăte dovadă cu ce chip acel zapis streinu au intrat la dânsul, și de atunce s-ar fi descoperit vicleșugul, și iarăș dacă fiul vânzătoriuil și însuș răzeșii cei bătrâni n-au cerut protimisâs de răscumpărare în vreme ce să giudeca cu Moisë Cucoranul cu 21 ani în urma vânzării / precum dovedește ispisocul din 7246 a domnului Ghica v(oe)vod bătrânul, că atunce spătăreasa Tofana să afla stăpânitoare în Românești pe cumpăratura de la Vasili Popa uricariul / și chiar de ar fi și cerut, fiind trecută prothezmie legiuită de pravili nu li s-ar fi dat, cu cât mai vârtos s-ar fi dat răzeșilor acestora după atâț(i)a ani trecuți de a răscumpăra lucru streinu eșit din vechi de la niamul lor și întărit prin giudecăt(i) în stăpânire(a) celor cel ave(a).

Cuvântul dar de răscumpărare cu totul să rădică din mijloc, atât de la cei ce vor mai fi curgători din acel Vasile Popa uricariul, cât și de la cielalți răzeș(i) de Românești. Și în sfârșit că ce mai mare dovadă este a nu fi răscumpărată parte(a) acelu acelu zapis cu giudecata arătată, pentru că parte(a) spătăresii Tofanii nu să stăpânește numai de niamurili răzeșil(o)r ce-au răscumpărat de la pit(arul) Iurașcu, ce să stăpânește de cătră toți răzeșii de obștie fără nici o osăbire, ca un lucru strein ce n-au fost al lor, precum aceasta s-au mărturisit de răzeș(i) cu netăgăduire și în fața giudecății noastre.

Cerere(a) lor dar de a stăpâni cu acel zapis și de acum înaintea parte(a) spătăresii Tofanii fără altă vrednică dovadă rămâne în deșărt, și dumi(sale) hat(manul) să agiută cu toată dreptate(a) a-ș(i) trage și zapisul și parte(a) zapisului în deplina vecinică stăpânire ca o driaptă strămoșască moștenire a dumisale, și numai atunce s-ar fi putut agiuta răzeșii cu îndelungare stăpânire acei părți a Tofanii spătăresii, când zapisul lui Vasile Popa uricariul s-ar fi aflat la dumi(sale) hat(manul), și cu tăcere dumisale și cu punere în lucrare ce-au urmat în anii legiuiț(i) de pravili și de pământescul obiceiu pute(a) stăpânire(a) lor să-ș(i) dobândiască buna credințe. Iar când zapisul împreună cu dovada lui, adecă ispisocul din 7246 a domnului Ghica v(oe)vod bătrânul să află în sânul lor, atunce ei purure sânt oborât(i) ori și în

ce vreme ar eși în iv(e)ală dovada tăinută, și dumi(sale) hat(manul) să agiută de a-ș(i) lua dreptul în stăpânire cu rodul lui fără nici o împotrivire sau oprire de paragrafi(e) a îndelungatei stăpâniri al acelor ce-au avut zăpisiș și dovada lui tăinuită, și în științe au stăpânit cu ră credință lucru streinu.

Deci de vreme ce jăluitorii răzeș(i) n-au înfătoșat nici în cercetare Obșteștii Adunări a Divanului la Sfânta Mitropolie, nici acum în fața giudecății noastre vreo vrednică în scris dovadă cum au trecut la dânșii de la famelie dum(i)sale hat(manului) zăpisiș de vânzare a lui Vasile Popa uricariul, cuprinzetor pe parte(a) spătăresii Tofanii din trupul moșiei Româneștii.

Apoi văzându-se că și însuș scrisorile lor ce-au arătat și în fața giudecății noastre sânt de agiutor dumisale hat(manului) și lor de surpare, adecă unile mărturisitoare fiind de parte(a) spătăresii Tofanii că au fost și este în ființa ei, și altele doveditoare că nici supt un cuvânt nu este trecută de la famelie dumisale hat(manului), adecă nici la curgătorii din niamul vânzătorului Vasile Popa, nici la niamurile celorlalți răzeș(i) de Românești.

Drept aceia împreună cu tot Sfatul nostru și hotărâm a să lua zăpisiș de vânzare a lui Vasili Popa uricariul din mâna răzeșilor și să s(e) de(a) dumisale hat(manului) ca un drept document a fameliei dumisale, ca de acum înainte și în veci să-ș(i) stăpâniască și acel un bătrân și giumătate din trupul moșiei Româneștii întocma după glăsuire(a) acelui zăpisiș, pe lângă care poroncim să să de(a) dumisale și asămine copie încredințată de la Divanu di pi acel adevărat ispisoc din anii 7246 <1738> av(gu)st 10 (?) a domnului Grigore Ghica v(oe)vod bătrânul, ce să află în mâna răzeșilor ca să o aibă dumis(ale) spre vrednică dovadă ala celui zăpisiș. Iar răzășilor de la giudecata noastră li să lasă drum deschis / ca afară de de protimisăs de răscumpărare ce nu s-au dat nimăruî până la giudecata pomenitului domn și afară de scrisorile ce s-au văzut acum și în fața giudecății noastre / ori în ce vreme vor înfătoșa vrednice scrisori dovez(i), după care chip au trecut la dânșii de la famelie dum(isale) hat(manului) acel zăpisiș și părțile cuprinsă într-însul, adecă ori prin danie, ori prin schimbu sau prin răscumpărare. Atunce iarăș prin rânduiala giudecății să va întoarce zăpisiș și părțile de moșie în vecinica lor stăpânire.

Iar neînfașind ei în giudecată dovez(i) ca acele, atunce în veci vor rămâne răbdători și această pâra în veci să nu să mai pârască.

Într-acest chip dar fiind hotărâre(a) giudecății noastre pentru fiișticare din aceste trii pricini cuprinsă la obște(a)sca anafora precum mai sus înșămnam, s-au dat dumisale de la noi și această carte de giudecată care spre întocma urmare și lucrare s-au întărit cu al noastră domniască iscălitură și pecete după care hotărâm de a rămâne și obștiasca anafora statornicit, s-au și întărit iarș(i) cu domniasca noastră pecete. Și poroncim domnie me dumisali vel log(o)f(e)t al Țării de gios la hotărâre(a) noastră aceasta să să aducă la cuviincioasa împlinire și prin carte(a) domnii mele să s(e) orânduiască și doi boeri hotarnici ceruț(i) și priimiți de amândoa părțile ca să m(e)argă la fața locului și în ființa vechilului dumisale hat(manului) cu obștiasca anafora și cu domniasca carte de giudecată și a tuturor răzeșilor de moșie Românești să de(a) sfârșit și cu punere de pietre hotară după ace(a)stă înșamnată povățuire, adecă:

Întâi potrivit dum(nea)lor stânj(enii) cu palmă proastă după cum din veci au fost măsurată moșie Româneștii și împărțită în șaptesărăzăce bătrâni după glăsuire(a) ispisoacelor domnești ce să află la mâna răzeșilor pe care li-au arătat și în fața giudecății noastre, adecă de la domnii Costandin Duca v(oe)vod și Necolai v(oe)vod, și Grigorie Ghica v(oe)vod bătrânul, care potrivit a stânjinului să o facă dum(i)l(o)rs(al)i între pietrile hotară vechi mărturisite de toț(i) răzeșii cu netăgăduire a părții lui Vasile Popa uricariul, ce de rânduital boer hotarnic la măsura al patrâle în curmezișul moșiei, ce să pominește la ispisoacele domnești, s-au aflat în ființa lor, și nestâlpite de pre la locurile ce la ace vreme au fost așăzate de rânduital(ii) boeri hotarnici cu poroncă domniască în despărțire părții lui Vasili Popa uricariul de cătră părțile răzeșilor și după ce vor potrivii măsura stânjinului întocma.

Apoi să măsoare în trei trupul moșiei Româneștii în curmeziș pe șapte locuri după glăsuire(a) arătatelor ispisoace domnești, adecă începând fiești care măsură din margine(a) Româneștilor ce de cătră moșie Vlădeștii / ce este iar a dumisale hat(manului) / și undi să vor împlini suma stânjinil(o)r cuprinsă la ispisoace, la fiișticare măsură să să facă punct.

După aceia prin acele șapte puncturi din cap în capul hotarului moșiil(o)r pe lungu să să tragă linie driaptă, care linie să-i și statornicească cu pietri și alte vecinice sãmne hotară, și ace linie hotărâm de acum înnaintea și

în veci să fie cunoscută despărțitoare hotarului între aceste două numite moșii, Ivoeștii și Româneștii.

Și după ce vor statornici linie despărțitoare moșii(o)r una de cătră alta, apoi tot cu acel stânjîn prost vor alege și părțile dumisale hat(manului), adecă un bătrânu și giumątate cumpărătura spătăresei Tofanii și a fiiului său Gavril de la Vasile Popa uricariul cu zăpis din anii 7225 <1716> săpt(emvrie) (?) 24 și danie i cumpărăturile de la răzeși din niamul Boghiului cu două zăpisă din 1782 iuli(e) 6 și 1786 iuli(e) 28, și deosăbindu-le de cătră părțile răzeșil(o)r le vor și cu pietri hotară și tot cu acel stânj(en) prost vor împlini și suma stânjînilor ce are Sultana Rughioai la margine(a) Româneștil(o)r ce(a) din gios de cătră Ivoești, precum i-au avut și mai înnainte la ace(a) margine a moșiei aleș(i) de hotarnici în vremi ce să stăpâne(a) acele părți ale lui Moisa Cucoranul de răpousat(ul) vist(iernic) Matei Cantacuzino. Și rădicând pietrile hotară de unde cu înpresurare să așăzasă de acei hotarnici, Perjul vor(ni)c de poartă și mazilul rânduie, în măsuri cu stânjînul domnesc înpotriva a însuș glăsurii ispisocului domnului Grigore Ghica v(oe)vod bătrânu din 7246 av(gu)st 10, ce ave Cucoranul pe părțile sale, să le așăze statornicindu-le unde să vor împlini măsurile cu stânj(enul) prost din linie despărțitoare între moșii, și în sus în trupul moșiei Româneștii.

Și așa dând dum(nea)lor sfârșit pe stâlpire(a) ce vor face în despărțiri, să de și mărturii hotarnice în măsuri și în sămne, atât dumisale hat(manului), cât și tuturor celoralaltă răzeș(i) în trupul moșiei Româneștii, iscălite pe pe obicei. După care li să va întări vecinica stăpânire și prin cărțile domniei mele ce li să vor da. Aceasta hotărâm și poroncim.

1816 iulie 10.

Io Scarlat Calimah voievod <m.p.>.

Toader Sălioan $\widehat{r}$ <3> log(o)f(e)t procit <m.p.>.

Trecută la condica întăriturilor de la $\widehat{b}$ <2> logofet.

(...) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sãrdariul(ui) Manolachi Codrescul copii ñnscisã ñn condica adiveritã di acest Divan supt No. 1047. Şi pentru ştiinţã s-au ñnsãmnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naţionale Iaşi, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mãnãstirii Doljeşti), f. 86- 87v. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

32

1816 august 1

Io Scarlat Alexandru Calimahi v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu,
domn Ţãrii Moldovei.

Cinstiţ(i) credincioşi boerii domniei mele, dumn(eata) Teod(o)r Balş vel vor(ni)c i dumn(eata) Ioan Tãutul biv vel ban, sãnãtate.

Domneasca noastrã hotãrãre, ñnpreunã cu tot Sfatul, ce s-au dat ñn pricinile de judecatã ce au urmat ñntre a nostru cin(s)t(it) şi credincios boeriu, dumn(ea)lui Cost(an)d(in) Paladi hat(man) cu toţi rãzãşãi stãpãnitori moşãe Romãneştii de la ţin(u)t(ul) Cãrligãturii, pentru ñnpresurarea moşãei dumis(ale) Iveştii¹ şi pentru pãrţãle ce tragi şi dumn(ea)lui din trupul moşiei Romãneşti de la bunii dumis(ale) rãpousaţii Cost(an)d(in) Paladi biv vel log(o)f(e)t cu soţiea sa Elena Paladi, pre largu şi cu lãmurire sã aratã la obştiasca anafora iscãlitã de preosfinţitul mitropolit şi de dum(nealo)r veliţii boeri a Divanului dintr-acest curgãtoriu anu, din trecuta lunã apr(ilie) 30 şi la osãbitã a noastrã domniascã carte de judecatã ce s-au dat dumn(ealui) hat(manului) ñntãritã cu a noastrã domniascã iscãliturã şi peceti.

Drept aceea dupã cerirea şi primirea dispre amãndoaã pãrţile, domniea me vã orãnduim ca sã mergeţi la starea numitel(o)r moşãi, unde faţi fiind vechilul dumis(ale) hatm(a)n(ului) cu anafora i cartea de judecatã, şi toţi rãzãşii dupã noima şi cuprindirea hotãrãrii judecãţii, urmãnd sã daţi şi sfãrşit cu cu stãlpire de pietre hotarã şi alte sãmni ce va cere trebuinţa ñn

dispărțare și a moșăei Ivoeștii de cătră Românești, și a părților dumis(ale) hatm(anului) din Românești de cătră părțale răzășâlor, adică:

Întâi, potrivit dum(nea)v(oastră) stânj(enu)l cu palmă proastă după cum din vechiu au fost măsurată moșăea Româneștii și împărțită pe șaptesprezăci bătrâni după glăsuirea ispisoacil(o)r domnești ce să află la mâna răzășâl(o)r, pe care li-au arătat și în fața judecății noastre, adică de la domnii Cost(an)d(in) Duca v(oe)v(o)d, și Neculai v(oe)v(o)d, și Grigorie Ghica v(oe)vod bătrânul.

Care potrivire a stânj(e)n(ilor) o veți faci dum(nea)v(oastră) între pietrele hotară vechi mărturisite de toți răzășâi cu netăgăduire a părții lui Vasile Popa uricariu de rânduitul boeriu hotarnic la măsura al patrâle în curmezâșul moșiei ce să pominește la ispisoacile domnești s-au aflat în ființa lor și nesmintite de pre la locurile ce la acelea vremi au fost așazate de rânduiții boeri hotarnici cu poroncă domniască în dispărțarea părții lui Vasile Popa uricariu de cătră părțile răzășil(o)r.

Și după ce veți potrivi măsura stânj(e)n(ilor) întocma, apoi veți măsura în trei trupul moșăei Românești în curmezâș în șapte locuri, după glăsuirea arătatilor ispisoaci domnești. Adică începând fiiștecare măsură din marginea Româneștil(o)r cea de cătră moșăea Vlădești / ce iaste iarăș a dumis(ale) hat(manului) / și unde să vor împlini suma stânj(enilo)r cuprinsă la ispisoaci, la fiiștecare măsură să să facă punct.

După aceea prin acele șapte puncturi din cap în capul hotarului moșiil(o)r pe lungu să să tragă linie driaptă, care linie să să și statorniciască cu pietre și alti vecinice sămni hotară, și acea linie hotărâm de acum înnainte și în veci să fie cunoscută dispărțitoare hotarului întru acesti doaă numite moșii Ivoeștii și Româneștii.

Și după ce veți statornici liniea dispărțitoare moșiil(o)r, una de cătră alta, apoi tot cu acel stânj(en) prost veți alege și părțale dumis(ale) hat(manului), adică un bătrân și jumătate, cumpărătura spătăresâi Tofanii și a fiului său Gavril de la Vasili Popa uricariul cu zapis din anii 7225 <1716> săpt(emvrie) 24, și daniea i cumpărăturile de la răzășii din niamul Boghiului cu doaă zapisă din 1782 iulie 6 și 1786 iulie 28, și deosăbindu-le de cătră părțale răzășâl(o)r le veți și stâlpi cu pietri hotară și tot cu acel stânj(e)n prost veți împlini și suma stânj(enilo)r ce are Sultana Rughioai la marginea

Româneștil(o)r cea din jos di cătră Ivoești, precum i-au avut și mai înaintea la acea margine a moșăei aleși de hotarnici în vremea ce să stăpânea acele părți a lui Moisi Cucoranu de răpousatul Matei Cantacozino vist(iernic). Și rânduind (...) ² triile hotară, de unde cu înpresurare să așăzasă de acei hotarnici Perjul vor(ni)c de poartă și mazâlul rânduind, în măsuri cu stânj(e)n domnesc înprotiva a însuși glăsuirea ispisocului domnului Grigorie Ghica v(oe)vod bătrânu din 7246 <1738> av(gu)st 10, ce avea Cucoranu pe părțile sale, să le așezați statornicindu-le unde să vor împlini măsurile cu stânj(enul) prost din linia dispărțitoare între moșăi, și în sus în trupul moșăei Româneștii.

Și așa dând dum(nea)v(oastră) sfârșit pen stâlpirea ce veți face dinpărțare, să dați și mărturii hotarnice ² în măsuri și în sămni, atât dumis(ale) hat(manului), cât și tutur(o)r celoralalți răzăși pârtași în trupul moșii Românești, iscălite pe obicei, după care li să va întări veșnica stăpânire și prin cărțile domniei mele ce li să vor da .

După ce veți dad um(nea)v(oastră) sfârșit Româneștil(o)r, apoi veți merge și la moșea Spinoasa, ce iaste iarăș a dumis(ale) hat(manului) și veți cerceta și pricinile de hotar ce are și acea ² moșie dispre moșiile Svintei Mănăstiri Galata, în ființa egumenului mănăstirii cu toate scrisorile ce va fi având asupra moșii(o)r sale, și în ce chip veți dovedi că urmiază dreptatea să daț(i) sfârșit. Iară mai rămâind la vreo parti pricină de nemulțămire, atuncea veți da dum(nea)v(oastră) în scris mărturie pre larg arătătoare de toate pricinile la parte ace s-a căde, cu care împreună cu planul de starea moșiilor înfătoșindu-să amândoaă părțile și în cercetarea judecării Divanului domniei mele vor lua hotărâre precum va fi drept.

1816 av(gu)st 1.

Vel log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul primei file>:

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat copii dum(isa)li sârd(a)r(ului) Manolachi Codrescul înscrisă în condica întărită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.
 Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.
 Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 88-99. Original, difolio.

---

¹ Așa în text; Ivoești.

² Ilizibil din cauza legatului condicii.

33

1816 august 1

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu, domn
 Țării Moldaviei.

Fiind că prin carte(a) domniei mele s-au orânduie boeri hotarnici pe ai noștri cinstiți credincioș(i) boeri, dum(nea)lui Thiodor Balș vel vor(ni)c i dum(nea)lui Ioan Tăutul biv vel banu, ca prin de iznoavă cercetare la fața locului să de sfârșit hotărâturii moșiilor acist(e) și credincios boerului domniei mele dumisale Costandin Palade hat(man) de la țin(utul) Hârlăului și de la țin(utul) Cârliștii, anumi Tutoeștii, i Vlădeștii, i Ivoeștii și alte siliști ci sânt unite într-un hotar, și Spinoasa, iarăș cu alte siliști ce sânt unite într-un hotar.

Drept aceia să faci știre și să poroncești tuturor megieșilor înpregiurași ce aveți moși de să megieșesc înpregiur cu moșiile dumisale hat(manului) ca în vreme ce vor mergi orânduieții boeri hotarnici la fața locului și să vor înștiința până la 15, cel mult la doă zăli a curgătoarei luni avg(u)st, negreșit ori însuș să mergiți sau vechili deplinu răspunzători să vă triimteți cu toate scrisorile la stare(a) locului spre a sta de față la toate cercetările, spre a nu vi să pricinui vreo înpresurare moșiilor ce aveți. Căci carele nu va urma a mergi sau a-și triimite vechili cu scrisorile, știut să-i fie unuia ca aceluia că orânduieții boeri hotarnici au poronca domniei mele să de sfârșit cercetării și hotărâturii moșiilor dumisale hat(manului) numai după

câte scrisori să vor arăta în cercetare la stare(a) locului, care hotărâtură să va întări și prin carte(a) domniei mele de vecinica stăpânire. Și în urmă orice a rămâni va faci cu ace hotărâtură i s-ar fi împresurat moșie sa, unul ca acela orișicine ar fi, va fi neascultat.

Aceasta înștiințăm și poroncim.

1816 av(gu)st 1.

Vel log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul primei file>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica întărită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 90-91. Original, difolio.

34

1816 august 22

Io Scarlat Alexandru Calimahi v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu,
domn Țării Moldaviei.

Cinst(it) și credincios boeriul domniei mele dum. Theodor Balș vel vor(ni)c, sănătate. Fiind că în trecutul anu prin carte(a) domniei meli au fost orânduie dum(nea)lui banu(l) Ioan Tăutul di-au cercetat ș-au hotărât moșiile acisti și credincios boeriului domniei meli dum(nea)lui Costandin Palade hat(man), anumi Tutoeștii cu alte siliști di la țin(utul) Hârlăului și de la țin(utul) Cârlișturii, și acum după hotărâre(a) giudecării noastre iarăș prin carte(a) domniei mele ti-am orânduie și dum(neata) ca împreună cu dum(nea)lui banu să mergiț(i) la fața locului să dați sfârșit dispărții

Ivoeștilor dumi(sale) hat(manului) de cătră moșia Româneștii răzășască și să alegeț(i) și părțile dumi(sale) ce mai are și în trupul moșiei Româneștii și de iznoavă să mai cercetați și dispărțire(a) moșiei dumisale Spinoasa de cătră alte megieșite moșii.

Deci după ce veți da dum(nea)v(oastră) sfârșit tuturor celor poroncite prin carte(a) domniei mele prin care v-ați orânduit, apoi în cuprindere(a) poroncii din trecutul anu numai cătră dum(nea)lui banu(l), veți mai intra în pătrunzătoare cercetare de iznoavă a tuturor scrisorilor și a stării locului și a celorlalte moșii a dumisale hat(manului) de cătră alte megieșite moșii de față cu toți megieșii sau cu vechilii lor cu scrisorile ce vor fi având pe moșiile sale, ce să megieșăsc cu a dumisale hat(manului).

Și în ce chip veți cunoaște urmare(a) dreptății și nemairămâind pricină la vreo parte să dați și sfârșit cu punire(a) de pietri hotară pre unde va ceri trebuința și va da dreptate, dând și mărturii hotarnice în măsuri și în sămne iscălite pre obicei pe stâlpitura ce veți faci, cu urmari întocma precum să poroncești prin carte(a) domniei mele de orânduire(a) dumisale banului. Aceasta orânduim și poroncim.

1816 av(gu)st 22.

Vel log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul primei file>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica întărită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamatî <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 37. 1816 av(gu)st 22.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 92-93. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

35

1830 iunie 11

Divanul Cnejii Mold(o)v(ei), partea judecătorească

No. 250

1830 iuni(e) 11.

Cătră cinstitul boer dumi(sa)li hat(manul) Costandin Palade.

După neconținute jalbe ce au urmat și urmează de la răzășii de moșia Româneștii, atât cătră ex(celenția) sa d(omnul) general, cât și cătră Divan, cerând să li să rânduiească hotarnic la fața locului spre punerea în lucrare după hotărârea giudecății ce au avut cu dum(neata), cercetân(du)-să acturile Divanul(u)i s-au văzut că pricina între dum(neata) și între jăluitarii răzeși iaste sfârșită prin cartea Divanului giudecătoresc din trecutul an 1829 iuli(e) 10 și că pân(ă) la 1 avg(u)st (1)829 în trei rânduri s-au scris dum(ita)li ca să rânduiești vechil la fața locului spre a să pune în lucrare hotărârea giudecății, și din partea dum(ita)li s-au văzut alt(a) decât numai că uneori nu ai dovezile la îndemână, alteori că nu ai fi mulțămît cu acéiași hotărâre și că pricina aceasta să rămâe nesfârșită în vadea de 6 luni, în care vrême să-ți poți găsi dovezile cum să cuprindă în însuși răspunsul dumi(ta)li ce să află act.

La 30 avg(u)st iarăș s-au făcut cunoscut dum(ita)li ca cu acea cerere să te adrisarisești dum(neata) către ex(celenția) sa d(umnealui) vițiprezdent. La 8 mart(ie) după deosăbite jalbe a răzășilor iarăș s-au scris dumli (...) ¹ Divanul neputând mai mult opri cêrerea jăl(uitarilor) de a li să dalocul în stăpânire după hotărârea giudecății, s-au mai pus dumi(ta)li o săptămână vadea cu însămânare după a cării trecere să va rândui hotarnic să pui și pietri, dacă dum(neata) până atuncea nu te vei înfătoșa apilație la obșteasca adunare.

La 21 maiu, după osăbită jalbă a răzășilor cătră D(ivan), deplin înputernicitul prezdent și predlojâniia au venit întru aceasta, s-au pus dum(itale) vadeaoa de pe urmă pân(ă) la 28 mai spri a te înfătoșa în obșteasca Adunare, peste care vadea apoi negreșit să va da locul în stăpânirea jăl(uito)r(ilor) după giudecata (sfât) ¹șită, și iarăș din partea dum(ita)li s-au văzut prelungire.

Deci fiind că jăluitarii neconținut cer îndestulare să adaoge dum(ita)li că după ce de multe ori ai fost chemat, nici la cea de urmă vadea ce s-au

însămnat dum(ita)li n-ai fost următoriu a te înfătoşa în obşteasca Adunare cu apilație.

Divanul încă odată mai face dum(ita)li cunoscut că de ai ceva din înpotrivă întâmpinări să te înfătoşazi ori să-ți trimiți vechil spre înfătoşat¹ cu jăluitoarii, iar de nu, apoi să înştiințazi acum Divanului a păși înnainte cu lucrările sale.

Vel log(o)f(e)t.

<Urmează trei iscălituri>

<Pe verso-ul filei a doua>:

Cătră cinst(ul) boer dum(isa)li hat(manul) Costandin Palade; N. 250;
No. 38. 1830 iunii 11

S-au răspuns la 24 iuni(e) (1)830 că Divanul să facă lucrare întru aciasta precum va socoti, d(umnealui) hat(manul) înse protestăluesti că găsinđ în vremi documenturile (...) ¹ pricină, de iznoavă să tratarisască pricina aciasta.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul di apil a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sârd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica întărită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 94-95v. Original, difolio.

---

¹ Ilizibil din cauza legatului condicii.

Orășânieasca ad(ministra)ții.
Cătră dum(nea)lui Neculai telalbașa.

Divanul apelativ a Țării di Sus prin țidula cu No. 2754 face cunoscut că eczacutorii testamentului răp(o)s(atului) Scarlat Paladi prin adresul cu No. 14, au făcut ceriri Divanul(u)i ca spre îndestulare legataril(o)r testamentului răp(o)s(atului) Paladi să s(e) vânz(ă) prin mezat moșia Ivoeștii de la țin(utul) Eșii cu lăcuiori ca la 20 și crășmă la drum.

Deci din cercetare(a) ci Divanul au făcut titluril(o)r proprietății au văzut că arătata moșii răp(o)s(atului) hatman Costandin Paladi au avut clironomii di la bunul său log(o)f(e)t(ul) Costandin Paladi i soțâia sa log(o)f(e)t(ea)s(a) Elencu, și răp(o)s(atul) log(o)f(e)t Paladi au avut-o dani di la soră-sa Zmăranda iar prin împărțala făcută di cătră Adunare(a) Divanuril(o)r Apelativi pentru avere(a) răp(o)s(atului) Costandin Paladi s-au dat această moșii în parte(a) răp(o)s(a)t(ului) fiului său Scarlat.

În urmare(a) căriia ad(ministra)ția scrii dum(i)tali ca să pui în lucrari strigare la mezat a arătatii moșii după putere(a) documenturil(o)r în termin di 40 zili, potrivit § 1, anicsa a doî din condica politicească spre înștiințare(a) acel(o)r ci vor fi mușterii. Pentru cari totodată acum s-au regularisit di cătră Divan a să publicarisî și în tot Prințipatul prin foae bulitinul(u)i sătesc iar după împlinire(a) arătatului termin, niurmând vreo pricină îpedecătoare vânzării să va faci hareci în Presudsfiia Divanului asupra mușteriul(u)i ci va da prețul cel mai folositor, căruia pi lângî zapisul ci va luoa di la eczacutorii testamentului că va întări stăpânire și di cătră Divan , aceasta la împlinire(a) terminului înformăluită a o pristavlisi ad(ministra)ții ..... spre înnainti lucrari.

Radu (?) vel agă <m.p.>.

Masa 1^{iu}.

No. 5087.

1839 maiu 10.

Stolnaci(alnic) Cerchez pit(a)r.

Lei	
10000	E vel mezat
10000	Adecă unsprăzăce mii lei dau eu Iord(a)ch(e) Zagori stol(ni)c <m.p.>. 1839 mai 1(...)¹
12000	Adecă doaăsprăzăci mii lei dau eu și de hareciluiri voi fi înștiințat. 1839 mai 13. Com(i)s Ioan Băndecu <m.p.>.
20000	Adică doaăzăci mii lei dau eu. Porfirie (?) <m.p.>.
25000	Adică doăzăci și cinci mii lei dau eu (...) <m.p.>.
30000	Adică triizeci mii lei și la hareciluire (...)¹ înștiințat Mi(...) Adică triizeci mii lei
40000	Adică patruzăci mii lei dau eu și fără mine hareciu să nu s(e) facă. (...)<m.p.>.
41000	Adică patruzăci și una mii de lei dau eu, dacă să va hareșlui la împlinire(a) termenului de 40 zile. 1839 iuni(e) (...)¹.
41500	Adică patruzeci și una mii cinci sute lei dau (...) Milu <m.p.>. (1)839 iuni(e) 1(...)¹
44500	Adică patruzăci și patru mii cinci sute lei dau eu. (...) Vasile Alixandru sulger <m.p.>. 1839 iuni(e) 16.
Lei	
44501	Adică patruzoci și patru mii cinci sute un lei dau eu. 1839 iuni(e) 16 zile. (...) <m.p.>.
50000	Adică cincizăci mii lei dau eu. 1839 iuni(e) în 16. (...) <m.p.>. Vasile Alixandru sulger.
51000	Adecă cincizăci și una mii lei am dat eu la strigarea întâiu în Divan. Iulian <m.p.>. 1839 iuli(e) 7.
52050	Adică cincizăci și dou(ă) mii cinzăci lei am dat eu la al doile(a) strigare. (1)839 av(gu)st 4. Holban comis <m.p.>.
53000	Adică cinzăci și trii mii lei dau eu și la facire hareciului ș-a în fac cunoscut. Ghica agă <m.p.>.
54000	Adică cincizăci și patru mii lei dau eu și fără știria me să nu să facă hareciul. 26 noemvr(ie) 1839. (...) <m.p.>.
Galbini	Adică doă mii patru sute unul galbini cu piatra Visterii

	sau patrusprizăci sorcoveți(i) di galbăn(i) s-au hareciluit astăzi asupra me în puteria documenturil(o)r și cu condiții ca posesorul de acum să poată a stăpâni păr(ă) la împlinirea contractului posesăei. 1839 dechemv(rie) 29. Dimitrie Holban comis <m.p.>.
Deși mai sus să cuprinde ca să am a da sau paisprezăci sorocoveți di galbăn, însă fiind că eczăcutorii n-au priimit aceasta, apoi eu mă îndatoresc ca să răspund toată suma prețul(u)i în galbini cu piatra Visteriei. D(imitrie) Holban comis <m.p.>.	

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Astăzi în Presudstvie Divanului în ființa și cu mulțămire dum(i)s(ale) log(o)f(e)t(u)lui Costache Conachi, unul din eczecutorii testamentului răp(o)s(atu)lui Scarlat Paladi, s-au făcut hareci moșia cuprinsă în țidula aceasta asupra dum(i)s(ale) comis(ului) Dimitrii Holban în puteria documenturil(o)r și cunoștințai ca posăorul să rămâi nistrămutat din stăpâniri până la împlinire(a) contractului.

No. 8.

Țidulă de a să vinde prin mezat Ivoeștei de la fânut Eșii cu lăcuitori și crâcimă pi dânsa a răp(o)s(atului) Scarlat, fiul răp(o)s(atului) hat(man) Pălade.

Cu preț de două mii patru sute unul galbini piatra Visterii. De aceia să adeverește de cătră Divan.

Cantacuzin(o) <m.p.>.

Manu (?) agă <m.p.>.

G. Crupenschi <m.p.>.

Grigori Codreanu spat(ar).

Secție 1^{ia}.

No. 7766.

Anul 1839 luna dec(em)vr(ie) 29 zile.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul di apel a Țării de Sus.

Di pi aceasta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica întărită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Director Stamati.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 96-97v.

---

¹ Ilizibil din cauza legatului condicii.

37

1840 ianuarie 4, Iași

Pe temeiul rezoluției domnești din 15 iulii anul 1838 pusă pe anafora Logofetiei cu No. 4788 prin care rezoluție să hotărăște „pentru partea lui Scarlat Paladi ca osăbindu-să legatul stolnicului Coroiu, ceialaltă avere prin știre(a) și lucrarea Divanurilor de apel și a eczecutorilor testamentar, vânzându-să prin mezat toată să să împartă după diată.

Gios iscăliții eczecutorii dieții răposatului Scarlat Paladi adiverim că moșie Ivoeștii, ci-i zic și Holmul pe apa Bahluiului din ținutul Eșii, a cărie moșii marginea din gios să hotărăște cu moșie Hoisăștii și Balomireștii, din sus cu Romăneștii, capătul din dinspre amiazăzi cu Scobințanii, și capătul despre amiazănoapte cu moșie Movilenii, în măsurile cuprinsă prin¹ hotarnica banului Ioan Tăutul din 1815 săptemv(rie) 3.

Această moșie prin țidula mezatului din 10 maiu anul trecut (1)839 supt No. 5087 s-au scos spre vânzare de veci și s-au hareciluit la 29 a trecutei luni dec(em)v(rie), întărindu-să vânzarea de cătră Divanu supt No. 7766 asupra dum(i)s(a)le comisului Dimitrie Holban în prețu de 2401 #, adecă doă mii patru sute unul galbini în Presudstvia Divanului.

Pentru care și numărând cumpărătorul deplin banii cumpărării două mii patru sute unul galbini olando-împărătești, trași la cumpănă cu piatra Vistieriei la casa legatarilor dieții pe temeiul jurnalului lor din 17 mart(ie) anul trecut (1)839, cu No. 10, s-au dat comisului dumi(sa)le comisul(u)i Holban acest document supt ale noastre iscălituri, întărit și de Divanu, și însoțit și de alti documenturi vechi și noă asupra aceștii moșii, în puterea cărora să stăpânește în număr de noăzăci și una bucăți ca să-i fie spre vecinica stăpânire atât dumi(sa)le, cât și urmașil(o)r dumi(sa)le din niam în niamu.

În orașul Eșii, anul 1840 ghenari 4 zile.

Veniamin Mitropolit Moldaviei <m.p.>.

Costandin Conachi log(o)f(ăt) și cav(aler) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 98. Original.

---

¹ Rupt.

Divanul apilativ a Țării di Sus

În urmare adresului priimit de la eczecutorii tistamentului răp(o)s(atu)lui Scarlat Paladi supt N0. 14 cu ceriri ca spre îndestulare(a) legatarilor tistamentului răp(o)s(atu)lui să să vânză prin mezat în puteria documenturil(o)r moșie Ivoeștii arătată în zapisul¹ acesta, cercetându-să titlurile proprietății s-au văzut că arătata moșăi r(ă)posatul¹ hatm(a)n Costantin Paladi au avut-o clironomii de la bunul său log(o)f(e)t(ul) Costantin Paladi soțae sa logofitiasa Elencu, și rap(osatul) log(o)f(e)t Paladi au avut-o dani de la sora-sa Smaranda, iar prin împărțala făcută de cătră Adunare(a) Divanuril(o)r apilative (...) ¹ răp(o)s(atu)lui hatm(a)n Costantin Paladi s-au dat această moșae în parte(a) răp(o)s(atu)lui fiiului său,

Deci pi acest temeiu încuviințându-să cerire eczecutorilor la 8 mai a trecutului anu 1839 prin țidula cu No. 2754 s-au scris orășeneștii ad(ministra)ții ca să strigi la mezat arătata moșăi în termin de 40 zile potrivit § 7, anixa a doa din Condica politicească spre înștiințare(a) acelor ci vor fi mușterei. Dispre cari totodată s-au regularisit publicarisire și în tot Prințipatul prin Foae Buletinului sătescu, apoi după împlinire(a) termenului publicații neurmând vreo pricină înpedecătoari vânzării s-au urmat strigare(a) mezatului în câtiva rânduri la zioa hotărâtă pentru asămine.

Iar în sfârșit la 29 decemvri(e) în ființa și cu mulțămire(a) dum(i)s(ale) log(o)f(e)t(ului) Costache Conachi, unul din eczecutorii testamintului rap(o)s(atu)lui Scarlat Paladi s-au (dat în)² hareciu pominita moșăi asupra dumis(ale) comis(ului) Dimitrii Holban cu preț de doă mii patru sute unu galbini piatra Vistierii în putere(a) documentul(o)r (și)² condițai ca posăsorul să rămâi nestrămutat din stăpânire păr(ă) la împlinire(a) contractului precum săvârșire hareciului să arată la țidula mezatului adiverită de Divan² supt N° 7766, cari sumă a preț(ului) au și răspuns-o dumn(ealui) comis(ul) Holban eczecutoril(o)r (...) ² după cum dumn(ealo)r prin acest zapis încredințază.

Drept aceia așadar² vânzare(a) arătatii moșăi au luat săvârșiri prin mezat după toati formile să întărești de cătră Divan pacinica stăpânire a dumis(ale) cumpărătorului asupra arătatii moșăi în puteria documenturilor din niam în niam².

Cantacuzin(o) <m.p.>.

Dimitrachi Manu agă <m.p.>.

G. Crupenschi <m.p.>.

Grigori Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Directorul Stamati <m.p.>.

Șef S(e)cției sard(a)r C. Micul (?) <m.p.>.

Secție Iⁱⁱ.

No. 73.

Anul 1840 luna ghen(a)r în 10 zile.

Urmiază însămnaire(a) Divanului că di pi aceasta s-au dat copii sârd(a)r(ului) Codrescu.

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi înscrisul și întăritura Divanului cuprinsă pi fila din urmă s-au dat copii d(umisali) sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul înscrisă în condica adiverită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano.

Mat(ei) Canta

Grigori Codreanu spat(ar).

Directori Stamati.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 98v.-99.

---

¹ Rupt.

² Ilizibil din cauza legatului condicii.

39

1840 februarie 24

Cu mila lui Dumnezeu, Noi Mihail Grigoriu Sturza v(oe)v(o)d, domn
Țării Moldaviei.

Dumnialui comisul Dimitrie Holban prin jaluba cu cari au intrat cătră domniia noastră, au făcut arătare că asupra moșiei Ivoeștii de la ținutul Eșii a casăi Pălădești ce au cumpărat-o prin mezat de la Divanul apelativ a Țării de Sus, cari s-au vândut spre îndestulare(a) legatarilor diețai răposatului Scarlat Paladi, câștigând întăritura cuviincioasă s-au rugat a i să întări proprietăoa și prin hrisovu gospod.

Domniia noastră cu rezoluție de supt N° 377 recomenduind această jalubă Logofețaei dreptății, aceasta după luărili aminti ci au făcut documentului slobozit de eczecutorii testamentului răp(o)s(atului) Scarlat Paladi și înfătoșat de cătră pomenitul comis Holban ci este din 4 ghenari 1840, l-au aflat supt iscălitura înalt preosfințaei sali părintelui mitropolit și a dumisali logofătului și cavaler Costachi Conachi în următoare cuprindire „pi temeiu rezoluțaei domnești din 15 iulii anul 1838 pusă pi anaforaoa

Logofeței cu N° 4788, prin cari rezoluție să hotărăște pentru parte(a) lui Scarla Paladi ca osăbindu-să legatul stolnicului Coroiu, ceialantă averi prin știre di lucrare(a) Divanurilor de apel și a eczecutorilor testamentari, vânzindu-să prin mezat, toată să să împartă după diiată „gios iscălițai eczecutorii diești răpăosatului Scarlat Paladi adiverim că moșie Ivoeștii, ce-izic și Holmul, pi apa Bahluiului, din țanutul Eșâi, a cărie moșii margine(a) din gios să hotărăște cu moșie Hoisăștii și Balumireștii, din sus cu Româneștii, capătul despre amiazăzi cu Scobințanii, și capătul despre amiazinoapte cu moșie Movilenii, în măsurile cuprinsă prin hotarnica banului Ioan Tăutul din 1815 septemvrie 3.

Această moșae prin fādula mezatului din 10 maiu anul trecut 1839, supt N° 5087, s-au scos spre vânzari de veci și s-au hareciluit la 29 a trecutei luni dechemvri întărindu-să vânzare(a) de cătră Divvan supt N° 7766, asupra dumisali comisului Dimitrii Holban în prețu de 2401 #, adică doă mii patru suti unul galbeni, în Presudstvie Divanului, pentru care și numărând cumpărătoriu deplin banii cumpărături doă mii patru suti unul galbini olando împărătești trași la cumpănă cu piatra Vistieriei la casa legatarilor dieții.

Pi temeiu jurnalului lor din 17 mart(ie) anul trecut (1)839 cu N° 10, s-au dat dumisali comisului Holban acest document supt ale noastre iscălituri întărit și de Divan și însoțit și de alte documenturi vechi și noă asupra aceștii moșii în putere(a) cărora să stăpânești în număr de noăzăci și una bucăți, ca să-i fie spre vecinica stăpânire atât dumisali, cât și urmașilor dumisali din niam în niam, întărit fiind acest document și de Divanul apelativ a Țării de Sus la 10 ghenari a aceluiăș an supt N° 73, în următoare cuprindere „în urmare(a) adresul(u)j priimit de la eczecutorii testamentului răposatului Scarlat Paladi supt N° 14, cu cerire ca spre îndestulare(a) legatarilor testamentului răposatului să să vânză prin mezat în putere(a) documenturilor moșie Ivoeștii arătată în zapisul acesta, cercetându-să titlurili proprietățai s-au văzut că arătata moșie răposatul hat(man) Costandin Paladi au avut-o clironomie de la bunul său, logofăt(ul) Costandin Paladi i soțae sa logofetiasa Elencu, și răposatul logofăt Paladi au avut-o danie de la soră-sa Smăranda, iar prin împărțala făcută de cătră Adunare(a) Divanurilor apelative pentru

avere(a) răposatului hat(man) Costandin Paladi s-au dat această moșii în parte(a) răposatului fiului său Scarlat.

Deci pi acest temeiu încuviințându-să cerire(a) eczecutorilor la 8 maiu a trecutului an 1839, prin țâdula cu N° 2754 s-au scris Orășâneștii ad(ministra)ții ca să strige la mezat arătata moșie în termen de 40 zili potrivit § 7, anexa a doa din Condica politiciască spre înștiințare(a) acelor ce vor fi mușterii, despre cari totodată s-au regularisit publicarisăre în tot Prințipatul prin Foae buletinului sătesc. Apoi după împlinire(a) termenului publicațai neurmând vreo pricină înpiedecătoare vânzării s-au urmat strigare(a) mezatului în câteva rânduri la zioa hotărâtă pentru asămine. Iar în sfârșit la 29 dechemvri în ființa și cu mulțămire(a) dumisali logofătului Costachi Conachi, unul din eczecutorii testamentului răposatului Scarlat Paladi s-au făcut hareci pomenita moșie asupra dumisali comisului Dimitrii Holban cu preț de doă mii patru suti unul galbini piatra Vistieriei în putere(a) documenturilor și cu condițai ca posesorul să rămâe nestrămutat din stăpânire păr(ă) la împlinire(a) contractului precum săvârșire hareciului să arată la țâdula mezatului adiverită de Divan supt N° 7766, cari sumă a prețului au și răspuns-o dumniului comis(ul) Holban eczecutorilor dieții după cum dum(nea)lor prin acest zapis încredințazi.

Drept aceia așa precum vânzare(a) arătatii moșii au luat săvârșiri prin mezat după toati formili să întărești de cătră Divvan pacinica stăpânire a dumisali cumpărătorului asupra arătatii moșii în putere(a) documenturilor din niam în niam.

Drept domniia noastră pi temeiu documentului mai sus prescis și întăriturii Divanului apelativ a Țării de Sus prin acest hrisovu cu a noastră iscălitură și peceti întărim pacinica și vecinica stăpânire a cumpărătorului comis Dimitrie Holban și clironomilor săi asupra arătatii moșii în putere(a) întăriturii Divanului și a driturilor ce documenturile o însușescu această moșae vândută.

Scrisu-s-au hrisovul acista în scaunul domniei din orașul din orașul Eșii în anul al șasâle a domniei noastre.

Anul 1840 fevruari(e) în 24 zile.

N° 20.

Mihail Struza v(oe)v(o)d <m.p.>.

N° 93.

Co(stache Balș) vel log(o)f(e)t proci <m.p.>.

V(asile) Pogor spat(ar) <m.p.>.

Șeful Săcții Departamentului dreptății.

Ioan Pleșăscu sărd(a)r <m.p.>.

<Pe verso-ul primei file>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii d(umisali) sărdariul(ui) Manolachi Codrescul înscrisă în condica adiverită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 100-100v. Original, difolio, sigiliu rotund.

40

1840 decembrie 30

Cu mila lui Dumnezeu, Noi Mihail Grigoriu Sturza v(oe)v(o)d, domnu Țării Moldaviei.

Domnescul nostru Divan prin anaforoa din 12 septemvrie anul curgător 1840 cu No. 2884 au adus la știința domniei noastre că între dumnial(u)i comisu(l) Dimitrache Holban proprietariul de acum a moșiei Ivoeștii cumpărată prin mezat și între răzășii de moșie Româneștii urmând pricină de giudecată dup pretenția celui întâi asupra celor din urmă pentru înpresuraria moșiei Ivoeștii i pentru paisprizăci stânj(eni) din trupul Româneștilor. La 4 april(ie) trecut a anului următor dumnial(u)i comisu(l) Holban prin jaloaba ce au dat acestui Domnescu Divan au arătat că prin mezat pi temeul legilor cumpărând de la eczecutoriia testamentului răposatului

Scarlat Palade moșia Ivoeștii ci-i zic și Holmu de la ținut(ul) Eșii, venită prin împărțală la parte(a) legătarilor testamentului din avere(a) răposatul(u)i din avere(a) răposatul(u)i de mai înainte hatman Costandin Palade, părintele testatarului, cu stăpânire în puteria documenturilor care i s-au întărit și prin hrisovul domniei noastre.

Din documenturi privești o mare împresurare a aceștii moșii despre megieșăta pe din sus răzășască moșie Româneștii, atât pe partea câștigată de răposatu hatm(a)n cu anaforoa Obșteștii Adunări din 30 aprilie(ie) 1816, întărită și de domnul de atunci și urmată cu deosăbire carte de giudecată tot de la acelaș domnu, mărturisăta ace împresurare chiar prin documenturile răzășilor și stăpânită de hatman(ul) Palade doisprăzăce ani pacinic, cât și pe osăbiți paisprizăce stânjâni cumpărați de răposatul hatman cu zapis din 1815 de la o Mariia Cazacliu cu alții ai săi.

Și o așa împresurare numai după un act câștigat de răzăși la 1829 de la Divanul giudecătoresc folosăți de prilejul lipsăi atunci a documenturilor răposatul(u)i hatman întru aceasta dar din povodul formalităților vânzării care glăsuescu că este în puteria documenturilor săvârșite, luând de temeu pe de o parte domneștile acturi de propieta reglemental nejjignite, și pe de alta reclemațiia întinsă de epitropiia casăi lui Pălade în termin di la 1834 pentru împresurări, precum rospisca Divanului de apel cu N° 6162 dovidești, au cerut ca să pue la cale întoarciria în a sa propieta a toatii împresurări dinpreună cu acii paisprezăce stânjâni cumpărătura de la răzăș(i) cu tot venitul ci să va face din vreme ci ei stăpânesc cu ră credință .

După primiria cării jalobi sorocindu-să pricina spre cercetare și aplicațiia acturilor, și după îndestulă peripiscă urmată la 2 a trecutei luni septem(v)r(ie) s-au luat pricina în tratație întru stăruire de față în Presudstvie a jăluitoriul(u)i comis Dimitrie Holban prin vechil din partea sa, dumnial(u)i sârdar(ul) Manolache Codrescu, precum și a unora din răzăși de Românești, și anume Costache Comișăscu, căp(i)t(an) Ioan Vasăliu, polcov(ni)c Costandin Lupașc(u), polcov(nic), Costandin Bani, Grigori sâ Neculai Ciolan, diaconu Sârghie, Toader Timofte, i Soltana Rughioei și alții ai lor, și în nefființa celoralanți ai lor sâ pârtași în Românești, care n-au fost următori a veni după obștiasca chiemare ci li s-au făcut.

Și cerându-să mai întâi de la vechilul dumisali comis(u)l dovezâle ci are în pricină cu opis iscălit, au înfătoșat următoarele:

1^{iu}. 7254 <1746> februar(ie) 24. Zapisul lui Vasăle sin lui căp(i)t(an) Stoian prin cari vinde lui Grigori Boghi zet Sandului Fustașu o a patra parte din moșia Româneștii, țanutul Cârligăturii, ci cuprinde șapte stânjâni și giumătate din bătrânu lui Berdilă drept 11 lei.

Al 2^{le}. 1815 septemvr(ie) 3. Mărturiia răposatului vorn(ic) Ioan Tăutul / atuncia ban / cuprinzătoare că din poronca mării sale domnului Scărlat Călimah v(oe)v(o)d au mers la moșiile răposatul(u)i acum hatman Costandin Pălade, anume Totoeștii, Vlădeștii, Irghicenii, Spinoasa, Ivoeștii ci-i zicu și Brăilianca, Cărhăneștii Mari și Cărhăneștii Mici, ce le zicu și Podi Liloaia¹²⁵, giumătate de sat de Frăncești i săliștea Tâlhăreștilor și părțile din moșia Româneștii, care unile sânt din țanutul Hârlăului și altele din țanutu(l) Cârligăturii. Prin care după ci arată pentru celelante moșii în ce chipu li-au hotărât, apoi zice și pentru moșia Ivoeștii că la marginia ce din sus a Ivoeștilor despre moșia Româneștii fiind că Ivoeștii n-au hotarnică nici vechi, nici noă, au cerut la răzășii de Românești ca să arâte scrisori. Și ei întâi au vrut să să aperi, zicând că pintre moșia lor Româneștii despre Ivoești ar fi apucat din bătrâniilor lor trii pietri vechi hotară, socotindu-le a Ivoeștilor, și după acelia s-ar fi urmat și stăpânire fără pricină, și pân(ă) într-acelia s-au ales și părțile ce-au avut vist(iernicul) Matei Canta în moșia Româneștii de Costandin Perju vorn(ic) de poartă și de un mazil de Isprăvniciia Cârligătuii în vremea ci să afla ispravnicu spătar(ul) Matei Milu, fiind stol(ni)c, de care s-au și încredințat mărturiia hotarnică, care părți acum să stăpânesc de Soltana R(u)ghioaia, fiica lui Ioniță baș ceauș, fiind aliasă alătoria cu Ivoeștii.

Care hotarnică arată pe câte locuri au măsurat toată moșia Româneștii în curmezâș cu stânjânul domnesc și cum au ales și au stâlpit părțile vist(iernicului) Matei, arătând că au urmat după alte scrisori mai vechi ce au văzut la răzăș(i), pe care cerându-le acum la dânșii între altele au arătat un ispisoc din 7220 <1712> februar 1 de la domnul Neculai Alexandru v(oe)v(o)d, întăritor lui Vasăle Popa uricariul pe părțile ci i s-au ales din moșia Româneștii în trupul de sus de cătră părțile nepotului său Ioan, care au fost alesă și stâlpite de cătră alți răzăși în vremea domnului Costandin Duca

¹²⁵ Podul Leloaei.

v(oe)v(o)d și mai rămâind o parte nealiasă i s-au ales și aceia, măsurându-să toată moșiia pe șapte locuri în curmezâș și arătându-să la fiișticari măsură câți stânjâni s-au ales lui Vasăle Popa uricariul și nepotului său Ioan, mutându-să și pietrile cele de mai înainte, cum și în lungime încă să arată hotarâle, atât la margine(a) din sus despre moșiia Vlădeștii, cât și la marginia din gios despre partea nepotului său Ioan, și cu ce piatră s-au stâlpit cum pre larg arată ispsiocul;

Mai arătând ei și alt ispisocu din 7264 <1756> avgust 1 de la domnul Grigorie Ghica c(oe)v(o)d bătrânul de giudecata ci au fost între Moisa Cucoranu cămăraș de izvoade și între toți răzășii de Românești, și după cercetaria ci s-au făcut de cătră vel logofăt Sandul Sturza tuturor zapisâlor ci au avut fieștecare, s-au dovedit dintr-o hotărâtură a domnului Costandin v(oe)v(o)d pe părțile ce avut Vasăle Popa uricariul și cu nepotul său Ioan Zugravu cum că tot satul Româneștii umblă în șaptesprezăce bătrâni și bătrânu(l) câte 30 stânjâni în frunte hotarului, și stânjânul de opt palme, împărțindu-să acii bătrâni cine câte cât să ție, cum pre larg arată ispsiocul, și că urmând după ispisocul domnului Neculai v(oe)v(o)d. Și socotind câți stânjâni au fost toată moșiia Româneștii la fieștecare dintr-acele șapte măsuri în curmeziș după socotiala alegirii părților lui Vasăle Popa uricariul și a nepotului său Ioan, au aflat într-acest chipu, adecă cinci sute zăce stânjâni la măsura dintâi în frunte(a) hotarului despre soboziia Roșcăi dintr-o piatră ci era într-o moviliță, care piatră acum lipsăște, una mii doăzăci stânjâni la al doilia măsură pe supt Holm dintr-o piatră ci era într-o moviliță supt dial despre sloboziia Roșcăi, și ace piatră lipsăște, șapte sute triizăci și noă stânjâni, patru palme, la al triilia măsură prin sâliște(a) veche din drumul ci iaste pintre hotarul Româneștil(o)r și a Vlădeștil(o)r, patru sute patruzăci stânjâni la al patruilia măsură iarăș dintr-acest drum pe la o siliștioară und eau fost o vie vechi, cinci sute șaizăci și unul stânjâni la al cincilia măsură iarăș dintr-acele drum pe la o vale ce-i zic Cățul, șasă sute triizăci și șapte stânjâni, patru palme, la al șasăle măsură iarăș dintr-acele drum pe la pârâul Liahului, doă sute șaptezăci și patru stânjâni, una palmă la al șaptilia măsură aproape de movila mari.

Iar lungul la marginia ce din sus a părților lui Vasăle Popa uricariul arată că s-au început hotarul din dial despre sloboziia Roșcăi dintr-o piatră

vechi ci este într-o moviliță și să scoboară drept la vale la altă piatră într-o moviliță supt dial, și drept piste șas până în malul Bahluețului înprotiva râpii Galbine ci iaste în ceia parte din sus de podul Ușuroaei, și tot pe mal până în gura Bahluețului, iar de acolo merge alăturia cu Vlădeștii drept piste șas pîntr-o movilă mare din șas ci iaste din sus de sâliștia Româneștilor, și dintr-ace movilă tot drumul ci mergi pîntră hotară pînă la movila mare, unde să sfârșești hotarul Româneștilor și că deși arată acii hotarnici, cum și răzășii, că pîntră Ivoești și pîntră Românești ar fi fost trii pietri vechi hotară. Arătare(a) lor nu poate să aibă nici un temei dacă nici o mărturie asupra acelor p(i)etri nu este ca să vadă din ce vreme s-au pus și de cine, și pentru ci pricină și cu ce dovadă. Apoi la ce dintâi măsură în fruntia hotarul(u)i să cunoaște urmare acelor hotarnici greșită, pentru că toate ispisoacile mărturisăsc fruntia hotarul(u)i 510 stânjâni proști după dovidiria ci arată prin această hotarnică, iar ei li-au scos 566 stânjâni domnești și iată dar vederat înpresuraria Ivoeștilor. Și tot cu ace hotărâtură au cuprins în părțile vist(iernicu)lui Matei un iazu ci să numești a lui Arsăni căp(i)t(an) și în scrisorile Ivoeștilor să vedi un zapis din 7199 <1691> apr(ilie) 15 de la preotul Simion i fratele său Micul și alții cu care au vândut partia lor Dediului spătar, de la care au răscumpărat-o Ilie clucer, fiindu și ispisocu de întăritură din 7204 <1695> sep(tem)v(rie) 12 de la domnul Costandin Duca v(oe)v(o)d. Care iaz după măsura ce au făcut Româneștilor au venit iarăș pe Ivoești arătând singuri răzășii din acel Arsăne căp(i)t(a)n, nimine nu s-ar fi arătând ca să aibă parte în Românești, și că așa urmând la toate măsurile în curmeziș a Româneștil(o)r pe la locurile mai sus arătate și dând la fiiștecare măsură suma stânjânil(o)r arătați, unde s-au împlinit au făcut și gropidespre Ivoești, și vrând ca să pue și pietre, și răzășii arătându-să nemulțămîțiau rămas pînă sa va da hotărâria Divanul(u)i.

Al 3^{le}. 1815 septem(v)r(ie) 1. Zapisul Mariei, fiica lui Ioan Cazacliu, întărit de Divan, prin care vinde răp(o)s(a)tului hatman Costandin Pălade 14 stânjâni din moșia Româneștii, adecă 11 stânjâni ci-i are cumpărați cu zapis de la Condurachi sin Grigori Boghiul și trii stânjâni ci-i are danie de la bunăsa preutiasa Anița, fiica răposatul(u)i căp(i)t(an) Zadarabani Stefan, câte 45 lei stânjânu.

Al 4^{le}. 1816 apr(ilie) 30. Anaforaua veliților boeri a Divanului cuprinzătoare de giudecata urmată între răposatul acum hatman Costandin

Pălade și între răzășii de Românești, atât pentru împresuraria ci pătimia moșiia Ivoeștii despre Românești, cât și pentru niște cumpărături ci mai cere răpos(atul) hatman din moșie Româneștii, prin care după cercetare(a) ce s-au făcut atât scrisoril(o)r înfătoșate de amândoa părțile, precum și mărturiei răposatul(u)i vor(ni)c Ioan Tăutu, arătat mai sus. În sfârșit să zice că întrebându-să pe răzăș(i) la ce nu să mulțămescu cu cercetările dumisali banul(u)i, ei au răspuns întâi că n-ar cunoaște că moșiia Ivoeștii să împreso(a)ră despre moșiia Româneștii, fiindu-le stăpânire lor în vechime pin trii pietri ci ar fi apucat pintre Românești și pintre Ivoești, cari pietri s-ar fi adevérit și la hotărătura ci s-au făcut de un Costandin Perju vor(ni)c de poartă și de un mazil părților ci au avut vist(iernicul) Matei Canta în moșiia Româneștii de pe Moisăi Cucoranu, care acum să stăpânesc de Soltana Rughioae, pe care hotarnicu după ispita ci au făcut măsurilor răp(o)s(atului) vor(ni)c Tăutu, dovidindu-să cu stânjânu prost, au găsit-o greșită, fiind măsurată de acii hotarnici cu stânjânu domnesc, și nici din partea răposatul(u)i logofăt Costandin Pălade n-au fost nimine la ace hotărătura. Și dacă pentru acele trii p(i)etre nu este dovadă de cine s-au pus și în ce vreme și pentru ce pricină niște pietri ce nu sânt mărturisâte, giudecata nu poate să pue temeiu asupra lor, îndestulă dovadă fiind cercaria ce au făcut răp(o)s(a)tul vor(ni)c asupra măsurilor după însuș ispisaocele lor și după pietrile ci s-au arătat că au fost cu stânjânu(l) prost. Peste care măsuri fără o altă vrednică dovadă, ei nu pot să mai întindă, ci răposatu(l) hatman îș(i) vat rage ace împresurare, întărită fiind anaforaua și de domnu scărlat Călimah v(oe)v(o)d în unire cu socotița cuprinsă prin anafora.

Al 5^{le}. 1816 iulie 10. Cartia gospod a domnului Scărlat Călimah v(oe)v(o)d, cuprinzătoare de giudecata urmată între răp(o)s(a)t(ul) hatman Costandin Pălade și între răzășii Românești, atât pentru împresuraria ci pătimia moșiia Ivoeștii a răp(o)s(a)t(ului) hatman despre moșiia Româneștii, cât și pentru niște cărți de danie și cumpărături ci mai are răp(o)s(a)t(ul) hatman în Românești, prin care după cercetaria ci s-au făcut scrisorilor înfătoșate de amândoa părțile, întărindu-să și socotița cuprinsă prin opștiasca anafora a velițâl(o)r boeri de mai sus. În sfârșit să hotărăști ca să să rânduiască doi boeri hotarnici, care mergând la fața locului în ființa amânduror părților să dei sfârșit cu punere de pietri hotară, potrivit stânjâni

cu palmă proastă după cum din vechi au fost măsurată moșia Româneștii și împărțită pe 17 bătrâni, după glăsuirea ispisoacilor ci să află la răzăș(i), și măsurând întreg trupul moșiei Româneștii în curmezăș pe șapte locuri după glăsuirea ispisoacilor domnești. De să vor împlini să vor împlini suma stânjinelor cuprinsă la ispisoace, la fieștecăre măsură să să facă punct. După aceia prin cele șapte puncturi din care în capul hotarului moșiilor pe lung să să tragă linie driaptă, care linie să să și statorniciască cu pietri și alte veșnice sămne hotară și ace linii de acum înaintea și-n veci să fie cunoscută despărțitoare hotarului între aceste două numite moșii, Ivoeștii și Româneștii.

Al 6^{le}. 1816 avgust 1. Cartia gospod a domnului Scărlat Calimah v(oe)v(o)d cătră vor(ni)c(ul) Theodor Balș și banu(l) Ioan Tăutu, ca mergând la stăria locului să urmeză cu tragirea liniei în despărțire Ivoeștilor de cătră Românești întocmai după hotărâria dată prin carte gospod de giudecată cuprinsă mai sus.

Al 7^{le}. 1830 iunii 11. N° 250. Oțnoșăniia Divanului giudecătorescu cătră răposatul hatman Costandin Pălade cuprinzătoare că cercetându-să acturile Divanul(u)i s-au văzut că pricina între răp(o)s(a)tul și între răzășii Românești iaste sfârșită prin carte de giudecată a Divanul(u)i din (1)829 iunii 10, și că în trii rânduri i s-au făcut cunoscut ca să rânduiască vechil la fața locului spre a să pune în lucrare hotărâria giudecății, la care nefiind următor i să face de iznoavă cunoscut ca de are ceva din protivă întimpinări să să înfătoșază sau să triimată vechil, iar de nu să înștiințază spre a păși înaintea cu lucrările sale.

Al 8^{le}. 1835 septem(v)r(ie) 18. N° 6162. Adeverința Divanului Țării de Sus cuprinzătoare că epitropiia casăi răp(o)s(a)t(ului) hatman Costandin Pălade la 26 fevr(uarie) aceluiăș an au dat jalobă pentru înpresurare ce pătime moșia Ivoeștii despre megieșățile moșii Româneștii, Hoisăștii, Balomireștii și Movilenii.

Al 9^{le}. 1839 dechem(v)r(ie) 29. Țādula de mezat cuprinzătoare că moșia Ivoeștii s-au făcut hareciu asupra dumisale comisul(u)i Dimitrii Holban în putere(a) documenturilor cu preț de 2401 galbăn(i) cu pîiatra Visterii întărită și de Divan.

Al 10^{le}. 1840 ghenar 4. Zapisul eczecutoriei dieții răposatul(u)i Scărlat Palade de vecinica vânzare a moșiei Ivoeștii prin mezat cătră

dumnil(u)i com(i)s(ul) Dimitrie Holban în preț de 2401 galbăn(i), întărită și de Divanul Țării de Susla 10 ghenar 1840.

Al 11^{le}. 1840 fevr(uarie) 24. Hrisov gospod prin care să întărești vecinica stăpânire comis(u)l(u)I Dimitrii Holban pe moșia Ivoeștii în puteria mezatului săvârșit și a întăriturii Divanului.

Iar pârâții răzăși cu asăminia opis iscălit au înfătoșat următoarele:

1^{iu}. 6947 <1438> octom(v)r(ie) 8. Copie încredințată de Giudecătorii de Eș(i) de pe ispisocul sârbescu a domnului Ștefan v(oe)v(o)d, prin care face danie lui Cristia vorn(i)c un sat unde este Româniasa între Bahluele, iar hotarul acestui sat să fie cu toate ale sale vechile hotară pân(ă) unde au apucat din vechi.

Al 2^{le}. 7110 <1602> iunie 15. Ispisocu a domnului Irimiia Movila v(oe)v(o)d prin care întărești stăpâniria lui Zahariia, lui Ioan, lui Bail, lui Gavriil și Chirilii, și lui Perdilă, și lui Vasăle, și lui Ștefan, și lui Grigori, și Condrii, și lui Miron, pe a triia parte din al triilia parte de sat din Românești, ce au cumpărat de la Murgociu Tofle biv staroste în 39 taleri de argint. Așjidire și pe o altă parte din al triilia parte tij din Românești ce au cumpărat-o de la Cojacu și alții drept 37 taleri argint.

Al 3^{le}. 7210 <1702> fevr(uarie) 2¹²⁶. Ispisocu a domnului Costandin Duca v(oe)v(o)d prin care întărești stăpâniria lui Vasăle diiacu și nepotului său Ioan pe cinci bătrâni ce-au cumpăratură cu zapisă, care s-au ales și s-au hotărât în partia din sus, însă fără parte(a) ci s-ar alege de la Iftimiasă care au lăsat-o nehotărâtă, căci nu s-au știut câtă parte au avut, iar hotarul acestor părți despre alți răzăși s-au început dintr-o movilă unde este un stâlp de piatră despre apus despre Sloboziia Roșcăi vist(iernic), și măsurându-să hotarul în frunte s-au venit 172 stânjâni pol și s-au pus stâlp de piatră, și de acolo în lungul hotarului drept piste țarină la vale, alături cu Holmul pe din sus și s-au pus stâlp supt Holm în vale în capul heleșteuțului lui Andrii căp(i)t(a)n, și de acolo drept piste iaz și peste șasul Bahluiului până în săliștea Româneștil(o)r, și s-au pus stâlp în săliște în vale de drum, și de acolo drept la dial pe din sus de o movilă ce este diasupra săliștii, și de acolo drept piste zăpodie pe din gios de movila din mijlocu și pe costișă despre apus lângă o săliște unde au fost o vie vechi și au pus stâlp, și de acolo drept pe costișă și piste altă

¹²⁶ Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, XIII, p. 20-25, nr. 26.

zăpodie și la dial până în podiș și s-au făcut groapă deasupra prisăcii, și la vale drept pin prisaca lui Chiriacu pintr-un cireș pre o vâlce prin fântâna ce(a) cu piază a lui Chiriacu, și de acolo drept la dial până în podiș din dial de arie Iorgăi s-au pus stâlp de piază, și de acolo drept pe podișu și la vale pre costișă despre apus pe lungu la dial până în podiș din dial de arie Iorgăi s-au pus stâlp de piază, și de acolo peste pârâu în lungul pârâului prin capul unui piscu și drept pre costișă și despre răsărit și la dial pi(n)tr-o movilă care este diasupra izvoară(l)o(r) Liahului despre răsărit, și din movilă tot la dial pe podiș până diasupra unor vârtoape, și treci peste un drum ce mergi la Jâjia și în podiș înprotiva movilii cii mari s-au pus stâlp de piază despre răsărit. Și aici s-au măsurat di-a curmezișul hotarul și s-au venit lui Vasăle dieacu și lui Ioan, nepotului său 99 stânjâni un cifert și giuătate; și de acolo drept în movila ce mare este capul hotarului Româneștil(o)r.

Al 4^{le}. 7219 <1710> oc(tomvrie) 20. Mărturiia lui Savin uricariul și alții cuprinzătoare că după poronca gospod ce i-au adus Vasăle uricariu, mergând la săliștia Româneștii spre a-i alege și a-i hotărî părțile ce ave acolo în Românești, au început a măsura cu o funie de 20 stânjâni, și stânjânu(l) de opt palme de a sale din fruntia hotarului despre Sloboziia Roșcăi vist(iernic) dintr-o piază ci iaste într-o moviliț(ă) și s-au venit lui Vasăle uricariu 155 stânjâni, cu cinci stânjâni și giuătate partia lui Bâtcă și cu 10 stânjâni partia Iftimesii, iar lui Ioan, nepotului său, s-au venit 40 stânjâni. Asăminia arătându-să și celelante mururi ce-au făcut moșiei Româneștilor de giur înpregiur.

Al 5^{le}. 7220 <1712> fevr(uarie) 2. Ispisocu a domnul(u)i Neculai v(oe)v(o)d, prin cari întărește stăpâniria lui Vasăle Popa uricariu pe patru bătrâni ci i s-au ales în Românești de cătră Savin uricariul hotarnicul și alții cu părțile lui Chiriacu, fratile fimeii lui, iar lui Ioan, nepotului său, i s-au venitu un bătrân întreg dintr-acii cinci bătrâni, și osăbit a triia parte dintr-un bătrân, parte Iftimesii, giuătate a lui Vasăle uricariu și giuătate a lui Ioan, și altă o a triia parte, partia Bâtcă, giuătate iarăș a lui Vasăle uricariu și giuătate a lui Ioan, arătându-să anume și măsurile ce s-au făcut de cătră rânduiții hotarnici cu funiia de 20 stânjâni, și stânjânu câte opt palme.

Al 6^{le}. 7246 <1738> iunie 22. Ispisocu a domnul(u)i Ghica v(oe)v(o)d cuprinzător de giudecata ci au avut răzășii de Româneștiei în de ei

pentru neînvoirea ce urma între dânșii la stăpânirea moșiei nefiind împărțală vechi, și să întind a stăpâni fieștecari mai mult decât partia sa, atât în baștină, cât și în cumpărătură, vânzind unii altora mai mult decât au avut. Din care să cuprinde că rânduindu-i în cercetare(a) lui vel logofăt Sandul Sturza ca să le ei sama și pe toți să-i îndrepteză cum să cade cu dreptate, cari aducându-ș(i) toți răzășii scrisorile înaintea(a) dumi(sa)le și luându-le sama cu amăruntul s-au adevérit dintr-o hotarnică ce scrii că ș-au hotărât Vasăle Popa uricariu părțile lui ce-au avut la acel sat, cum că satul Româneștii umblă în 17 bătrâni, și bătrânul câte de 30 stânjâni în frunte hotarul(u)i, și stânjânul de 8 palmi. Și s-au mai luminat și dintr-altă scrisoare ci s-au aflat la răzăș(i), scriind anume că bătrânii lor cii vechi carii au avut moșie la acel sat ș-au plătit-o la o moarte de om ci s-au făcut în vremile de demult, și pe aceste s-au îndreptat toți răzășii cari din ce bătrân să trag și ce părți au de baștină, afară de cumpărături pe cari au arătat și zăpisă. Și după scrisorile și zăpisăle lor cine ci-au arătat într-aceasta li-au lămurit dumnial(u)i vel logofăt părțile tuturor cum arată anume mai gios.

Întâi s-au ales 4 bătrâni și 20 de stânjâni lui Gavril ot Vistierii sin Vasăle Popa uricariul pi diresăle lui, care iaste și stâlpită din sus cu 10 stânjâni din partia Iftimesii și cu șapte stânjâni pol moșie de baștină din partia moșului lor Moisăi sin Ioan Albici, și cu 5 stânjâni din partia lui Bătcă, din care moșie au și vândut-o Vasăle Popa uricariul din stâlpitura lui un bătrân giământate spătăresei Tofanii.

Așjidiria s-au ales un bătrân și 5 stânjâni lui Ioan Zugravul, nepot lui Vasăle Popa uricariul, care este iară nestâlpită lângă părțile lui Vasăli Popa uricariul, și alt bătrân întreg s-au ales a Sandului neșuțatoriul(u)i, și un bătrân întreg și a patra parte dintr-alt bătrân s-au ales lui Cărstiian, cumpărătură de la Ribica i Iorguliasă neșuțatoriță, și de la fiiul ei, Apostol, și de la nepotul ei, Costandin Bănarul pe zăpisă ci au arătat, și iarăș un bătrân întreg baștină s-au ales lui Costandin sin Sandului Fustașul de pe moașa lor, Irina, și alți 10 stânjâni a Sandului Fustașul, moșie baștină dip e fimeia lui Anastasiia din partia lui Roman, și i-au ales lui Vasăle vel log(o)f(e)t cum au văzut mărturiia acelui boeriu, iar cumpărăturile tij a Sandului Fustașul i-au cuprins 17 stânjâni în fruntia hotarul(u)i pe zăpisă ci au avut, însă a patra parte din bătrânul lui Darie din parte de gios care fac șapte stânjâni pol cumpărătură

Sandului Fustașul de la Dumitrașc(u) sin Pintilii Bandor, și cinci stânjân(i) cumpărătură Sandului Fustașul de la Pavăl zet lui Toader Robul în parte(a) de sus din bătrânul lui Căraivan și Anastasie. Și iarăș trii stânj(e)n(i) pol din bătrânul Nica, cumpărătură Sandului Fustașu și frăține-său lui Vasăle țarcovniacul, de la Dumitrașc(u) Bandor și de la Darie sin Pintilii Bandor.

Așjdire s-au ales lui Vasăle sin Simion Ciolan, nepot lui Grigore Ciolan, strănepot Anii, ci-au fost sor(ă) cu Larion, și altor frați și săminții ai lui doi bătrâni întregi, însă un bătrân și giumătate moșie baștină de pe strămoașa lor preutiasa Anghelina, a popii lui Filip, și de pe Ana, sora lui Larion, și cumpărătură tij lui Vasăle Ciolan i s-au ales a patra parte dintr-un bătrân, cari ș-au cumpărat și de la Negrușa, fata Ciorbagii, din partia Anii, soră lui Larion, iar a patra parte dintr-un bătrân, tot din partia Anii s-au ales lui Trohin și lui Tanasie, nepoți Ciorbagii.

Așjdiria s-au ales și lui Grigori Bandor, fecior lui Darie Bandor, și frațil(o)r săi, nepoți și strănepoți lui Pătrașc(u) stolnicelul și Lupului Copilul, doi bătrâni moșie baștină de pe strămoașă-sa Macrina, și alt bătrân au cuprins toate cumpărăturile din ispisocu de cumpărătură ce au avut moșul lor Pătrașc(u) stolnicelul de la Radul vodă din bătrânul lui Nicoară Capotă și dintr-alte zăpisă de cumpărături ce au arătat că au cumpărat strămoșul lor Lupu Copilul o parte de la Evdochiia din Românești, partia ei din Mijloceni, dintr-un moș giumătate și altă parte de la Bejan zăt / Condrii /.

Așjdiria s-au ales giumătate giumătate de bătrân și preutului Vartholmeiu, ginerile lui Pătrașc(u) Butii din ispisocul de pâără ce-au avut de la Neculai v(oe)v(o)d, și iarăș s-au mai ales doi bătrâni întregi și 16 stânjini pol toate cumpărăturile și dani din 12 zăpise ci au avut dintr-acel sat Româneștii Miron Costandin log(o)f(e)t și fiei săi, Ioniță hatman, care părți de moșie au fost date zestre di Ioniță ha(t)m(a)n gineri-său lui Miron Cuza log(o)f(e)t, și Miron Cuza li-au dat iarăș zăstre gineri-său lui Moisăiu cămăraș, pentru cari părți de moșie au avut și pâără de față acești răzăși cu Moisă cămăraș, căci au fost cerut Moisăi moșie mai multă de la răzăși pe acele zăpisă, și mai pe urmă iarăș ei în de ei s-au tocmit și s-au așăzat și i-au dat răzășii doi bătrâni și 16 stânjâni pol lui Moisăi cămărașul cu care s-au mulțămit și Moisăi cămărașul. Și toate aceste părți câte mai sus s-au arătat a tuturor răzășilor să închei în 17 bătrâni cu umblă satul, și fiind toți priimiți și

mulțamiți cu această împărțală li să întărește stăpânirea fieștecăruia pe părțile sale cum să arată mai sus că li s-au ales, dându-să la fieștecare niam câte o asăminia carte spre a nu mai fi pricină între dânșii.

Al 7^{le}. 1779 mart(ie) 24. Anaforaua răp(o)s(a)tul(u)i mitropolit Gavriil și a boeril(o)r Divanului cuprinzătoare de giudecata ci au avut răzășii de Româneșticu pit(a)r(ul) Iordache Iurașc(u) pentru un bătrân și giumătate ci cere răzășii să răscumpere de la pit(a)r(ul) Iorașc(u), și după cercetaria ci s-au făcut să hotărăște ca jă(lui)t(o)r(ii) răzăși după pravilă și după obiceiul pământului au toată dreptatia a întoarce banii pitar(u)lui Iurașc(u) și a lua moșia la a lor stăpânire.

Al 8^{le}. 1785 dechem(v)r(ie) 17. Mărturiia lui Constandin Perjă vor(ni)c de poartă și alții, cuprinzătoare de alegiria și hotărătura ci au făcut din poronca domnul(u)i Alecsandru Ioan Mavrocordat v(oi)e(v)o(d) părților de moșie ce are vist(iernicul) Matei Canta în moșia Româneștii, care părți li-au luat cu schimbu părintele dum(i)s(ale) logofetul Ioan Canta de la Moisă Cucoranu pitar, cum arată zapisul de schimbătură ci iaste din 1774 iunii 31, prin care să arată în ce chip au ales și au măsurat parte(a) vist(iernicului) Canta cu funii de 30 stânjâni, și stânjânu de 8 palme gospod.

Al 9^{le}. 1816 iunii 20. Cartia Isprăvniciei de Cârligătură cătră Ioan Asmarandii mazil poroncitoare ca pentru 14 stânjâni în curmezâș din trupul moșiei Româneștii ci au cumpărat răposatu acum hatman Costandin Palade de la fiicele și feciorul lui Ioan Cazacliu să publicarisască la staria locului în curgire de șasă luni, și arătându-să cineva cu înprotiviri de răscumpărare să triimată la Isprăvnicie.

Al 10^{le}. 1816 oc(tom)v(rie) 2. Răspunsu Isprăvniciei de Cârligătură cătră Logof(eți)e că s-au arătat trii răzăși rudenii de a vânzătoriu(u)i ci protimisis ca să-i răscumpere acii stânjâni, pe care să-i și triimată la Divan.

Al 11^{le}. 1816 oc(tom)v(rie) 10. Carte gospod a domnul(u)i Scărlat Călimaș v(oe)v(o)d cătră vor(ni)c(ul) Theodor Balș poro(n)citoari ca înfătoșând pe acii ci cer protimisis de răscumpărare cu vânzătorii să cercetez(e) și dovidindu-să rudenii cu vânzătorii, și că fără știria lor s-au săvârșit vânzaria acelor stânjâni să facă punire la cale spre a rămâne odihniți după dreptatia ci vor ave, iar fiind pricina în alt chip să înștiințază.

Al 12^{le}. 1825. Hartă închipuitoare de staria locului.

Al 13^{le}. 1829 iulie 17. Cartia Divanul(u)i cuprinzătoari de giudecata ci au avut răzășii de Românești cu să(r)d(a)r(ul) Dimitrii Ioan vechil hatmanul(u)i Costandin Pălade pentru o bucată de loc din trupul moșiei Româneștii prin care după cercetaria ci s-au făcut scrisorilor înfățoșate de amândoa părțile în sfârșit să hotărăște ca să să cerceteză prin carte de blestem și dacă să va dovedi că stăpâniria niamul(u)i pālădescu au trecut cu trupul Vlădeștii piste pietrile hotară și și peste drumul ci iaste graniță între Vlădești și între Românești cu numire stăpânirii acestui zapis, atunce să poate înțelege că ace pășire au urmat în puteria pomenitului zapis, și să să de și partia aceia cătră Vlădești. Iar dacă pășiria piste hotar nu va fi urmat, atunce zapisul să socotește ca o hârtie fără lucrare cătră niamul pālădesc, și stăpâniria va rămâne tot a lor precum au și avut-o până la iscaria pricinii.

Asăminia și pentru doă zapisă ci au mai arătat vechilul răposatul(u)i hatman din 1782 și 1786, din car ice întâi iaste și înaninte sobornicescul(u) hrisov, și nu este supus la publicații, decât să ceri a stăpânirii dovidire. Iar cel al doilia de au urmat publicații sau stăpânire de zăce ani, sau nefiind nici una, nici alta sânt supusă răscumpărării ca niște hârtii nepusă în lucrare pân(ă) la giudecata domnul(u)i Călimah. Asăminia și pentru cumpărătura a 14 stânjâni după zapisul din 1815 sept(emv)r(ie) 7, fiind că la mâna răzășil(o)r s-au văzut protestăluitu asupra acii cumpărături să dă protimisis răzășil(o)r de a o răscumpăra, oborând prin această carte atât hotarnica banului Tăutul din 1815, cum și stăpâniria hatmanul(u)i Pălade în neființa hotărârii obșteștii adunări a Divanul(u)i.

Al 14^{le}. 1830 avgust 29. Mărturiia dumisali banul(u)i Chirica Stămate hotarnic și a pāh(a)r(nicului) Vasāle Popa ingineriul, cuprinzătoari că pe temeiul poroncii Divanul(u)i mergând la moșia Româneștii și urmând după hotărâria cuprinsă prin carte de de giudecată a Divanul(u)i din anul 1829 iulii 17, au măsurat moșia în curmezâș pe 8 locuri, făcând și despărțire hotarul(u)i Româneștil(o)r de cătră megieșătile moșii, cum și de cătră moșia Ivoeștii despărțind și parte(a) căp(i)t(ăne)s(ei) Sultana Rughioaia de cătră a răzășil(o)r, și păzind urmare(a) întocmai după cuprindiria hotarnicii din 1785 dechem(v)r(ie) 31, a vor(ni)c(ului) de poartă Costandin Perju precum anume prin ace mărturii să arată.

În priivire(a) căroră acestor de mai sus documenturi înfățișate de cătră amândoa părțile și în priiviria pe masa Presudstviei și a hărțil(o)r de staria locului înfățișate de pârâți, Divanul după cu amăruntul și pătrunzătoare cercetare ce au făcut tuturor înpregiurăril(o)r aceștii pricini au venit în lămurire cu hotărâria Divanul(u)i obșteștii adunări din 1816, întărită de cătră domnul Călimah, iaste driaptă și legiuită, precum și mărturiia hotarnică din 1815 a banului Tăutu încât privește pe Ivoești, pe care iaste mărginită și pomenita hotărâre, cu a căriia cuprindere întru tot să unește și acest Divan și hotărăște ca jăluitor(ul) com(i)s Holban să-ș(i) tragă la a sa stăpânire tot locul înpresurat din hotarul Ivoeștil(o)r di la hotărătura urmată de cătră hotarnicul Perju la 1785, carele au bătut cu totul din cuprindere(a) vechil(o)r ispisoaice și mai ales a domnul(u)i Grigori Ghica v(oe)v(o)d din 7246 și hotarnica lui Savin uricariu, înfățișate de însuș pârâții răzăș, prin care această hotarnică anume să arată că stânjânu(l) cu care au măsurat atunci au fost de opt palme de a sale, adecă palmă proastă, iar nicicum domniască, precum acel Perju hotarnic cu hotărătura sa făcută cu stânjânu(l) domnesc măsurând Româneștii la măsurile în curmezăș au înpresurat parte din Ivoești pritendirisâtă de com(i)s(ul) Holban; Pe lângă care mărturie hotarnică a Perjului numai puțan cade și hotărâria Divanului din 1829, căci și aceasta las că iaste înprotiva glăsuirii ispisocul(u)i de mai sus arătat a domnul(u)i Ghica, prin care lămurit să rostește că Româneștii să înparte pe șaptesprizăce bătrâni, și bătrânu(l) de triizăci stânjâni, și stânjânu prost precum s-au lămurit din hotarnica lui Savin că măsura au făcut-o cu palma sa, dar apoi este protivnică și hotărâre obșteștii adunări din 1816 următoare adivăratii glăsuiri a documenturil(o)r.

Și dar așa precum prin hotarnica vor(ni)c(ului) Tăutu din 1815, atuncia ban, este arătată mărimia trupului Româneștilor în sumă de stânjâni proști întocmai după adevărata glăsuire a documenturil(o)r pârâților răzăși, Divanul hotărăște ca dădușă mărimia în curmezăș a trupului Româneștilor în suma stânjânil(o)r cuprinși prin hotarnica vornicul(u)i Tăutu de la un capăt până la altul cât loc va rămâne afară spre Ivoești ca unul ci să dovedește că este din drept trupul Ivoeștil(o)r, îl va trage în stăpâniria sa jăluitoriul com(i)s Holban, pe care îl va stăpâni fără ce mai mică supărare despre pârâți; Iar apoi pentru paisprizăci stânjâni di Românești cumpărați de hatmanu(l) Palade și pe care însă îi și stăpânescu pârâții răzăși după hotărâria din 1829 pe care acum

îi pretendirisăște jăl(uito)r(ul) comis supt cuvânt că ar fi cumpărați împreună cu Ivoeștii, căci i s-ar fi dat și zapisul acestor stânjâni împreună cu scrisorile ivoeștil(o)r, fiind că în țadula mezatului să vede că scrie numai vânzaria Ivoeștil(o)r, iar nicicum și acii 14 stânjâni din Românești, nu i să încuviințază dreptate la asăminia pretenție.

Drept aceia domnia noastră în temeiul legilor statornicite după noul așezământ prin acest hrisov cu a noastră iscălitură și pecete întărim hotărâria mai sus prescrisă a Domnescului Divan spre vecinică curmare a proșesul(u)i în întemeiul artic(ol)ului 364 din organicescul reglement, urmând întru aceasta credința boerilor domniei noastre iscăliți în anafora, mădulari a Divanului Domnescu, dumniilor logofătul Costache Balș, vornicu(l) Iordache Balș, vornicu(l) Petrache Mavrogheni, vornicu(l) Lascar Cantacuzin(o), și a candidațil(o)r îndeplinători complectul(u)i, dumniilor post(e)l(nicu)l Alecu Vărnăv, post(e)l(nicu)l Dimitrii Bran și spatar(ul) Andrii Bașotă.

Pentru care poroncim dumisale vel logofăt a dreptății Neculai Canta ca prin locul cuviincios să aducă întru întocmai împlinire hotărâria arătată.

Scrisu-s-au hrisovul acesta la scaunul domniei în orașul Eșii în anul al șaptilia al domniei noastre.

An 1840 dechemvr(ie) 13 (?).

N° 220.

Mihail Sturdza v(oe)v(o)d <m.p.>.

N° 811.

(...)

V(asile) Pogor vel agă (?) <m.p.>.

Șef secții a doa din Log(o)f(e)ție dreptății.

D. C(...) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>:

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat copii dum(isa)li sârdariul(ui) Manolachi Codrescul înscrisă în condica adiverită di acest Divan supt No. 1047. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.
Mat(ei) Canta <m.p.>.
Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.
Director Stamati <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 102-103v. Original.

41

1841 august 12

Mărturie hotarnică Cinstita Mare Logofeție pe temeiul hrisovului gospod cu N° 220 câștigat de dum(nea)lui comisul Dimitrie Holban în pricina ci au avut cu răzășai ot Românești pentru împresurarea moșăei dum(i)s(ale) Ivoeștii sau Holmu de cătră numițai răzăși, au slobozit domnescu(l) ofis cu N° 435 cătră Isprăvniciaa țan(u)t(ului) Eșai spre a-i aduci întru împlinire hotărâre(a) dată de Domnescul Divan, cuprinsă prin luminatul hrisov. După care Isprăvniciaa următoare fiind i-au și dat în stăpâniri trăgând brazdă dispărtoare între pomenitele moșai potrivit hotărârei.

Și tot atunce priimind dumi(sale) com(i)s(ul) Holban adresul Giud(ecăto)riei țan(u)t(ului) Eșai întemeiată pe asămine de la ingineriul țanut(u)lui, prin care înconoștiințază atât pe dumi(sale) com(i)s(ul), precum și pe toți prop(r)ietarii megieșâtel(o)r moșai cu Ivoeștii, ca la 5 a următoarei luni av(gus)st să fie prigătiț(i) cu toate documenturile și arbitrii legiuiț(i) după clăsiificația însămnată de Divanul apilativ a Țării de Sus, căci când dum(nea)lui ingineriul va sosî spre rădicare planului Ivoeștii să nu întimpine ostanovcă.

Pi temeiul căriia încunoștiințări a Giud(ecăto)r(iei) au și dat jalobă dumi(sale) com(i)s(ul) cinst(itei) Marei Logofeției, cerând să i să rânduiască pe cini va socoti ca împreună cu ingineriul țan(u)t(ului) să-i statorniciască cu pietri și movili despărțire(a) moșăei dum(i)s(ale) despre moșăia Româneștii, dându-i și mărturie hotarnică.

Cinstita Logofeție cu rezoluția sa cu N° 1985 pusă pe jaloba dum(i)s(ale) com(i)s(ului) au recomenduit Isprăv(ni)ci(ei) țanut(u)lui Eșai

poroncitoare ca ia să ei în băgari de samă cerire(a) câștigătoriul(u)i giudecățăi de a statornici sămni mai temelnice între dispărțire moșăei dum(i)s(ale) de moșăia Româneștii, cari esti spre ferirea a o din nou pricină ci ar aduci după vremi o nestojăre brazdei ce s-au tras. Apoi să îndestuleză cerirea jăluitoariul(u)i comis prin înadins, care întâlegiri cu acel inginer să facă lucrare la vreme(a) arătată. După care Isprăv(ni)ci(a) țân(u)t(ului) cu (zdel)¹ca sa N° 9953 însămnată în dosul acii jalobe au poroncit să s(e) urmeză potrivit rezoluțâei cinst(itei) Logofețâei.

Gios iscălițâi, ingineriul ingineriul țânut(ului) Eșâi și cinovnicul Isprăvniciei acelui țânut, întrunindu-ne la starea locului la 5 av(gu)st am și urmat cu lucrare întocmai cu păvățuirea cel(o)r poronciteîn chipul următoriu:

1^{iu}. S-au măsurat moșăia Româneștii pe șapte locuri, precum să lămurești prin hotarnica vornicul(u)i Ioan Tăutu /atunce ban¹/ din 1815 sâp(tem)v(rie) 3, pe cari Domnescul Divan s-au întimiiat și au hotărât c(...) ¹dându-să mărimea în curmeziș a trupul(u)i Româneștil(o)r în suma stânjânil(o)r, c(um) ¹și prin hotarnica vornicul(u)I Tăutu de la un capăt pân(ă) la altul, cât l(e) ¹va rămâne afară spre Ivoești ca unul ce să dovidești că esti din drept trupul Ivoeștil(o)r îl va tragi în stăpânirea sa jăluitoari(u)l vom(i)s Holban, pe care îl va stăpâni fără ce mai mică supărare despre pârâți, când atunce la această măsură după chiemare ci li s-au făcut (au) ¹fost față din răzăși, preotul Partheni, diiacon(ul) Sârghi, polcovnicu(l) Banu, p(...) ¹Costandin Lupașcu și alți ai l(o)r în ființa căroră am măsurat cu stânjânul de optu palmi proaste, care palmă s-au văzut însămnată în hotarnica (lui) Tăutu;

Începând măsura 1^{iu}: 510 stânjâni în frunte hotarului (dins) ¹pre Sloboziia Roșcăi, undi acum esti satul Scobâlțanii, dintr-o piază ci-i într-o moviliță, cari piază acum lipsăști.

Măsura al 2^{le}: 1020 stânj(eni) pe supt Holmu, iarăș dintr-o piază ci era într-o moviliță supt dial (de) ¹Slobozie Roșcăi și ace piază lipsăște.

Măsura al 3^{le}: 730 stâ(n)j(eni), 4 palme, prin săliște(a) vechi din drumul ci esti pintre hotarul Româneștil(o)r și a Vlădeștil(o)r sau Totoești.

Măsura al 4^{le}: 440 stâ(n)j(eni) iarăș dintr-acel drum (pe) ¹o săliștioară undi au fost o vie vechi.

Măsura al 5^{le}: 561 stâ(n)j(eni), iarăș (dintr-)¹acel drum pe la o vali ce-i zic Cățin.

Măsura al 6^{le}: 637 stâ(n)j(eni), 4 palme, tot dintr-acel drumpe la pârâu(l) Liahului.

Și măsura al 7^{le}: 274 (stânjeni)¹, 1 palmă, aproape de movila mare iarăș din hotarul dispărțitoriu Vlădeștil(o)r de cătră Românești. Cari măsură au mers prin hârtopul ci esti din sus de satul Româneștil(o)r.

Și la fiișticare măsură s-au făcut pu(n)cturi însămnațe și pe harta făcută de starea locul(u)i cu numerele, A, B, V, G, D, S și J, și în pravățu(l) aceștii linii de la litera A pân(ă) la litera B neurmând stăpânirea Ivoeștil(o)r în toată întindere(a) ei, fiind pe ace(a) linii o pîiatră ci desparte Scobâlțâni de cătră colțul Româneștil(o)r în coastele Ivoeștil(o)r, care s-au însămnaț în plan cu litera Z, fiind această bucățică de loc pân(ă) litera A la acest capăt în stăpânirea Scobâlțânil(o)r, urmând pretențai din parte(a) proprietariul(u)i de Ivoești asupra Scobâlțânil(o)r pentru acest trunchi de loc, și de la această pîiatră s-au început a să tragic brazdă prin pu(n)cturile mai sus însămnațe în lungul moșail(o)r Ivoeștii și Româneștii pân(ă) aproape de movila mare.

După care pe temeiul nomerarisâtel(o)r poronci cu adresul N° 46, iarăș s-au făcut chiemari numișil(o)r răzâși ca să fie față la pusu pietril(o)r pe linie brazdei trasă în despărțire(a) acestor moșai, ei n-au vrut să priimască asăminea adres, și văzind că nu vroesc a veni spre a fi față, am pus pietre hotară făcând și movili pe linie brazdei precum mai în gios să arată.

Începând din capu(l) moșăei Româneștii, undi astăzi să stăpânești și undi iaste pîiatra însămnaț în plan cu litera Z, colțu Româneștilor, și din sus de acia pîiatră în apropieri de 7 palmi, am pus și noi o pîiatră hotar, făcând și movilă în pravățu(l) linii pu(n)ctului 1^{iu}, însămnaț în plan cu litera A, cătră pu(n)ctul al 2^{le} cu lit(e)r(a) B. Și dintr-această pîiatră mergând pravățu(l) aceștii linii drept înnainti pe podiș și cam la vali undi s-au înplinit 122 stânjâni gospod am pus pîiatră, făcându-să și movilă. De acolo tot drept pravățu(l) aceștii linii pân(ă) diasupra ponoarâl(o)r, undi s-au înplinit 142 stâ(n)j(eni), s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă, și de acolo tot pravățu(l) aceștia linii înnainti la vale prin ponoară pân(ă) la pu(n)ctul cu lit(e)r(a) B supt dialu(l) Holmului, undi s-au înplinit 153 stâ(n)j(eni) de la dial de drumul ce mergi de la Podul Leloae la Hoisăști, undi s-au pus pîiatră, făcându-s(e) și movilă. Iar de acolo cârnind puțan linie cam spre răsărit cătră pu(n)ctul al 3^{le} însămnaț în plan cu lit(e)r(a) V, am trecut drumul și piste apa Bahlui(l) undi

s-au împlinit 196 stâ(n)j(eni) am pus pîiatră, făcându-să și movilă pe malu(l) Bahluul(u)i, și de acolo tot drept înnainti pravățu(l) aceeaș(i) linii pe șas până undi s-au împlinit 297 stâ(n)j(eni) în margine(a) unii gârle s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă, de acolo tot drept pe acelaș pravățu înnainti piste¹ gârlă și peste drumu(l) mare a Târgului Frumos și cam la dial pe din sus de o movilă care rămâne pe Ivoești și cam la vali piste o așzătură puțan la dial pân(ă) la pu(n)ctul cu lit(e)r(a) V, undi s-au împlinit 255 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră în costișă, undi s-au făcut și movilă. De acolo cârnind linie¹ cam spre amiazănoapte cătră pu(n)ctul al 4^{le} însămnat în plan cu lit(e)r(a) G¹, și la dialpiste drumul Hârlăului până undi s-au împlinit 180 stâ(n)j(eni) s-au¹ pus pîiatră, făcându-să și movilă. Și de acolo tot pravățu(l) aceștii¹ linii și tot cam la dial până în muchia dialului, undi s-au împlinit 130¹ stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră, făcându-s(e) și movilă înprotiva unii movili mari di pi moșăia Româneștii în depărtari de 85 stâ(n)j(eni). De acolo tot pravățu(l) aceștii linii și la vali piste o așzătură și piste drumul Țo(...)¹ril(o)r și cam la dial pân(ă) în muche(a) dialului, undi s-au împlinit 420 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă. Și de acolo tot pravățu(l) aceștii¹ linii la vale și pe costișă undi s-au împlinit 190 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă în dreptul unui budăiu în depărtare de 8 stâ(n)j(eni) (...)¹ budăiu rămâne pe Ivoești, și de acolo tot pravățu(l) aceștii linii pân(ă) la¹ pu(n)ctul cu lit(e)r(a) G, undi s-au împlinit 396 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă în margine(a) vetrii iazul(u)i căp(i)t(a)n(ului) Arsăni, cari iaz rămâne¹ pe Ivoești întocmai după glăsuirea hotarnicea banul(u)i Tăutu. De acolo cârnind puțan linie tot spre miazănoapte cătră pu(n)ctul al 5^{le}, însămnat în plan cu lit(e)r(a) D, și piste gura unii văi undi s-au împlinit¹ 287 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă în dreptul unui budăiu în¹ depărtare de 11 stâ(n)j(eni), cari budăiu rămâni pe Ivoești. De acolo tot pravățu¹ aceștii linii undi s-au împlinit 90 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră, făcându-să și movilă iarăș în dreptul unui budăi în depărtari de 8 stâ(n)j(eni), și de acolo tot pravățu linii înnainti până undi s-au împlinit 163 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră făcându-să și movilă iarăș înpotriva unui budăiu în depărtari de 9 stâ(n)j(eni), de acolo tot pravățu aceștii linii înnainti piste gura văii numită Cățin și piscu la dial până la pu(n)ctul D, undi s-au împlinit 180 stâ(n)j(eni) s-au pus pîiatră făcând(u)-să și movilă. Iar de acolo drept linie înnainti cătră

pu(n)ctul al 6^{le} însămnat în plan cu lit(e)r(a) E, undi s-au împlinit 150 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă, și tot drept linie înnainti pe di la vali di un izvoraș ce rămâni pe moșâia Româneștii și tot înnainti undi s-au împlinit 130 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă, și de acolo tot pravățu aceiaș linie înnainti piste gura văii Româneștil(o)r și cam la dial în buza piscului în dreptul ezătorei iazul(u)i Româneștil(o)r, undi s-au împlinit 270 stâ(n)j(eni) s-au pus piază făcându-să și movilă, și de acolo tot linie înnainti cam la dial pân(ă) la pu(n)ctul cu lit(e)r(a) E, undi s-au împlinit 224 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă în dreptul satul(u)i Buțuluu. Iar de acolo cârnind linie cam spre apus cătră pu(n)ctul al 7 le, însămnat în plan cu lit(e)r(a) J, și pe acel paravăț înnainti linie până undi s-au împlinit 200 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă într-o zănoagă, de acolo tot înnainti pravățu aceiaș linii și cam la dial până undi s-au împlinit asăminea 200 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă de la dial de niști vii ce vin pe Românești. Și de acolo tot înnainti pe acelaș pravăț pe costișă undi s-au împlinit tot 200 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă, și tot pe pravățu aceștii linii înnainti cam pe coastă și piste un drum ci să pogoară în sat la Românești și tot drept înnainti pe costișă până în capu piscului, undi s-au împlinit 150 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă, și de acolo tot aceiași linii înnainti la vali undi s-au împlinit 220 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă pe costișa unui piscu. Și de acolo tto drept înnainti pe aceiaș linie piste o moghirlă și la dial pân(ă) la pu(n)ctul cu litera J în fundul hârtopului satului Româneștii, undi s-au împlinit 149 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-s(e) și movilă. De acolo tot drept înnainti pravățu aceiaș linii la dial pe podiș undi s-au împlinit 120 stâ(n)j(eni) s-au pus piază, făcându-să și movilă, și¹ tot înnainti pe acelaș podiș păr(ă) la capul moșăei, undi s-au împlinit¹ 100 stâ(n)j(eni) s-au pus iarăș numai o piază făcându-să și movilă.

Neputându-să a să statornici colți moșâi fiind că proprietariul moșâii Ivoeștii, dum(nea)lui com(i)s(ul) Holban ari pretențâi de înpresurari asupra du(mnealui)¹ vornicul(u)i Dracachi Rosăt, proprietariul moșăei movilenii; De aceia au rămas ca după săvârșiria acei pricini să să statorniciască chiotarea între această moșâi Ivoeștii și Româneștii de cătră moșâia Movilenii¹, de la

cari piază făcându-se măsurătură și în curmeziș capul moșii Româneștii până la movila mare, s-au găsit 168 stâ(n)j(enii).

Și cu asămenea orânduială săvârșându-se această lucrare, pe lângă această mărturie hotarnică i s-au dat și hartă de starea locului dum(i)s(ale) Dimitri Holban.

Ingineriu țanut(u)lui Eșâi, F(otachi) Ghețul clucer <m.p.>.

Iordachi Ghețu cinovnic <m.p.>.

N° 65.

1841 avgust 12 zile.

Divanul apilativ a Țării de Sus.

Di pi acesta s-au dat dum(isa)li sărd(a)r(ului) Manolachi Codrescul copii înscrisă în condica adiverită di acest Divan supt No., în cari sânt prescrisă toati documenturili cuprinsă în această condică în N^o de patruzăci și trii, cari s-au șnuruit supt pecete(a) Divanului, potrivit ceririi dum(isa)li Codrescu prin jalbă înregistrată N° 455, să și însămneazi că gumătați din moșiia Ivoeștii, capătul dispre apus prin vânzare din parte d(umnealui) com(i)s(ului) Dimitrie Holban au trecut cătră d(umnealui) sărd(a)r(ul) Manolachi Codrescu prin zapis întărit de acest Divan supt N° 5748.. Și pentru știință s-au însămnat.

Vor(ni)c Canano <m.p.>.

Mat(ei) Canta <m.p.>.

Grigore Codreanu spat(ar) <m.p.>.

Director Stamati <m.p.>.

Secția 3. Șef Ioan Scorpan sărd(a)r <m.p.>.

N° 1046.

1842 mart(ie) 13 zile.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 104-107. Original.

---

¹ Ilizibil de la legatul condicii.

Act de vecinică vânzare

Moșie me Ivoeștii ce-i zic și Buțului de la ținutul Cârlișurei, care acum să află de ținut(ul) Eșii, adevărată giumătate din întreg trupul ei, fiind că cealaltă giumătate o am trecut mai înainte în vecinică vânzare către d(umnealui) sârdariu(l) Manolachi Codrescu și pe care moșie o am cumpărată prin formalnic mezat; după alcătuirea ce astăzi prin bună voință am săvârșit cu d(umnealui) căminariu(l) Neculai Istrati, am trecut-o în vecinică vânzare către dum(nea)lui în preț hotărât de trei mii opt sute galbeni blanchi, N. 3800.

Și fiind că eu am primit deplin acum în mâinile mele de la dum(nea)lui arătații galbeni cuprinși mai sus, prețul acestui pământ după alcătuirea dintre noi, apoi și eu am dat în stăpânire vecinică a dum(i)sale arătata me moșie din trupul Ivoeștii cu tot locul ei în putere(a) documenturilor cu acareturile, așazare boerească și a lăcuiitorilor ce să află astăzi pe dânsa; rămânând d(umnealui) camenariu Neculai Istrate în putere acestui act de vecinică vânzare legiuit și drept stăpân pe aratatul pământ din numita moșie, și toți urmașii dum(i)sale văr stăpâni în bună pace fără nici o supărare despre nimene în veci ca pe o dreaptă ocină și moșie a dum(i)sale cumpărată prin bună credință. Volnic fiind dum(nea)lui camenariu a o schimba, a o vinde, a o dănu, precum bună voința sa va fi, ca pe un lucru ce de astăzi înainte este dreaptă proprietate(a) dum(i)sale.

Spre a căria întărire, întărind acest act cu însuș iscălitura me și adevărindu-l de marturii ce s-au întâmplat de față, am cerut totodată la Divanul competent înformăluirea lui după așezământ.

În politia Eși, anul 1842, luna noembri 1 zi.

Dimitrie Holban cămi(nar), adiverez.

(...) Balș, poftit martur <m.p.>.

M(anolachi) Codrescu sardari, martur <m.p.>.

Ioan Casul agă, martur <m.p.>.

Pascal Vidrașcu <m.p.>.

Costandin Coloiu clucer, mart(o)r <m.p.>.

G. Seulescu <m.p.>.

Am scris după cerire dum(i)sale vânzătorului.

V. Mălinescu <m.p.>.

Divanul apelativ a Țării de Sus.

Pentru că zăpisiul acesta esti supt adivărata iscălitură a vânzătorului, dum(nea)lui comisul Dimitrie Holbanu, de aceia în urmare(a) ceririi ce prin jalobă au făcut, să adiverește de cătră Divanu vremelnicești.

D. Cantacuzin(o) <m.p.>.

A. Mavrocordat <m.p.>.

N. Ruset (?) <m.p.>.

Secțiia 1^{iu}.

Șef S(ecției) C. Mile sărd(a)r <m.p.>.

N° 5891

1842 dechemvri(e) 11.

Divanul apelativ al Țării de Susu din Prințipatul Moldovvii!

În urma vremelnicii adevăriri, publicarisindu-să această vânzare prin Foea sătiască din 20 dechemvri(e) 1842, N° 51, și împlinindu-să atât termenul de șasă luni a publicarisirei, cât și aceli 15 zile legiuite prin deslegarea Sfatului din 20 maiu 1839, N° 1008, nici o pricină înpedecătoare vânzării nu s-au ivit. De aceia să întărești statornic spre vecinica stăpânire a dumisali camenariul Nicolae Istrate și urmașii dumisale asupra moșiei Ivoeștii pomenită în acest zăpis ca pre o averi cumpărată de dumnealui cu bună credință prin îndeplinirea legiuitilor pentru asăminea formalitale.

G. Beldiman vor(ni)c <m.p.>.

(...) Manu (?) <m.p.>.

A. Mavrocordat <m.p.>.

(...) <m.p.>.

Direc(tor) Manu cam(ina)r <m.p.>.

Secția 3.

Șef Scorpan

<m.p.>.

N° 1340.

Trecut registr(u) C.

(...).

1845 martie 23 zile.

O(rașul) Iașii

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 108-108v. Original.

43

1846 martie 26

Act de vecinică vânzare!

Moșia me Ivoeștii, ce-i zic și Buțuluclu, de la ținutul Cârligăturei, care acum să află de ținutul Iașii, adecă jumătate din întreg trupul ei, fiindcă jumătate să află proprietă a d(umnealui) caminariului Manolachi Codrescu, și care moșie o am cumpărată prin actul din 1^{iu} noemvrie, anul 1842, întărit statornic după formele păzite de cătră desființatul Divan al Țărei de Sus; Prin bună și slobodă alcătuire ce am săvârșit cu d(umnealui) comisu(l) Dimitrie Holban, am trecut-o astăzi în vecinică vânzare cătră d(umnea)lui în prețu de trei mii opt sute galbeni, N. 3800 #, și fiind că eu am primit de la d(umnea)lui arătații galbeni, apoi și d(umnea)lui va stăpâni arătata moșie în puterea documentelor, ca pe o driaptă ocină și moșie a dumisale, cumpărată prin bună credință.

Spre a căriea adevierire dându-i acest act subt iscălitura me împreună cu toate documentele vechi și noă, am rugat și pe Divanul competent să-l încredințaze după forme.

1846 martie 26

Iașii

N. Istrati <m.p.>.

Divanul apelativ a Prințipatului Moldaviei!

În Presudstvie încredințând d(umnea)lui cămănar Neculai Istrati că iscălitura de supt zapisul de față este adivărată a d(umi)sale. De aceea să adiverește de cătră Divan vremelnic, rămâind a să face statornica întărire

după împlinirea legiuitului termen a publicarisărei, dacă nu să va ivi vreo pricină împedecătoare.

(...) <m.p.>.

G. Beldiman vor(ni)c <m.p.>.

M. Drăche (?) <m.p.>.

(...) agă <m.p.>.

A. Suțo <m.p.>.

(...)

<m.p.>.

Secția III.

Șef

Secție Scorpan <m.p.>.

N° 2273.

1846 mart(ie) 28 zâle.

Divanul apelativ a Moldavviei!

După vremelnica adiverire în urmă însămnată publicarisându-să aciaștă vânzare prin adaosul Foi(i) sâtești din 14 april(ie) cu N° 31 și 32, și împlinindu-să atât legiuitul termin de șasă luni a publicarisirii, cât și aceli 15 zile avajirisite prin dislegaria Sfatul(u)i din 20 maiu 1839, N° 1008, înalt întărită nici o pricină împedecătoare vânzării nu s-au ivit. De aceia să întărești de cătră Divan (...)tornii spre vecinica stăpâniria dum(i)s(a)li cumpărătoriul(u)i și a urmașilor du(misale) asupra pomenitei moșii.

(...) <m.p.>.

G. Beldiman vor(ni)c <m.p.>.

(...) <m.p.>.

D. Miclescu <m.p.>.

Direct(o)r Luca <m.p.>.

Șef Ioann Scorpan <m.p.>.

Secția al 3^{le}.

N° 9361.

1846 noemv(rie) 16 zile.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 109. Original, sigiliu oval.

Divanul apelativ!

Dumnealui comisul Dimitrii Holban prin sinet întărit de acest Divan, datorind sumă de 1600 g(albeni) # dumis(ale) cucoanii Elena Samsonov, asigurați cu amanet în fondosul a giuătate de moșii Ivoeștii sau Buțuluclu, din ținutul Eșii, a dum(i)s(ale) comisului, și neurmând cu plata arătaților bani la termenul așazat în sinet nici după legiuitele deșteptări ce Divanul i-au făcut. Divanul din îndemnul stăruințelor și a înscrisurilor cereri a dumis(ale) creditoarei de a i să faci îndestulare de amanet, încuviințând vânzarea de veci prin mezat a amanetatei jumătate de moșie sus zisă, prin adresul cu N° 6714 au scris redacții ca să publice prin foile sătești termen de 6 luni ca ace ice ar ave(a) vreo pretenție în acel termin să să arăte cu reclemații la Jiudecătoria ținutală. Redacția au împlinit o așa publicații prin Adaosul cu N° 23 și 24 din 1^{iu} mai trecut, și împlinindu-să atât legiuitul termin de șasă luni a publicații, cum și acele 15 zile legiuite prin anaforaua Sfatului din 20 mai 1839 cu N° 1008 înalt întărită, nici o pricină înpedecătoare vânzării nu s-au ivit.

De aceia spre înaintirea mezatul(u)i, pe de o parte s-au scris redacții ca să publice și licitația de 40 zile spre adunarea muștereiilor, iar pe de alta s-au înființat aciastă țidulă spre urmarea strigării și hareciluiri(i) mezatului vânzării de veci a giuătate din moșia Ivoeștii sau Buțuluclu, potrivit formilor.

Vasile Roset <m.p.>.

Ghica (...) <m.p.>.

A. (...) <m.p.>.

A. Cerne <m.p.>.

Șef Sterian <m.p.>.

Secția III^a.

N° 7469.

1849 noemvrii 22 zile.

500 # vel mezat

800 # adică opt sute galbini la scară ce(...) de az(i) au rămas asupra
me.

1849 decem(vrie) 2.

(...) <m.p.>.

810 Adică opt sute zeci galbini de strigaria di az(i) au rămas asupra-
mi.

1849 decem(vrie) 9.

(...) <m.p.>.

1000 Adică una mie galbini la strigaria de azi au rămas asupra me.

1849 dechem(vrie) 16.

(...) <m.p.>.

1040 # Adică una mie patruzăci galbini la strigare(a) de astăz(i) am
date u.

23 dechem(vrie) 1849.

Guberschii secretar Pavel Samsonov.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii
Doljești), f. 110-110v. Original

45

1850 decembrie 23

Divanul apelativ.

Dumnealui comis(ul) Dimitrie Holban prin sinet întărit de acest Divan datorind sumă de 1000 g(albeni) # d(umneaei) cucoanii Elenei Samsonov asigurați cu amanet în fondosul a giuătate de moșie Ivoeștii sau Buțuluclu din ținut(ul) Eșii, a d(umnealui) comisului, și neurmând cu plata arătaților bani la termenul așazat în sinet nici după legiuitele deșteptări ce Divanul i-au făcut.

Divanul din îndemnul stăruințelor și a înscrisurilor cereri a d(umneaei) creditoarei de a i să faci îndestulare din amanet încuviințând vânzaria de veci prin mezat a amanetatei giuătate de moșii sus zisă prin

adresul cu N° 6714, au scris redacției ca să publice prin foile săteși terminu de 6 luni ca acei ce ar ave vreo pretenție în acel termin să să arăte cu reclamație la Jiudecătoria ținutală; Redacția au înaintit o așa publicație prin adaosul cu N° 23 și 24 din 1 mai anul trecut 1849.

Și împlinindu-să atât legiuitul termin de 6 luni a publicații, cum și acele 15 zile legiuite prin anaforaua Sfatului din 20 maiu 1839, cu N° 1006 înalt întărită, nici o pricină împedecătoare vânzării nu s-au ivit. De aceia spre înaintirea mezatul(u)i, pe de o parte s-au scris redacției ca să publice și licitația de 40 zile spre adunaria muștereiilor, iar pe de alta s-au înființat țidula cu N° 7469, și deși s-au urmat strigările cuviincioasă în cursu licitației, dar harceluiria nu s-au făcut, căci priimindu-să declarație înregistrată supt N° 457 din 27 ghenar(ie), anul curgători, din partia creditoarei de a să mai păsu pe d(umnealui) comis(ul) pentru plata acestor bani și de a nu să faci hareciul amanetului în alt chipu decât când va fi stăruința d(umneaei) creditoarei prin soțul, d(umnealui) Guberschii secretar Pavel Samsonov.

În sfârșit după ceriria ce s-au priimit la 14 dechemvrii din partia d(umneaei) creditoarei și dumniului comisul Holban întru a să sfârși la cea întâi vineri mezatul pomenitei giumătăți din moșie, potrivit acei cereri s-au scris redacției a publica că hareciluiria să va faci la cia întâi vineri după eșiria prin foi, iar ia publicând aciasta prin foaia cu N° 51 din 17 a curgătoarei și la 22 tot a aceștii luni fiind ziua hareciluirei atunci, în ființa atât a d(umnealui) Guberschie secretar Pavel Samsonov, cum și a d(umnealui) comisului Holban, s-au făcut îndestulă strigare mezatului în Divanu și dintre toți mușterei aflați față nimenia altul n-au dat mai folositori prețu, decât d(umnea)lui comisul Leonida Mavrodi(n) sumă de trei mii șapte sute galbini blanci zimți, N° 3700, și cu acest prețu arătând mulțămire și însuși d(umnealui) comisul s-au hareciluit mezatul asupra d(umnealui) Mavrodi(n) cu îndatoriria a aduci banii în Divan.

În priivire deci că dum(nea)ei creditoaria au declarat că ș-au priimit deplinu îndestularia după sinet de capite și dobândă / înpregiurari pentru cari au mijlocit condiția de a să aduci banii în Divanu / și d(umnealui) Holban deasăminia au declarat că tot cusurul l-au priimit.

Divanul pe așa temei și a lucrărilor urmate, prin acest act întărești vecinica și pacinica stăpânire a d(umnealui) Leonida Mavrodi(n) și a

urmașilor d(umnealui) din niam în niam asupra arătatei giunărate de moșie Ivoeștii sau Buțulucu, ca pre una ci-au cumpărat-o cu bună credință prin formal mezat.

Al. Donici agă <m.p.>.

Petrachi Carp spat(a)r <m.p.>.

Iancu Cațichi spat(ar) <m.p.>.

G. Casimir <m.p.>.

Director Alecsandru Cerne <m.p.>.

Șef Sterian <m.p.>.

Secția III.

N° 8495.

1850 dechemvrie 23.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 111-111v. Original, sigiliu oval.

46

1851 iunie 25

Act de vecinică vânzari

Subiscălitul comisul Leonida Mavrodi(n) fac știut că a me giunărate din tot trupul moșii Ivoeștii, cărie îi zic și Buțulucu, aflătoare în ținutul Eșii, pe cari am cumpărat-o prin mezatul urmat în Divanul apelativ, precum să cuprindă în actul ce me-au dat cu N° 8495 din 23 deche(m)v(rie) 1850, mărginită în trii sute șasăzăci și noă fălci, șasăsprezăci prăjâni, după lămurire(a) făcută pe planul râdicat de geometrul statului, dum(nea)l(ui) cluceriul / acum caminar / Fotachi Ghețu, și hotarnica din 1841 av(gu)st 12, N°. 65, amanetarisându-o dumnealui sardarului Mihail Curt pentru trii mii doă sute galbini prin sinet întabulat de pominitul Divan, la termen n-am avut altă înlesniri să plătesc, și creditorul cerându-m(i) îndestulare din amanet; Divanul au înaintit publicarisire spre vecinică vânzari, însă eu îngrimăindu-mă ca nu prin silnica vânzare să mi să pricinuească păgubiri, m-am osârduit și mai înainte de sosire(a) termenilor hotărâte pentru vânzari, am găsit

ahotnic a o cumpăra pe dumnealui boeriul și cavaler Necolai Alecsandru Mavrocordat.

Și așa cu dumnealui de bună voi(e), nesilit am săvârșit tocmală și e-am vândut-o în preț de patru mii, N° 4000 g(albeni) # austricești zimțiți, pe cari e-am și priimit toți deplin acum, și din ei am plătit datorie sus numită cătră dumnealui sardariu Curt, precum a dumisalii înscris declarație cătră Divan dovidești.

Deci pe acești temeiuri ș-a formarisirii ce urmează a să faci duple a me verbal(ă) și în scris ceriri cătră Divan acestui act, va stăpâni cu paci arătata moșii, atât d(umnea)l(ui) boeriul și cavaler Necolai Alecsandru Mavrocordat, cât și următorii dumisalii, ca pre un ace au cumpărat-o cu bună credință.

1851 iunie în 25 zile.

L(eonida) Mavrodi(n) <m.p.>.

Divanul apilativ

Luându-să încredințare că iscălitura de supt actul de față este adivărată a d(umnea)l(ui) com(i)s(ul) Leonida Mavrodi(n) și că au primit deplin suma de patru mii galbini, prețul vânzării arătat prin act, precum și despre titlurile proprietății, Divanul adiverești acest act vremelnic pi temeiul ceririi, ce și prin înscrisul înrăgistrat supt N° 4926 au făcut, și pe temeiul declarației primite de la d(umnea)l(ui) sard(a)r(ul) Mihalachi Curt, supt N° 4927, că s-au îndestulat de la dum(nea)l(ui) comis(ul) cu suma de trii mii două sute galbeni capiti și a lor dobândă, la care era pusă amanet pomenita moși(e), din însuș banii prinși pe vânzarea ei, rămâind a să face statornica întăritură după urmarea legiuitii publicarisiri, dacă nu să va ivi vreo pricină împedecătoare.

G. Boian agă <m.p.>.

Palade <m.p.>.

I(ancu) Cațichi spat(ar) <m.p.>.

G. Casimir <m.p.>.

Pentru director Zagură <m.p.>.

Șef Steriean <m.p.>.

Secția al 3^{le}.

No. 4411.

1851 iuli(e) 27.

Divanul întărituril(o)r al Moldovvei.

Actul acesta adiverindu-să provizoriu de cătră Divanul Apelativ, precum sus să vede, vânzaria s-au publicat prin Foae oficială din 12 iunie, anul contenit 1851, cu N° 4. Și îndeplinindu-să atât legiuitul termende șasă luni a publicării, precum și acele 15 zile legiuite prin dezlegaria de la fața 208 a colecției, nici o reclemație înpiedecătoare statornicei întăriri nu s-au ivit . De aceea Divanul îl întărește statornic spre desăvârșita înformăluire a vânzării.

A. Donici <m.p.>.

(Iancu) Cațichi <m.p.>.

Scarlat Mavro(gh)eni <m.p.>.

Derector Steriean <m.p.>.

Șef Antonie Răuleț <m.p.>.

Masa a III^a.

N° 311.

1852 ghenari(e) 31 zile.

Iasii.

Arhivele Naționale Iași, Manuscisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 114-114v. Original, sigiliu oval.

47

1852 martie 22, Iași

Act de schimb.

Prin care subt iscălitul hatmanu și cavaleriu Neculai Alecsandru Mavrocordat fac cunoscut că prin suplica ce-am dat preaînălțatului domn în luna avg(u)st, anul contenit 1851, făcând arătare că alătore cu moșia me Buznea din ținutu(l) Eșii are Sv(â)n(ta) M(ă)n(ă)sti(ri) Doljăștii o moșioară Popițcanii, numită și Draga, în mărime numai ca di 200 fălci cu venit pe an

de 150 galbini, din care urmează a să mai scăde încă aceea ce să va cuveni după noul obșteșcu așăzământ pentru lucrul boerescului.

Și pentru că tot în ținutu(l) Eșii am și eu giumătate de moșie Ivoeștii, numită și Buțuluclu, în mărime de 369 fălci, 16 prăjâni, cu venit pe an de 270 # zimți, întemeeat pe contractul făcut acum nesupus scăderii zisă, pe așa priivire fostul egumen a acei m(ă)n(ăști)ri, răposatul episcop Veniamin Rosăt când să gășă în viață, me-au cerut să dau m(ă)n(ăști)rii în schimb pomenita giumătate de Ivoești și m(ă)n(ăști)re(a) să-m(i) dei Popițcanii și o părțică ce mai are e în moșia Oțălenii de la ținutu(l) Fălciului a cărie mărime era necunoscută, ce numai venitul de 1400 lei pe an socotindu-să mult mai folosită m(ă)n(ăști)re(a) cu așa schimb.

Dar fiind că pomenitul egumen s-au trecut din viață mai înainte de unirea în lucrare a dispozițiilor cerute pentru asămene schimb; De aceia eu m-am rugat înălțimei sale ca să să cerceteză de s-ar folosi sau nu m(ă)n(ăști)re(a) cu asămenea schimbătură și dacă s-ar găși că este de folos, apoi să să facă actile cuvenite potrivit cu hotărârea legilor.

Deci suplica cuprinzătoare cerirei de mai sus priimindu-să la Departamentul averilor bisericești și a învățăturilor publice cu rezoluția înălțimei sale în cuprindere „D(umnea)lui vornicu(l) bisericescu să va încredința dacă m(ă)n(ăști)re(a) prin acest schimb propus s-ar folosi, și la asămenea împregiurare va înainti legiuitele lucrări.

Acest Departament au mijlocit cătră Departamentul driptății prin adresa supt N° 4141 ca să însărcinează pe Giudecătoria ținutului Eșii în a căria rezidență să gășăscu Popițcanii și Ivoeștii, și pe Giudecătoria ținutu(lui) Fălciu, în a căriia cuprins să gășăște parte din Oțăleni, ca potrivit așăzământului să să prețaluească numitele părți în ființa me sau a vechilului ce-mi voi rândui, și în ființa delegatul(u)i Departamentului bisericescu, și apoi actile prețaluirei să să împărțășască spre cuvenita lucrare, care Departament puind asămenea însărcinare acelor trebunale, ele au și desăvârșit-o în chipul cerut prin însărcinații din partile candidați prezântând actile prețaluirei în doă eczămplare.

În urmare făcându-să luarea aminte unor asămenea acte a prețaluirei și științelor date de venitul departamentului despre câtimea i calitatea fălcilor de pământ propusă și de o parte și de alta în schimbare, rezoltatul s-au gășat a

fi cu totul păgubitoriu pentru mine, căci moșia me Ivoeștii în câtime de 369 fălci, 16 prăjâni, prețaluite câte 10 ½ #falcea, după cum să politicești vânzarea de veci a moșielor din ținutu(l) Eșii, în priivire atât a calității pământului, cât și apropierii de orașul Eșii, cuprinde o sumă piste 3874 galbini, eară moșia Popițcanii a m(ă)n(ăsti)rei în câtime nu de 200 fălci, precum răp(o)s(atul) episcop Veniamin arătasă, ce numai de 182 fălci prețaluite câte 9 galbini, fiind mai cu depărtare de Eși și pământul mai prost. Asăminia și parte din Oțăleni din ținutu(l) Fălciul în câtime ca la 100 fălci prețaluite câte 5 # și un cifert falcea în priivirea calității pământul(u)i, cari este ca la doă părți neaducător de vreun folos, fiind pădurea tăetă și cuprinsă numai de rădăcini i stufăriș, și numai o a tria parte loc de hrană.

Amândoă aceste părți a m(ă)n(ăsti)rii nu înfătoșază decât suma de 2163 galbini, adică mai cu giumătati mai puțin decât prețul moșiei mele Ivoeștii, lăsând a zice apoi că această moșie este hotărâtă și stâlpită fără a fi vreo pricină cu megieșii pentru granițele ei, în vreme când părțile m(ă)n(ăsti)rei sânt în asăminea pricini.

Cu toate acestia, eu prin înscrisul ce am dat Departamentului bisericescu la 14 dechemv(rie) acelaș an 1851, am declarat cum că în priivire că s-au început lucrările spre săvârșirea schimbul(u)i și plecarea me totdeauna au fost ca să dau în folosul casăi centrale a clerului pentru pomeniria neamului meu, mai mult decât să zice chiar legiuit nu mă oprescu de la săvârșirea schimbului, cu aceasta numai ca să mi să de împreună cu celelalte și parte(a) ce tot în Oțăleni are și Episcopia Hușii, care parte este foarte mică, precum de pe venit să cunoaște fiind de 12 ½ galbini annual fără scădere(a) noului așăzământ, și le priimescu toate în stare(a) ce să gășăscu, rămâind în a me contă pagubile sau folosul ce s-ar prileji proțășurilesupra fondosului și cu scăderile venitului după noul așăzământ. Așadar preosfințitul mitropolit și d(umnea)lui șeful Departamentului bisericescu povățuiți de datorie și plecare pentru sporire(a) averilor afierosite Sv(i)n(tei) Casă pătrunzând în totul asupra împregiurărilor descrisă, au gășât că dândumi-să și partea din Oțăleni a Episcopi(e)i Hușii, cerută în urmă de mine, Casa centrală tot este îndestul folosită cu acest schimb, rezultatul fiind precum să lămurește, însă tot este îndestul folosită cu acest schimb, rezultatul fiind precum să lămurește, însă:

Rezultatul asupra fondosului:

Galbini		
3874 ½	Pentru 369 fălci, 16 prăjini, a giuătate de Ivoești ce să dă de cătră mine.	
2363	Popițanii și parte de Oțăleni a M(ă)n(ăsti)rii Doljești cătră care s-au unit și partea din Oțăleni a Episcopi(ei) socotită la 220 # în priivirea venitului de 12 ½ galbini, însă:	
	#	
	1638	Pentru 182 fălci a Popițanilor, câte 9 # falcea.
	525	Partea din Oțăleni a M(ă)n(ăsti)rii Doljeștii, câte cinci galbini și un cifert falcea.
	200	Partea din Oțăleni a Episcopi(ei) Hușii.
	2363	
1511 ½	Adică una mie cinci sute unsprezăce și giuătate galbini rămân m(ă)n(ăsti)ri(i), folosită asupra câtimei fondosului.	
		Rezultatul asupra venitului anual
270	Ivoeștii subiscălitului	
201 ½	Popițanii m(ă)n(ăsti)rii cu celelalte părți, însă:	
	#	
	151	Popițanii.
	38	Partea din Oțăleni a M(ă)n(ăsti)rii Doljeștii
	12 ½	Partea din Oțăleni a Episcopi(ei) Hușii.
	201 ½	
68 ½	Adecă șasăzăci și optși giuătate galbini rămân m(ă)n(ăsti)ri(i), folosită asupra câtimei venitului	

	anual, care venit pentru Ivoești și socolate și statornic în vremea ce a Popițcanilor și a părților din Oțăleni este supus scăderii în privirea așăzământului statornicit.

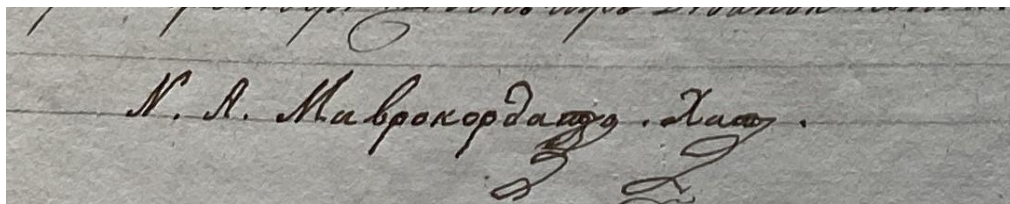
Despre care dizvăliți preosfințitul mitropolit și d(umnea)lui șeful Departamentul(u) prin anafora cu N° 6194 din 21 dechemv(rie) acel an 1851, aducând la cunoștința preînălțatului domn au propus socotință de a să face acest schimb, luându-să de la mine giământate de moșie Ivoeștii cu toate documentele ce păstrez i contractul de posăsi și să mi să dei Popițcanii cu părțile din Oțăleni a M(ă)n(ăst)rii Doljeștii și ace a Episcopi(ei) Huși cu toate documentele atingătoare de aceste trupuri i contractile de posăsi, ear spre despăgubirea episcopi(ei) de Huși pentru arătatele părți să să statornicească a trage aceasta câte cincizăci galbini pe an din veniturile m(ă)n(ăst)rii Doljăștii, în a căria avantaj să face schimb, care anafora câștigând încuviințarea înălțimei sale la 22 a acei luni dechemv(rie), în asămînia temeu și a unirei declarată episcop(u)l de Huși preosfințitul arhieru Meletie Istrate prin înscris cătră Departamentul Averil(o)r bisericești, să adiverește prin actul de față săvârșirea acestui schimb, după care de astăzi și în veci moșia Popițcanii cu părțile din Oțăleni a M(ă)n(ăst)rii Doljeștii și ace a Episcopi(ei) de Huși, cu toate veniturile lor rămân în deplină proprietăoa me și a urmașilor mei din neam în neam a le stăpâni pe puterea documentilor ce mi s-au dat ca un fondos câștigat cu legiuitul titlu prin îndeplinirea formelor cerute de legile țării. Asămînea și moșia me giământate de Ivoești, numită și Buțuluca, a căria documente le-am dat, rămâne de astăzi și în veci în proprietăoa M(ă)n(ăst)rii Doljeștii cu toate veniturile ei.

Drept care spre întocmai urmare adiverez prin acest act supt a me iscălitură, priimind un întocmai înformăluit cu iscăliturili cuvenite și sigilul Departamentul(u) averilor bisericești și a învățăturilor publice cari să vor adiveri și de cătră Divanul competent după formile statornicite.

În Eși, anul 1852, luna martie 21.

N. A. Mavrocordat hatm(an) <m.p.>.

Divanul întăriturilor

Luându-să încredințare că iscălitura de supt actul de față este adivarată a d(umi)sale boerului hat(man) și cavaler Necolai Alecsandru Mavrocordat, precum și despre titlurile protetății Divanului pe temeiul închierii sale și a cerirei ce prin înscris au făcut d(umnea)lui adiverește acest act provizoriu, rămâind ca statornica întăritură să să facă după urmarea legiuitei publicarisiri, dacă nu să va ivi vreo pricină înpiedecătoare.

C. Palade spat(a)r <m.p.>.

Scarlat Mavro(gh)eni <m.p.>.

(...) <m.p.>.

Derector Steriean <m.p.>.

Șef Antonie Răuleț <m.p.>.

Masa II

N. 815

1852 mart(ie) 22.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 650 (Condica Mănăstirii Doljești), f. 115-116. Original.

Sigilli

5 iulie 1637

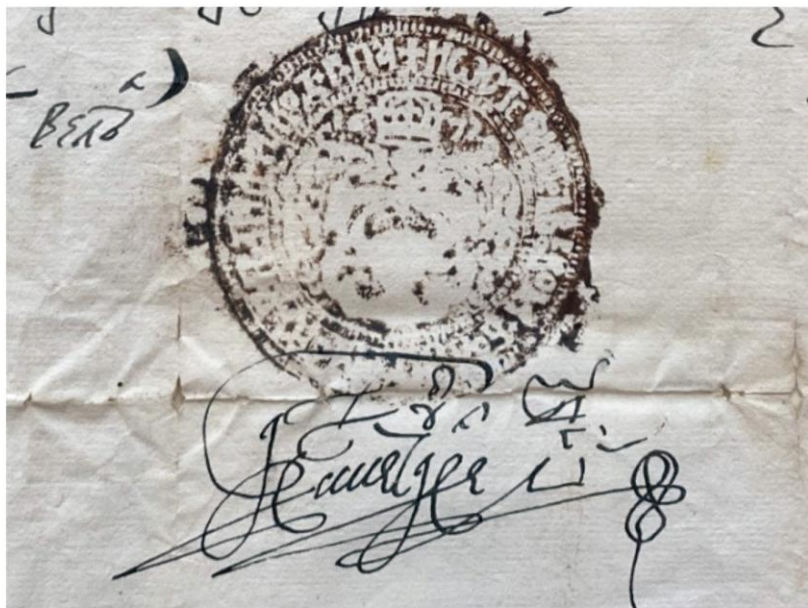
22 iunie 1637

22 iunie 1654

22 iunie 1673

3 martie 1673

22 ianuarie 1692

4 iunie 1695

12 septembrie 1695

10 februarie 1816

14 martie 1816

10 iunie 1816

24 februarie 1840

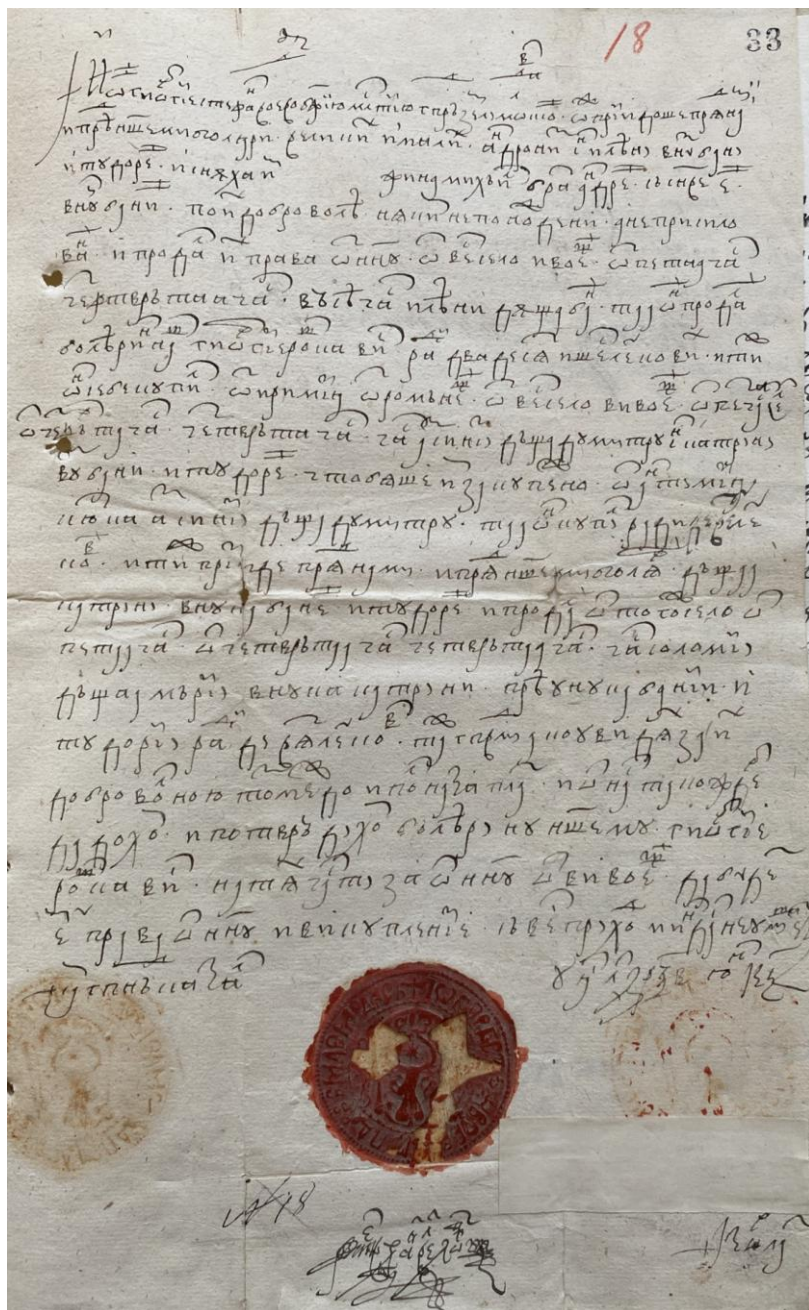
10 ianuarie 1840

31 ianuarie 1852

Documentul nr. 5

